

கல்கி

ALKI 29.II.1959

30

கல்கி

தலைவலியா?

ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள்

ஸாரிடான், சாப்பிட்ட தெரிந்தே நோத்தில் தலைவலிக்கு விரைவான மனத்து, உங்களை மறுபடியும் சுறுசுறுப்பின் இருக்கை செய்யும். ஸாரிடான் எல்லாவித வலிகளுக்கும் வினாவில் முழு நிகரானம் அளிக்கிறது என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

ஒரு ஸாரிடான் விலையில் விலை 12 ரூபை பைசை. பெரியவர்களுக்கு ஒரு விலை ஒரு பூத்தியான டோஸ். குறுவர்களுக்கு 1 விலையிலிருந்து 1 விலை வரை பொதுமானது.

நோய் கிடைப்பிழைத்தவர்கள்: ஸாரிடான் விமோட்சம்

நவம்பர் 29, 1959

குழப்புவார்கள்: ஏமாற வேண்டாம்!	(தலைப்பகம்)	...	3
முகம்மது ஸேட்டின் அலிய பிரசங்கம்	4
"பேசாதே, ஜாக்கிரதை!"	(கார்ட்டூன்)	...	5
காங்கிரஸ் சொஷலிஸம்	8
ஆகாச வெடி	10
விபேவாசி	சர்மா	...	13
அக்கப்போர் அப்பு	14
ஆனும் கடலியில் அவங்கோவம்	ரஜனி	...	19
புலுக்குப் பின்...	கிண்தூ	...	23
வேங்கையின் மைந்தன்	அலெக்சா	...	33
புரீயுமா?	இ. சாமீதா தன்	...	43
தெய்வமே துணை	காத்தன்	...	46
தென்குடு	ஆர்னி	...	49
காணிக்கை	ஏஸ், ரங்கநாத்	...	59
போலீஸ் மூலகப் பெருமாள்	தொ.மு. பாங்கரத் தொண்டமடமாள்	...	67
கண்கள் உறங்காலோ?	மாயாணி	...	70
சோதனைத் திருமணம்	கமல்தோஷி	...	78
நாட்டு வைத்தியம்	ஸ்ரீநம்ரி	...	87
மத்திரமும் மகாமத்திரமும்	முன்ஷி	...	90

"கலைகீ"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

அ ம் ரு த ம்

நான்பட்ட நீரழிவு வியாதிக்கு ஒரு சிறந்த நிவாரணி

இது நீரிழ்வு சர்க்கரை சத்தையும் அதனும் உண்டாகும் உபத்திரவங்களையும் அகற்றி உடம்புக்கு ஊக்கமும் புஷ்டியும் கொடுக்கவல்லது. மற்றும் சிறந்த ஆயுர்வேத ஔஷதங்களுக்கும் சிசுக்களுக்கும் நம்பிக்கையான இடம்

ஆரிய வைத்தியன் P. G. ஷாரியர்

ஆரிய வைத்திய ஆசிரமம்

(ஸ்தாபிதம்: 1942)

குமரன் வீதி - திருப்பூர்

மருத்து சாப்பிடும் முறையும், அனுபவமும் பத்திய முறைகளும் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்

★

முகா : செவ்வாய்ப்பெட்டை, சென்-2

பிரதான வைத்தியர் : பி. ஜி. ஷாரியர்

OSR

டி.எஸ்.ஆர் & கோ

கும்பகோணம்

மார்ச் 19 || தமிழ்த் திரு நாடுகளின்—பெற்ற || விகாரி இ
இதம் 18 || தாயென்று குய்யிடே யாப்பா —பாரதியார் || கார்த்திகை 13உ

குழப்புவார்கள்; ஏமாற வேண்டாம்!

பிரதமர் நேருஜியைப் போலவே திரு காமராஜ் "சென்ற 12 ஆண்டுகளாக 12,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் பலங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. இதைக் காங்கிரஸ் உணர்ந்திருக்கிறது!" என்று கூறினார்.

நேருஜி விவசாயத்தைப்பற்றி மாத்திரம் 900 கோடிதான் நஷ்டம் என்றார். திரு காமராஜ் அவர்களோ, முதல் ஐந்தாண்டில் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டில் திட்டம் இரண்டிலும் சேர்த்துச் செலவான பன்னிரண்டாயிரம் கோடி ரூபாயும் விழ லுக்கு இறைத்த நீர் சூகிவிட்டது என்று ஒப்புக் கொள்கிறார்.

இத்தனை நாட்களும் "காங்கிரஸ் கட்சிதானே திட்டம் போட்டிருக்கிறது. வேறு எந்தக் கட்சிக்கு என்ன திட்டமிருக்கிறது?" என்று பீத கட்சிவிடப் பற்றிக் சொல்லி வந்தார்கள்.

"நாங்கள்தானே பகிரா நங்கல் திட்டம் போட்டோம். நாங்கள்தானே எக்து உற்பத்தியை அமைத்தோம். நாங்கள்தானே பழப்பு நிலக்கரித் திட்டம் தெய்வோலியில் ஏற்படுத்தினோம்!" என்று சென்ற காலத்தில் பல தீர்வாக்கங்களில் செய்ய நினைத்திருந்ததை பெயர்லாம் நாங்களே செய்ததாக மார் தட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இப்பொழுது காலம் மாறிவிட்டது. அந்த விண் பிரதமர்களெல்லாம் மக்கள் காதில் ஏறுதல் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு விட்டார்கள்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்திய நாட்டில் பல இடங்களில் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் உருப்படியான பலன் அளிப்பதற்கு முன் உள் நாட்டில் அன்றாடத் தேவைக்கான பண்டங்களின் விலைகள் 'ஃபு ஃபு' என்று விலும்போல் ஏறிக்கொள்ள முருக்கின்றன. திட்டங்களின் செலவுக்காக அளவுகத்த காசெதிர் பணமும், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து தேசத்தை அடகு வைத்த வாய்க்கும் பணமும் இந்த விவசாய விதைத்திருக்கின்றன.

இதை பெயர்லாம் சுதந்திரக் கட்சி ஒளாமல் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறது. மக்கள் சுதந்திரக் கட்சியினர் சொல்கதிலுள்ள உண்மையை உணரத் தகையட்டிருக்கின்றனர். இதனால் மக்கள் சுதந்திரக் கட்சியின் பக்கம் சேர்ந்து விடுவார்களோ என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் உள்ளத்தில் நினை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரக் கட்சியின் எதிர்ப்பை உத்தேசித்து விவசாயரக் கட்டியபாடுகளைத் தளர்த்தி வருகிறார்கள். தஞ்சாவூரில் தென் கொள்முதல் பெய்யப் போவதில்லை என்று கூறினார்கள்.

மொத்தத்தில் 'பொதுமக்களின் பணத்தை நஷ்டப்படுத்தி விட்டோம்' என்று காங்கிரஸ்காரர்களே ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்று திருப்பதியாடலாம். ஆயினும் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இனிமேலாவிலும் அத்தகைய விண் செலவு தோறு என்று சொல்ல முடியாது.

உள்ளத்தில் உண்மையாகத் தங்கள் திட்டங்கள் தோல்வியடைந்து விட்டன என்று உணர்ந்து கொண்டால், திட்டத்தை மாற்ற வேண்டும்; கொள்கைகளையும் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்.

பொதுத் துறை விவசாயத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகளின் தீர்வாகத்தைப் பற்றி விசாரிக்க நியமிக்கப்பட்ட ஒரு தனிக் கமிட்டியின் பல பிராகைகள் செந்திருக்கின்றன.

அந்தப் பொருள்களின்மீதே சர்க்கார் உத்திரவுகளைத் தள்ளுதல் தீர்மானத்தினால் இடைத்துச் சென்றது. அந்த முறையை மாற்றியிட வேண்டியதிருக்க, வரையறுத்து உதவாத விதிகளைப் பொருள் செலுத்திவிட்டனர்.

முதலிரண்டு திட்டங்களின்மீட மிகப் பெரிய திட்டமாக முன்னுள்ள திட்டம் போடப்படுகிறது. பத்தாவிரம் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறார்களாம்! இந்தப் பத்தாவிரம் கோடி ரூபாய் எங்கேவிருந்து வரப்போகிறது?

சித்திரை அந்திய நாட்டுக் கட்டணமும், புதுவாரின் ஸ்ரீமாதையும் வரும். மிகவும் தானிக்கி டுள்ள சர்க்கார் அச்சத்தில் அச்சடித்து வரும் கமிஷனாக வரப் போகிறது.

இது போதாது என்று தெருவினார். அங்குமிட்டுப் பற்றியே நன்சாி சீரே செய்த தம்பிக் கைத் துரோகத்தின்மீதுவாக நமது ராஜ்யவச் செலவும் ஏராளமான அளவில் அதிகரிக்க வேண்டியதாகும். நமது மத்திய சர்க்காரின் வருமானிய பெரும் பகுதி இப்பொழுதே ராஜ்யவத்துக்குப் போய் விடுகிறது என்னும், மாறுபட்ட இன்னும்படி சூழ்நிலை இன்னும் அதிகம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும்.

அந்தப் பற்றாக்குறையை இட்டு தீர்ப்ப இன்னும் கொஞ்சம் விரிதப் பணம் அச் சேர்க்க வேண்டியதாகும்.

இப்பொழுதுகெதே பொறுக்க முடியாத விதம் வரவே இன்னும் ஏதும்.

கம்பெனிகள் சீரே ஏற்படுவதற்கு முன் பொருள்கே கேக் சீராக இருப்பது பெரிய சர்க்கு திறைப் போட்டுக்கக் கொண்டு போனும் தான் ஒரு படி அளிப்பதைக்குமாம்! இன்ன நமது தேசம் போகிற போக்கைப் பார்க்க தான். அந்தக் கதி இன்னும் வந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எழலாம்.

ஆனால் அந்த அச்சத்தைத் தவிர்த்துப்படி யான சூழ்நிலை நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஒன்றிட்டு உட்கி, அமைத் தட்டிக் கேட்க அமை இத்திய நீதியில் உட்கி இன்னும் என்னும்தான் அந்தப் பாய்கரை தீரே ஏற்படும். நமது வேண்டியாக, கத்திரிக் உட்கி தாளுக்கு தான் வளர்ந்து வருகிறது. கத்திரிக் உட்கியின் வளர்ச்சி காங்கிரஸுக்கு அச்சத் தைத் தருகிறது. அதனுடைய கத்திரிக் உட்கியின் கொள்கைகளைக் காங்கிரஸ் உட்கி யினர் எடுத்துப் போ ஆரம்பிக்கின்றனர். பெச் சனலில் கத்திரிக் உட்கியின் கொள்கைகளை ஒப்புக் கொண்டாலும் காரியத்தில் காங்கிர ஸார் செய்த காட்ட மாட்டார்கள். பொது மக்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண் டும். காங்கிரஸார் செய்யும் கருத்துக் குழப் பங்களுக்குப் பதிலாகி விடாமல், கத்திரிக் உட்கியைப் புகமான உட்கியைக் வேண்டும்.

முதல்முது ஸேட்டின் அரிய பிரசங்கம்

சீர்தந்திரக் கட்டுக்கு நாட்டின் பல பகுதிக லில் விளக்கம் ஏற்பட்டு, தீவிரமாக மாறாமை, நாணுக்காக மாறாமை வாயும் துதிமமாக நடைபெறுகின்றன. அங்கத்தினர்கள் செக் கும் வேலையும் வெகு வேலாக நடைபெற்று வருகின்றது.

கமலா ராஜ்யத்தில் துறாவும் தீவிரமாகச் செலவழிப் நாணுக்காலில் ஒரு மகாதாடு நடைபெற்றது. இந்த மகாதாட்டை கமலா சட்டசபை அங்கத்தினரான ஜனாப் முதல்முது யேட் துவக்கி வைத்தார். அவர் ஒரு சேவச்சை அங்கத்தினர். அவருக்கு வயது 78. அவர் இருக்குமிடத்துக்கும் மகாதாடு கடுமிடத்துக்கும் இடைவில் 150 கைக்கம் இருக்கின்றன. இத்தத் தாரத்தை ரோடு மாரக்கமாகக் கட்டக் வேண்டுமென்ற ரீயில் வரவினைப்பாது. இவ்வளவு இடைவெளியை யும் பொருட்படுத்தாது ஜனாப் முதல்முது யேட் இந்த மகாதாட்டுக்கு வந்தார் என்னும் அவருக்குத் கத்திரிக் உட்கியினும்தான் பெரார் வந்தபடியே எடுத்துக் காட்டுகிறது. அவர் தீவிரத்திய திறப்பு விழாப் பிரசங்கமும் அவ ருடைய ஆர்வத்தை இன்னும். தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைத்திருக்கிறது. அந்தப் பிரசங்கத்திலிருந்து ஒரு சில பகுதிகளை இங்கே வெளியிடுகிறோம். முதலில் கத்திரிக் உட்கியின் அடியப்படை உட்கியத்தை எவ்வளவு தன்மே வெளியிடுகிறார், பாருங்கள்!

"செய்யும் சேர்ப்பதை மட்டும் தொக்க மாகக் கொள்ளாமல் நமது தாரமீகப் பண்பை தீவிரப்படுத்துவதை உட்கியமாகக் கொண்டு இந்தக் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறதக் காண்

கிறது. ஏழதாயத்தில் எவ்வா வகுப் பாருக் கும் நீதியும் தியாயமும், பிறருக்குத் தீக்கு விளக்கமாகவும் வழக்க மூலம்கிறது. இம் முறையினால் எவ்வா மக்களுக்குக் கட்டிச் செய்து வந்ததத் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

"இப்பொழுது நமது நாட்டில் தாரமீகப் பண்பின் அவசியம் சரியாகக் கணிக்கப் படவில்லை. தாரமீகப் பண்பு இன்றேல் மக்கள் ஏழதாயம் கிண்புயின்பட்டுப் போகும்."

"மக்கள் ஏழதாயமாக இணைத்து வர்ப்பு தானேயே அரசாங்கம் என்றிருக்கிறது. ஒரு பொது எதிரி இருந்ததால், மக்கள் ஒன்று பட்டு ஆட்சிவைக்க வாய்ப்பற்றிருக்கின்றன. இம் பொழுது உட்கியின் செய்காக்கே அரசாங்கத் தின் பணமாகவும் செய்காக்காகவும் இருக் கிறது. ஆனால் உட்கி, தான் விடாப்படியாகப் பதிலியில் இருப்பதற்காக ஒரு புது வர்க்கத் தையே சீரழைக்கிறது. காங்கிரஸில் இத்தப் புது வர்க்கத்தைப் பார்க்கலாம். இவர்களில் கொஞ்சம் வர்ப்புக்காரர்களையும் கறுப்பு மாரக் கெட்காரர்களையும் காணலாம்.

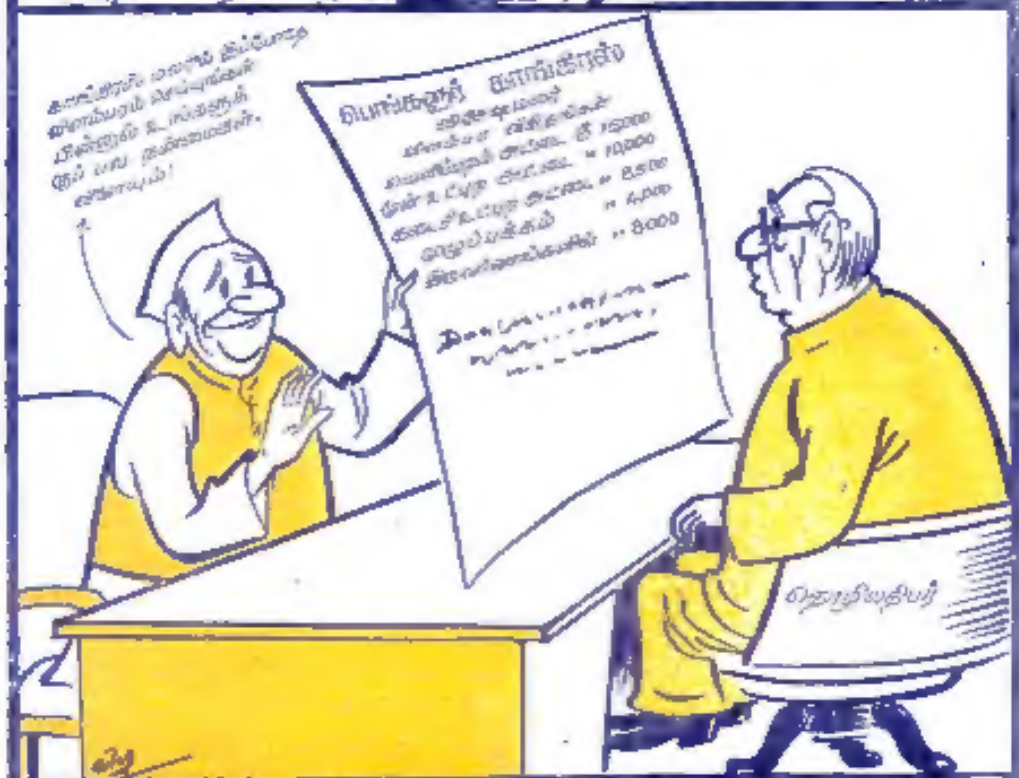
"இத்த வர்க்கம் ஏழதாயத்தை கரண்டிக் காண் கிரை தேவையதனாகக் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு உதவுகின்றன. ஆடம்பர வாழ்க்கை வெண் குறே ஒலாத பணத் தேவை. இந்தப் பணத் தைத் தேட வரிகள் விதிப்பது, உட்கியின் எழுப்புவது ஆகிய காரியங்களை இந்த ஏழை நாட்டின் செய்காக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

"என்று பொது வாழ்வில் சென்ற ஐம்பது வருஷங்களாக மக்களின் வாழ்க்கையைக் கரித்துவளித்து வந்திருக்கிறோம். பொருளா தார மத்தம் ஏற்பட்டு, மக்கள் சொல்

திரு. கிருஷ்ண மெனன் பதவி.
விவரங்களை நீக்க காவல்துறையில்
பாதிப்படைவதால் சாட்சித்தொகுப்பில்
கட்சிக்கூட்டத்தில் பிழைத்த ஸ்தலத்தி
தொகுப்புகளும், தடவாக்கியங்கள்
தொகுப்புகள் கடைசியாக கடைசியாக
தொகுப்புகள் கடைசியாக.

சென்னை, 1957.

காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை

பொங்குலு, பொங்குலு

காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை

காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை
காவல்துறை, காவல்துறை

தொகுப்புகள்

வெணுக் கண்டங்களுக்கு உள்ளான அந்த நாளில்கூட, மக்கள் இன்று அவதிப்படுவது போல் கஷ்டப்பட்டதில்லை.

“ஒரு நாட்டின் செல்வ வளம், அந்தாட்டு மக்களின் உற்பத்தி சக்தியைப் பொறுத்தது. முயற்சியிலுமே உழைப்பிலுமே வளம் அடைபடுமாயும்.

“ஒவ்வொரு மனிதனையும் அவனது திறமைப்படித்தே கவனிக்க வேண்டும். ஒரு தொழிலில் ஒருவனுக்குள்ளே சாமர்த்தியத்தையும் உற்பத்திப் பெருக்கின் அளவையும் வைத்தே அவனுடைய செல்வதீர் கணிக்கப் படுகிறது. இப்படித் தனக்குத்தானே வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் திறனமையே ‘சக்திதீர்ம்’ என்பேன். ஊக்கம், உற்சாகம், அக்கறை இவ்வளவும் தியத்தில் பாடுபடும் விவசாயிக்கு இருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும். நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிப்பதோ, நிலம் அளிக்கப் போவதாக வாக்களிப்பதோ உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்காது. ஊக்கமும் உற்சாகமும் அக்கறையும் மனிதப் பண்பின் அத்தியாவசியமாகும். அவற்றை வேறொருவர்போல எத்தித் கொண்டுபோய்ப் போடமுடியாது!”

காங்கிரஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக மாறி வரும் கொள்கைப் பற்றி எப்படிச் சொல்வது திருச், மாரும்புக் !

“காங்கிரஸுக்கும் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் உள் மாறுபாடு தானுக்கு தான் குறைத்து வருகிறது. ஏன், காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் எங்கிலை பிரவேசிப்பதாகக் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சேபித்தால்கூட விடப்படவில்லை.

“‘கம்யூனிடி பிராஜக்ட்’ என்று சொல்லிக் கொண்டு கண்ணுடித்தனமாகப் பணத்தைச் செலவழிக்கிறார்கள். யாருக்காகச் செலவழிக் கிறார்களோ, அந்த ஏழை மக்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் விளைவிக்காமல் செலவழிப்பவர்களுக்கு லாபகரமாக முடியும் திட்டத்தை முன் வைத்தத் திட்டம் என்று எப்படிச் கூறுவது?”

இப்படிப் ‘பலர் பலர்’ என்று கூடர் கிறும் படியான பல கருத்துக்களை உணர்ச்சிபொரு ளுதும் முகம்மது ஸேட் கூறிவிடுகிறார்.

இந்த மகாநாட்டுக்கு மைசூர் சுதந்திரக் கட்சியின் உபதீபையரும், விவசாயத்துறை டைரக்டராக இருந்து ஒவ்வப்பெற்றவருமான திரு கே. எச். சீனிவாசன் தலைமை வகித்தார்.

காங்கிரஸ் சோஷலிஸம்

திருச்செவிய் பெரிய பிரகடனாரான பூண்டி கிருஷ்ணசாமி வாண்டைடார் அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சி பணக்காரர் கட்சி எங்கிறார். அவர் இருப்பது காங்கிரஸ் கட்சியில்; அவர் போவது காங்கிரஸ் மேடையில். இது பொதுதா எந்தக்கட்சி பணக்காரக் கட்சி என்று மக்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு?

சமீபத்தில் விஜயநகரம் ராஜா பி. வி. ஜி. ராஜா அவர்கள் காங்கிரஸில் சேர்ந்து விட்டார் என்று ஆந்திர தேசச் செய்தி கூறுகிறது. இன்னும் காங்கிரஸினுள்ள பல பணக்காரர்களால் பெயரிட்டு நாம் சொல்ல விரும்புகிறோம். அவர்களுக்காகச் செய்யப் படும் சலுகைகளைப் பற்றி நாம் போரு அமைப்புகளில்!

காங்கிரஸ் கட்சியைப் போல் சுதந்திரக் கட்சி வேறும் போட்டு மக்களை ஏமாற்ற விரும்புகிறதில்லை.

சுதந்திரக்கட்சி, பணக்காரர்கள் ஏழைகள் எல்லாருமே வளம் பெற்று வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. பணக்காரர்கள் நன்றாக வாழத்தாய்தான் ஏழைக்கும் வாழ முடியும்; பணக்காரர்களை ஏராளமானதொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தும்படி தாய்மடி ஆங்காங்கு உள்ள மக்களுக்கு வேலைசெய்து சினைக்கும் வாய்ப்புக் கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. ஆனால் காங்கிரஸ் அரசாங்கமோ எல் லாப் பணக்காரர்களிடமும் உள்ள பணத் தைப் பறித்து ‘எவ்வோரும் ஏழை என்னும் காலம் வந்ததே’ என்று பாடுபடியான சோஷலிஸத்தை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் சாமர்த்தியசாலிகளான பணக்காரர்கள் சிலர் நாட்டில் இல்லாமல் போகவிட்டால், அவர்கள் காங்கிரஸ் சொல்வ தையே விவிப்பிவிக்க போல் திரும்பத் திரும்பச் சொகவித் தங்கள் பணத்தையும் செல்வத் தையும் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள்!

SWARAJYA... Edited by KHASA SUBBA RAU

The well known English Political Weekly of India - Published Every Saturday

Read in the issue dated 28-11-39

TIME FOR QUICK-DECISION
ARE WE OVERSENSITIVE?
THE COST OF STATE ENTERPRISE
JURY TRIALS FOR INDIA

— C. Rajagopalechari
— Pothan Joseph
— P. H. Seshagiri Rao
— S. Narayan Aiyar

Single Copy 15 nP. — Annual Subscription Rs. 7.50; Half Yearly Rs. 4.00. Forward your copy of Swarajya with the local distributors of the Swarajya and the Kalki

Copies can also be had from all Railway Book Stalls

Manager, Swarajya Office, Kalki Buildings, Madras - 10

மார்ச்சி எம். மீனாட்சிதாசன்

மிருதங்க அரங்கேற்றம்

பழனி கப்பிரமணிய பிள்ளையின் சிஷ்யர் சீர. எம். மீனாட்சிதாசன் ஸ்ரீஸ்டாய மிருதங்க அரங்கேற்றம் 1959 அக்டோபர் 31-ல் சென்னை, பவானி தாஸ்திரி நகரத்தில் கெரு விமலிசலமாக தலைப்பெற்றது. அன்று மதுராநாஸ்தரம் மீனாட்சிதாசன் 48-வருக்கு ஸங்கீத ஸ்ரீராமன் ஸங்கீதம், பழனி கப்பிரமணிய பிள்ளையும், மீனாட்சிதாசனும், மிருதங்கம் வாசித்து பல அப்சங் களிதரம் சிறப்பிக்கச் செய்தனர். நேரமான ரசிகர்களும், வித்வான்களும் குடியிரிவருந்த ஸதஸங்கீத அக்கிராஸனம் வாசித்த பிரதம நீதிபதி ஸ்ரீ பி. வி. ராஜாஸ்க்ஷரர் இளைஞஸ்டாய வாசிப்பைப் பாராட்டி மாரிஷும் குட்டினார்.

மாமுன், ஸ்டுடென்ட்ஸ், ஸ்டுடென்ட்ஸ் இக்காஸ்கஸும் தங்கக் கத்தம் மேஸ்டாஸி கோவர்த்தினி இரக்தும்பொது கவலி வன்? கோவர்த்தினி இக் கபரிதமான் கத்தலுக்கப் பெறுங்கள். கோவர்த்தினி ஸங்கீதஸ்க்கொண்டு கோத்தை மணமாகவும் கத்தலாகவும் ஸகத்தக் கோங்குங்கள்

கேசவர்த்தினி

மீனாட்சி, மேஸ்துதார்

விதர்சனம் பிச்சுஸ்
அவள் யார்

அன்பின் சின்னம் அவள்
அறிவின் சிகரம் அவள்
புண்பின் திலகம் அவள்.

[illegible]

1. 5. தாயினியை வளர்த்து
தந்தை மரத்தின் பக்கத்திலே
நிலை படுகிறார். 2. அங்கு நல்ல
பெயர். 3. நல்லவன் தந்தை
தந்தை அல்லவென்றே 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 8

7-12-59 அன்று வெளி வரும்!

1. திருப்பாவை ... 30 காசு
2. திருவெம்பாவை ... 30 காசு

இவை இரண்டும் பி. ஸ்ரீ. அனந்தசுந்தர அய்யப்பய்யா எழுதி பதிப்புடிக்!

* மிகத் தெளிவான விவரங்கள்

* மெழுகியும் கிழங்கும் கொடுக்கக்கூடிய பல புதிய நபங்கள்

மார் கழி மாதம் முழுவதும் தமிழ்மக்கள் இந்த
இரண்டு நூல்களையும் போற்றிப் பயிலுமாறு பிரசுரித்தம்

விவரங்களுக்கு நல்ல விற்பனைக் கமிஷன்,

நூல்களை உரிய காலத்தில் தவறாமல் பெறும்பொருட்டு அன்பர்கள் முன்
கட்டியே தங்கள் வரலாறுகளிடம் ஆர்வர்களைப் பதிலு செய்துகொள்ளலாம்.

அதற்கு வரலாறு இல்லவெனில், ஒவ்வொரு தனிப் பிரதிக்கும் 30 காசுகள்
விதம் முதலிலேயே செலிச் செலுத்துக்கு அனுப்பிப் பதிலு செய்து கொண்டாம்
7-12-59 அன்று சாதாரணப் புகைபோட்டிக் பிரதி அனுப்பப்படும்.

அமுத நிலையம் பிரைவேட் லிமிடெட்
தபால் பெட்டி நெ. 1457 - - - சென்னை-18

சாப்பாடு என்ற நினைப்பே
உங்களுக்குப் பீதி
அளிக்கிறதா?

**ஹ்யூலட்ஸ்
மிக்சர்**

சாப்பிட்ட பின் வரும்
வயிற்று நோவை நிரந்தர
மாகப் போக்குகிறது.

எஸ். ஜே. ஹ்யூலட் அண்டு ஸன்
(இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்
86/8, மதுவாய் நகர் தெரு.
மதுரை-2

CJH:8142

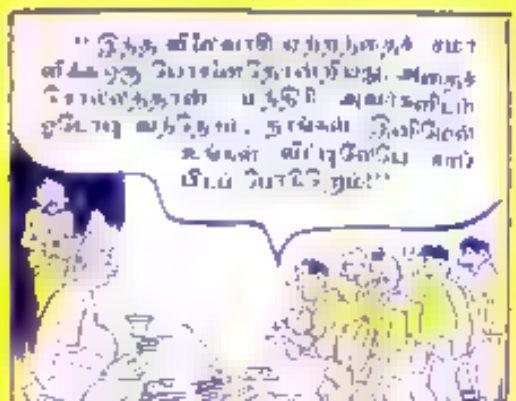
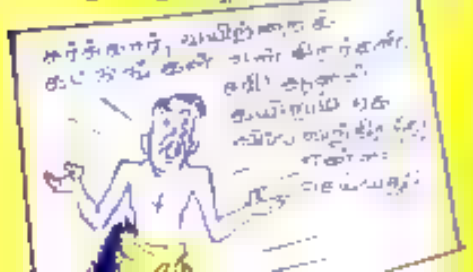
வினாவாடி

87107

மந்திரிகள் எல்லோரையும் ஒருவர்
விருந்துக்கு அழைத்தார். பல
அறுவளங்களையும் விட்டு மந்திரிகள்
எல்லோரும் விடுத்து வயிர், வத்
தனர். இருந்து வந்ததும், "பொய்!
நிங்கள் எல்லோரும் என் அறைய
புகுது இளங்கு வந்ததற்கு ஏதோ
பயம். இந்த விஷயம் ஏற்றத்தின்
எவனாவும் விடுத்து வங்கத
தான்வாறு என்று சொல்கிறாய்
வந்த விடங்களே, உங்களுக்கு
என் அறுவளம்" என்று சொன்ன.
மந்திரிகள் திரும்பினார்கள்.

அப்பு: நம்ம தேசிய வளநாள் உடையதில் ஸ்தலத்தது. பந்தயம் கூட்டி விட்டே. எத்தனை ரெட்டி மார மட்டான் எம்மூர் சிதே பண்டத்தை வகையும்.

கோவி: காங்கிரஸ் பிரிவினாண்டு பதவிக்கு ஆட்சேபம் ஏதும் மத்திரி சமூகம் ரெட்டியார் வர மட்டான் எம்மூர் நான் நிச்சயமாக என் கூறினேன். தெரியுமா?

அப்பு: அவருடைய பெயர் மூலியம் அப்பாட்ட போது, மூலியம் மத்திரி பதவியை விட்டு நான் இப்போது வர முடியாது.

அப்பு: உத்தரம் ஆத்திரத்தம் எவ்வாக காங்கிரஸ் கூடப்பட்டுப் போகும் என்று அவர் கூறினார்.

அப்பு: சமூகம் ரெட்டியார் என்ன. இதர ராஜ்யங்களிலுள்ள மத்திரிகளும் இவ்வாறு தான் தங்களை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அப்படி இருந்தாலும் சரி, காங்கிரஸ் அகிராசனப் பதவி இப்படியும் சிரமத்து நீக்குமென்று வாரும் நினைக்கவில்லை. அகிராசனப் பதவிக்கு ஆள் தேடுவதும், தேடிச் செல்லும் ஆட்கள், 'எனக்கு வேண்டாம்' என்று தப்பித் தவறிவிட்டுப் பதவியே போதும்' என்று தப்பித் தவறிவிட்டுப் போகும் வழக்கம் இப்போது வழங்காது விட்டது.

கோவி: அப்பா! நான் காவத்திலேயும் உயர் காங்கிரஸ் அகிராசனப் பதவிக்குத் தேர்வுக் கல்யம். அதற்கு இருந்த மதிப்பும், நேர்மைவும், கண்ணியமும்... நினைத்தாலே உண்டாயி் விடலாம் போலிருக்கிறது.

அப்பு: அத்தக் காங்கிரஸ் வேறு! இப்போதுள்ள காங்கிரஸ் வேறு! முதலில் இதை மூலாகப் பதவிக்குக் கொள்வோம்.

கோவி: என்னம் சார் அப்பு. உண்மை! அத்தக் காங்கிரஸ் நூட்கலில் படி அரிசி அப்படி விரும்பு. இன்று ஒரு ரூபாய்க்கு மெலும் பாய்ந்து கொண்டே போகிறது!

அப்பு: அத்தக் காங்கிரஸ் காவத்தில் புனிதம் விவசாய நாடாள்.

கோவி: இத்தக் காங்கிரஸ் காவத்திலே மூலியத்தான், நான் ரூபாய்.

அக்கப்போர் அப்பு

அப்பு: அத்தக் காங்கிரஸ் காவத்திலே தவிவா விவசாய நாடாள்.

கோவி: இத்தக் காங்கிரஸ் காவத்திலே மூலியத்தான் ரூபாய்.

அப்பு: அத்தக் காங்கிரஸ் காவத்திலே காங்கிரஸ் மூலியத்தான்.

கோவி: இத்தக் காங்கிரஸ் காவத்திலே விவசாயம் ஒரு ரூபாய்.

அப்பு: நீரும் தானும் ஆப்படியே மாற்றி மாற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே போகும் இதற்கு முடியே இராது. கருக்கமாகச் சொல்கிறேன் கேளும.

இத்தக் காங்கிரஸ்காரன் முதலாவது ஐந்தாய்க்குத் திட்டம் போட்டான், விவசாயம் ஒரு மடங்கு உயர்ந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாய்க்குத் திட்டம் போட்டான், இரண்டு மடங்காக உயர்ந்தது.

கோவி: மூன்றாவது திட்டம் போட்டு மூன்று மடங்காக உயர்வு புனி அரிசி விவசாய உயர்த்தப் போகிறார்கள். அவ்வளவுதான்.

அப்பு: போன வாரம் அகவிதை உயர்வை எதிர்த்துப் பெரிய ஊர்வலம் படைக்கவில்லை நடந்தது. அதைப் பார்த்துவிட்டு மாத்திரிகள் காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் மீதிவடைத்து விட்டார்களாம். விவசாயம் உயர்வுக்குக் காரணம் வந்ததற்குத் தான் என்று சொல்லிக் காங்கிரஸ்காரர்கள் இலிமேலும் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், காங்கிரஸின் திட்டங்கள், வரிக் கொள்வனவுகள் பணவீக்கம் இவற்றால் ஏற்பட்ட பலவீனங்கள் விவசாயிகளின் உயர்வு என்பதை ஜனங்கள் நன்கு தெரிந்துகொண்டு விட்டார்கள்.

கோவி: சென்னைப் பிவிவாதி உயர்வு எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடத்த அன்று, ராஜாஜி அவர்கள் வேண்டு இடத்தில் நடத்த பிறும் மாண்புமிகு பொதுக்கூட்டத்தில் பிவிவாதி உயர்வின் காரணங்களை எடுத்துரைத்தார். அந்தப் பொதுக்கூட்டத்துக்கு நான் போயிருந்தேன். 'திட்டங்கள் நினைவெடுத்துக்கொள்' என்ற பெயரால் அகவுக்குப் பிதி பிரமணமாக வந்த தேடிக்குப்பின் அப்படித்துக் காவிரஸ்

கோவி : கொள்கைக்கு வகுத்தது. இதுவே விவரமாக உயர்வுக்குக் காரணம். டாட்குக் கிடைப்போருக்கு உதவித்தது பற்றியும். அதிலாவது போருக்கு உதவியாகியிருக்கின்றன. விவர உயர்வுக்குக் காரணம், டாட்குப் பெருக்கம் தான் என்று உத்திரம்.

அப்பு : தோர் ஓர் கொள்கையின் மதிப்புக்கு நன்றாகக் குறைவாகியிருக்கின்றன ஏதெனினும். துணைகளால் தாளமுடியாத அளவுக்கு வரி விதித்து விட்டார்கள். தலைக்குமேல் அயல் நாடுகளிலிருந்து கடனும் வாங்கிவிட்டார்கள். கம்பிக்குகைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். இந்த அழகிய மூலமுடைய திட்டம் வேறு பெரிய அளவில் வரப்போகிறது.

கோவி : கொள்கைக்கு நேர்மய்காரர்கள் கொஷ்டி ஏதோ வந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேனே, அது என்ன?

அப்பு : கிழக்கு நேர்மயிலிருந்து டாட்கஸ் கொஷ்டி ஒன்று வந்திருந்தது. அவர்களுடைய நடவடிக்கைப் பார்த்துவிட்டு வந்தேன்.

கோவி : அமெரிக்க டாட்கஸ் வந்து விட்டுப் போன பிறகு இந்த டாட்கஸ் வந்ததாகும். ஏதேது டாட்கஸ்கள் போகிற போக்கு...

அப்பு : 'போக்கு டாட்கஸ்' தான்.
கோவி : அப்படி வெவ்வேறு?

அப்பு : 'ஃபோக்கு டாட்கஸ்' என்றால் பிராமிய நடனம் என்று அர்த்தம். கொள்கைக்கு வந்த கொஷ்டியார் மிக நல்லதுக அந்தத் தொகுதி பிராமிய நடனங்களை ஆடிக் காட்டினார்கள். சில அபிவிருத்தியில் நமது பாத நாட்டிலுள்ள சாலைகளையும் தோண்டின. 'மலை நாட்டு நடனம்' என்று ஓர் ஆடலையும், பெண்மையும் என கொடுத்துக் கொண்டு நடனம் ஆடினார்கள் பாரும், அது ஏதெனினும் நமது ராஜா மிகுஷ்ட நடனம் போல் தோன்ற மயிந்தது.

கோவி : இந்த நடன விழாவை இங்கே நுழைவித்து யார் நடத்தி வைத்தார்களே?

அப்பு : நம்ம 'கொள்கை நாட்டிய சங்கம்' தான். வேறே யாருமில்லை.

கோவி : நம்ம பிராமிய நடனங்களுக்கும் அவர்களுடைய நடனங்களுக்கும் வேறுபாடு வித்தியாசம் உண்டா, இல்லையா?

அப்பு : வித்தியாசங்கள் எவ்வளவோ இருந்தாலும் ஒரே விதத்தில் என்னும், நடனம் கொஷ்டித் தலைவராக வந்த நேர்மயியர் இருவர்போலக் அவர்களுக்கும் முகத்தோற்றம் ஒரே மாதிரியாயிருந்தது. என்னைப் பார்த்தால் அவரைப் பார்க்க வேண்டாம். அவரைப் பார்த்தால் என்னைப் பார்க்க வேண்டாம். இருவருடைய முகமும் ஒரே மாதிரியாயிருந்தது. இதை அன்று அங்குள்ள மன்றத்தின்பு பேர்ங்கள் என்னிடமே கூறினார்கள். நானும், அந்த நடன கொஷ்டித் தலைவரைச் சந்தித்துக் கைகுதுக்கினேன்.

கோவி : நீரே ஒரு போக்குதான்!

அப்பு : நீயும் ஒரு 'போக்கு' தான்!
— 'கொக்கி'

விருதுவாட்டா அவை இந்திய ரோடியோ ஸவர் போர்க்கு திரு எஸ். கிருஷ்ணசாமி அரங்கமில் புதல்வார் திரு சேலிமாசன் கொள்கை. தங்கத்திந்த மணந்தார்.

கொள்கை பிடிவ சேலிமாசன் அரங்கமில் புதல்வார் கொள்கை. கொள்கையாருக்கும், இரு பெருமாள்களாருக்கும் விவாகம் நடந்தது.

கொள்கை அக்கொள்கை இவ்வளவு கொள்கையாயிருந்ததே கோர்க்கு திரு விவகாதன் கொள்கை. தங்கத்திந்த மணந்தார்.

வட்டமேஜை

திருவாளர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு:

1-11-59 தேதி கல்வி இத்ழில் மரம் பேசுகிறது என்ற தலைப்பில் நீங்கள் எழுதிய கட்டுரையை படித்தோம். முநிர்ந்த அரசியல்வாதியாகிய தாங்கள் ஒரு வியாபார சமூகத்தை குறித்து இப்படி கீழ்தரமாக எழுதி இருப்பதை பற்றி வருந்துகிறோம். வருத்துவதுடன் தங்கள் தவறான வாபஸ் வாங்குமாறு கேட்டு கொள்ளுகிறோம்.

உயர்வாய்
வாய்மையாகப் பேசு,
17-11-59
எஸ். தங்கசாமி நாடார்
(செயலாளர்)
சென்னை நிறகு
வியாபாரிகள் சங்கம்,

ராஜாஜியின் விளக்கம்: பலர் தரும் மரபியை வெட்டலாகாது என்பதுதான் உதயின் சுருக்கம். நிறகு வியாபாரத் தைக் குறைத்துப் போலும் கருத்தே இல்லை, நிறகு இல்லாமல் வாங்குகை என்பது நடைபெறும்?

★

இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் கால கிரகங்காரர்கள் சுதந்திரக் கட்சியைப் பற்றியே பேசுகிறார்கள். எங்கள் கட்சியைக் குறித்து மத்திய அரசாங்க மத்திய ஐக்கிய வந்திருக்கிறார். அவரிடம் "பிளான் டிஸ்கர்ஸ்" (Planning Forum) என்பது பற்றிப் பேசும்படி கேண்டிக் கொள் ளப்பட்டது. அவர் அதைத் தவிர மத்தியக் கட்சியைப் பற்றிப் பேசினார். நாளைக்குக் கட்சியைப் பற்றிப் பேசு அரசாங்கத்திடம் போ. வெளியில்தான் பிரசாரம் செய்கிறார்கள், கட்சியினரில் வந்துமா பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்? மற்றக் கட்சிகள் மாணவரிடையே அரசியலைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்பதைச் சேர காலகிரகங்காரர்கள்; அவர்கள் இப் பொழுது என்ன செய்கிறார்கள்?

திருச்சி
16-11-59
மி. ஏ. அனந்தநாராயணன்

★

மத்திய சர்க்கார் மாகாண முதல் மத்திய சர்க்கார் இயந்திரச் சாகுபடி முறையைப் புகழ்ந்துவந்ததாக ஏற்ற நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி, தாக்கீது அனுப்பி இருப்பதாகத் திவப் பத்திரிகைகளில் வாயிலாக அறிந்தோம். இதற்காகப் பத்து கோடி ரூபாய்

ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

நிறகு. எரிநிற வீட்டில் எடுத்தது ஆதாயம் என்பதை ஏற்றத் போல் ஒன்றையக் காலகிரகம் கட்டுவதில் சர்க்கார் செய்துகொடுத்து.

ஒருங்கான எதிர்க்கட்சி இல்லாததால்தான் சர்க்காரின் அறிவு அற்ற போகளைக் கண்டிக்க முடியவில்லை. இயந்திரச் சாகுபடி முறையால் வெளியில்தான் திண்டாட்டம் இல்லாமல் பெருகிக்கொண்டே போகும். அது மாத்திரம் அன்றி, சர்க்கார் திறைத்துக் கொண்டிருக்கிறபடி. உணவுப் பற்றி ஒன்றும் பெருகி விடாது. சர்க்கார் ஒரு காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பணம் எப்படித் தவிர்த்துப் போல் பெருவாரியாகச் செலவழி கிறது என்பதும் அதன் பணம் பூதியம் என்பது நாடறிந்த உண்மை.

அன்பரசுமத்திரம்

17-11-59

வி. எஸ். மணியம்

★

இவ்வாறு சர்க்காரில் எல்லா வியாபாரிகளையும் ஒரேமாதிரி பாசிக்க வேண்டும்.

நான் கைத்தறி வியாபாரி, எனக்கு கரு மாணவரி உண்டு. சர்க்காரால் ஆதரிக்கப் படும் கூட்டுறவுச் சங்க வியாபாரிகளுக்கு வருமானவரி விடாது. திபால்கள், பொருட்கள் முதலிய விசேஷ அளவுகளில் கூட்டிவை வியாபாரிகளுக்கு ரூபாய் 1-க்கு ஒரு அணா, இரண்டு அணா தள்ளுபடி. கொடுத்து ஆதரிக்கிறார்கள். தவியார் துறை வியாபாரிகளுக்கு ரிபேட் தள்ளுபடி. சர்க்கார் கொடுப்பதில்லை. கூட்டுறவுச் சங்க வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள். தவியார் துறை வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுப்பதில்லை.

நான் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உற்பத்தி ஆகும் துணிகளுக்குப் போட்டிப்போட வேண்டி யிருக்கிறது. அதனால் போட்டியைச் சமாளிக்க முடியவில்லை.

எது எடுத்தாலும் எந்தத் தொழில் எடுத்தாலும் கூட்டுறவு என்று பெயர் வைத்து, சர்க்கார் தொழில் நடத்தினால், தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் என்ன தொழில் செய்து (எனப்பது) தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் கூட்டுறவு வியாபாரிகளால் பணித்த தொத்தரவு களை அடைகிறார்கள். தவியார் துறை வியாபாரிகள் தங்கள் பரம்பரைத் தொழில் செய்து ஜிவனம் செய்வ வழிவகையா?

மதுரை

18-11-59

ஆர். எஸ். ராமச்சாமி

ராஜாஜியின் சுற்றுப்பிரயாணம்

கோவை ஜில்லா சுதந்திரக் கட்சி மகாநாட்டில் இம் மாதம் 29-து தேதி சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இம் மகாநாட்டில் திரு. இ. ஏ. ராஜன் துவக்கி வைக்கிறார். பேராசிரியர் எம். ரத்தினகலாமி தலைமை வகிக்கிறார். ராஜாஜியும் கலந்து கொள்கிறார். டிசம்பர் 1-உ ராஜாஜி கோவை ஜில்லா பேராசிரியர் விழைப் போது, அங்கு வந்தவர் சங்கக் கூட்டத்தில் பேசுகிறார்.

தமிழகம் பற்றி நான் எங்கே, எப்போதும் பாது

[illegible]

இஸ்கான்

[illegible]

1000-0000

பண்டிட
டி.கோபாலாச்சாரிலுவின்

அருணா

ஸ்திரீகள் டானிக்
ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் (பிரைவேட்) லிமிடெட்
சென்னை-17

பாலுஸூரி பெனிடிட சீட் பண்டு (பிரைவேட்) லி.,

(திருச்செந்தூர்)

வினா-விடைகள் 7-5-59-ஆயுர்வேதா-மாநாடு, சென்னை-17
(கீழ்க்கண்ட தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கிற அறிவிப்பு)

பம்பாய் - 22

POST TAG No 575P

25 மா தங்கள்			குறுகிய வயது ஏகச் சீட்டுகள் 2-வது குறித்திருக்கிறவை ஏகச்சீட் 1959 டிசம்பர் மாத வரிகள்			25 அங்கத்தினர்கள்		
சேரக் கடைசி தேதி 12-12-59			முதல் ஏகச் சீட் தேதி 13-12-59					
வகுப்பு	மா தச் சீட்	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா தச் சீட்	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மா தச் சீட்	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ 100/-	ரூ. 2,500/-	G	ரூ 20/-	ரூ. 500/-			
C	ரூ 50/-	ரூ. 1,250/-	H	ரூ 15/-	ரூ. 375/-			
F	ரூ 25/-	ரூ. 625/-						

தீண்டகால ஏகச் சீட்டுகள்

சேரக் கடைசி தேதி 12-12-59			முதல் ஏகச் சீட் தேதி 13-12-59		
31/12 மாதங்கள்			30 அங்கத்தினர்கள்		
வகுப்பு	மா தச் சீட்	சீட்டுத் தொகை	குறித்த தங்குபடி		
A	ரூ 100/-	ரூ. 5,000	ரூ 500/-		
B	ரூ 50/-	ரூ. 2,500	ரூ. 250/-		
D	ரூ 20/-	ரூ. 1,000	ரூ. 100/-		

வினா எண் 29-1-59-ஆகிய கேள்விகளுக்கு எங்கள் நிதித் துறையின் அனுப்பப் பட்டும் சீட்டைக் கங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பங்குடன் சேர்த்து

(பொருள் உத்தரவுப்படி) எம். வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, மாண்புமிகு கடைசீட்டர்
செவ்வகிட்டுரை (காரைக்காலம் தாள்)

வினா எண் 30-1-59-ஆகிய கேள்வி 11 மாத வரை, வினா 4 முதல் இரவு 5 மணி வரை
தலைமை ஆய்வு: "மாண்புமிகு சீட்டைகள்", 3. சிவசாமிசாமி தேவ, திருவள்ளூர், சென்னை-3
வினா எண் 31-1-59, முதல் மாத, 6-வது கேள்வி, கத்திரை, பெங்களூர்-5 த. ப. பிளாக் 11
ஆய்வு ஆன் கேள்வி, முதல் மாத-2 த. 13-14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31
198 முதல் மாத, 30-வது தாள், முதல் மாத-2.

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத் தேவை

ஆளும் கட்சியில் அலங்கோலம்

வினா எண் 105. திரு. என். பி. பிச்சு

[illegible]

விபரீதம்: 481 உத்தரவு

விதப்படிவாதம் தவறாக இளைப்பே தவிர
 இவ்வகை சட்டம் தாட்டில் சர்வதாமம் உண்டு
 பன்னாசியாத வல்லவாகும் தவிர அறிவிதும்

[illegible]

மத்தியக் கல்வித் துறையில்லாத தீர்மானம்

மத்தியேயு தங்கியிருக்கிறார் தீர்மானம்

வெடன்ஸா

முல
நோய்க்கு

எ ன் ஞ ம் கி ன ட க் ஞ ம்

01.15.19

புள்ளியைக் கண்டு பிடிப்பது - கடினம் :

தந்தை அன்பு கம்பெனி

35B, மொகல் தெரு, ரங்கூன்

சிரிக்காதே!

வாயைப் புகார்!

உயர்தியாயா நகப்பனூர் செயல்புத் தவறெவ்வாய் பிச்சைகளைப் பாதிக்கும் என்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டு! மானவன்! ஆமாம்! பாதிக்கிறது. ஓர்! விட்டுக் கணக்கை பெல்லாம் என் நகப்பனூர் தவறாகச் செய்து நான் உங்களைப் அடி வாங்கிக் கொள்கிறேன்!

பதிகொடுத்தவர்!

"என்ன துயர், எதைப்போ பதி கொடுத்த மாநிலி உட்கார்த்திருக்கிறீர்கள்?"

"பதி கொடுக்கவில்லை ஓர்! பதி ஒன்று வாங்கினேனாக. அது வண்டியில் பூட்டி ஒரு சந்தைக்கு வந்தேன்! "

சமயநாணம்!

ஒருவர் பழைய காசு ஒன்று வாங்கினார். "காரில் உங்கள் எல்லாம் மாகங்கலி விருந்துப் ஒளர் வருகிறது. நவாரணி விருந்து மட்டும் ஒளர் வருகாதிருக்க." என்று கூபதம் எழுதினார். அதற்குக் காசு விற்றவர், "அதென்ன, பிரமாதம்! நவாரணி ரீபென் செய்து விடவாம்!" என்று பதிக் எழுதினார்.

அவசர் கவலை!

"கவலைப் பணமிருக்க. இந்த வெண்ணிப் பாத்திரத்தை அடகு வைக்கக் காசு கண்டிருப்போனோன்!"

"அட! என்னிடம் இரு வார்த்தை கொடுத்திருக்கிறீர் கடாரோர்!"

"ஏன்! கொள்ளுங்கள் நீங்கள் பணம் கொடுத்து உதவி இருப்பீர்களோ?"

"இல்லை, நானும் எனக்காக இரு பாத் திரம் கொடுத்து அனுப்பி இருப்பேன்!"

கோடி விஷயம்!

கணவன் நாய் கஷ்டம் உளின் கொடுக்கு வந்து விட்டோம்.

மனைவி: அதற்கு இரண்டு கோடி உண்டு. எத்தக் கோடி?

தொல்வியின் மிச்சம்!

"நீர் எப்படி இவ்வளவு பணம் சேகரித்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?"

"எல்லாம் வேகத்தால் காரணம்!"

"அப்படி என்ன?"

"என் மனைவி வேகமாகச் செலவு செய்கிறாள். அதனால் வேகமாக நான் எம்பாதிக்கத் தொடங்கினேன். அவளுக்குத் தொல்விஷை உண்டுபண்ணினேன். அந்தத் தொல்விஷை மிச்சம்தான் இந்தப் பணமாகும்!"

விவாதத்துக்கு வருகிறேன். சென்ற ழுறை அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை விவாதத் தீர்மானம் விவாதிக்கப்பட்ட பொழுது அதிகக் கண்டனத்துக்கு உட்பட்டது நிதி மந்திரி நிறு உட்கார்னி சொல்லார் என்பவரே யாரும். காலத்து சென்று பிரதம மந்திரியைச் சட்ட துப்பாக்கியின் சொத்தக்காரர் தமது நண்பர் என்பதை நிதி மந்திரி பார்லி மெண்டில் பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொண்டிருந்தது கொடு வந்து விதாரண முடியும்வகையிலானது அவர் மந்திரிப் பதவியிலிருந்து கற்காவிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணமாகக் கொடுப்பட்டு வருகிறது. இந்தத் தம்பிக்கையிலானத் தீர்மானத்தின் மீது கவலைப்பாடக போட்டுக் கொடுக்கும் சீரமை வேண்டுமென்று அரசாங்கக் கட்சி அங்கத்தினர்களே கோரி வருகிறார்கள். இத்தீர்மானம் நிறைவேற்றிய பார்லி மெண்டைக் கலைப்பதைக் கனிர தமக்கு வேறுவழியில்லையென்று பிரதம மந்திரி சொல்வி வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. இது எப்படியாவியும் அரசாங்கம் ஐட்டம் கொடுத்து வருவது வெளிப் படைப்பாகத் தெரிந்த விஷயமாகவாய் வதன் அபுட்காலம் வேலு காலத்துக்கு நீடிக்க முடியாதென்பதை மட்டும் எல் வேலுடன் உணர்த்தியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கக் கட்சிக்குள்ளேயே கட்சிகள் பல கொள்திக் காராது இருந்து வருகிறது.

கங்கினாம்பேத்தனம்

கூடு பெருக் காரியங்களைப் பிடிக்க முக விவாதிக்கொரு ஐட்டம் இவ்வாரம் கண்டபெற்றது. அக்ரொசனார் நிறு ஏல். சோமசுந்தரம் ஐட்டத்துக்குத் தவிமை வந்ததார். அடுத்த வரும் வவுனியா உப தேர்தலில் கங்கிரஸ் தனது அபேட்சகரை நிறுத்தி வைத்தது போட்டியிடுவதா அல்லது வேண்டாமா என்று பிரச்சினையப் பதறி நீண்ட நேரம் வரை விவாதம் கண்டபெற்றது. இதில் அங்கத் தொள்ளினடையில் வருத்த வேற்றமை தென்பட்டது. பார்லிமெண்டின் ஆயுட் காலமே கற்கெத்தின் இருக்கையில் உப தேர்தலில் பணத்தையும் பிரயாணசைய ஏம் கிரகம் செய்ய வேண்டுமா என்று யார் விவாதிக்கிறார்கள். வவுனியாவின் ரங்கனா அங்கத்தினரான நிறுவி, கத் தாலியைத் தாமதவகையில் ராஜினாமாச் செய்தபடியால் அவர் மறுபடியும் தேர்த லுக்கு நிற்பதாயின் அவருடன் போட்டி யிடக் கூடாதென்றும் அவர் அபேட்சகராக நிற்காதபட்சத்தில் அந்தக் தேர்த லில் போட்டியிடுவதா, வேண்டாமா என்பதைப் பிறகு முடிவு செய்வதென்றும் கங்கிரஸ் தீர்மானித்தது. அப்போம் அடுத்த பொதுத் தேர்தலில் தமிழர் வாழும் கை தொகுதிகளிலும் கங்கிரஸ் தனது அபேட்சகர்களின் நிறுத்தி வைத்துப் போட்டியிட வேண்டுமென்று காரியக் கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது. —சுனாமி

பல் சிதைவுகளையும்
வாய் நாற்றத்தையும்
நறு உபாதைகளையும்

நிறுத்துங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிவீசும் வெண்மையும்
ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை
அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகியுங்கள்

நறுகளின் உறுதிக்காக என்றோ டாக்டர்
ஆர். ஜே. போர்ஹான்ஸ் கண்டுபிடித்து
அளிக்கும் விசேஷத் துவர்ப்புப் பொருள்
கிடைத்துள்ள பற்பசை இது. ஒன்றுதான்.

Geoffrey Manners & Co. Private Ltd.

744

9.31

மி ல் க் ஆ ப் ம க் னீ ஷ யா

சென்னை 1934

சென்னை 1934

அமிலத்தைத் தடுக்கும் மோதிக்கும்

மிச்சயங்களைதயை
கேளுங்கள்

M. & H.
Private Ltd.

MANUFACTURED IN INDIA BY
MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD.
10, ALMUTOSH MUKHERJEE ROAD, CALCUTTA 10

இந்த தனிப்பட்ட பாக்கித்
பார்க்கு வாங்குங்கள்

உள்ளே உள்ள
பாக்கித் வாங்குங்கள்

97, LITTLE ANN STREET

மெர்குரி
என்றால் சிறந்த
பென்சில்கள்

எல்லா ரகங்களிலும்
காணங்களிலும்
ஸ்டோர்களிலும்
கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்
மதுரை பென்சில் பாக்டரி

... 3, ஸ்டாரிங்கரில் தெரு, சென்னை - 1

தி பாங்க் ஆப் இந்தியா லிட்.

(சுதாரிதம்) 1958

தலைமைக் காரியாலயம்: மகாத்மா காந்தி ரோடு, பம்பாய் - 1

தென்னிந்தியாவில் கிளைகள்

சென்னை - அரமணக்காரத் தெரு (மெயின் ஆபீஸ்), சட்டன் பஜார்
கொச்சின் - மட்டஞ்சேரி & பெங்களூர் - அகிலா ரோடு
கன்னிகோட்டை - சிலக் தெரு & கோயமுத்தூர் - தபால் ஆபீஸ் ரோடு

மிகவும் இலாபகரமான வட்டி விகிதங்களில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கும்
மற்றும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேல் சட்டியிடுகின்ற வங்கங்களிலும்

கேள்வியைப் பாங்க்

- உ 2½ சத விகிதம் வட்டி தரப்படும்
- உ நிரம்பப் பெறுவதற்கு எவ்வித மூலாளநிலையும் தேவையில்லை
- உ சட்டிட்டுக்களுக்குட்பட்ட செக் மூலம் பணம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்
- உ கவலிதமான பாங்கிங் அலுவல்களும் ஏற்று நடத்தப்படும்

எஸ். எம். மஸானி
அஜண்ட், மதராஸ்

டி. ஆர். கால்கானி
ஜெனரல் மானேஜர்

பயனுக்குப் பின்...

கிளஜா

கல்யாணன் :

இரண்டாண்டு களுக்கு

முன் எவத்தியல் கல்லூரியை

விட்டு நான் 'வேலி வந்த போது தொழில்

எங்கே தொடங்கலாம்' என்ற ஆணை

என்க்கே இடம் கைக்க சிக்கல் என்

மாமர். இருவராகக் கமலாகவக் கலாசிக்

கன்ன தமது விட்டை என் தொழித்துக்காக

ஒதுக்கி அதில் 'கவ ஏற்படுகின்றதும் சென்று

என்றையும் ஆறி கூறி அனுப்பி வைத்தார்.

தான் தந்தை இருவருமற்ற எனக்கு அவரே

எல்லாமாக இருந்தார். 'கவலாணத்தரம்'

என்ற என் பெயரையும் குறைத்துக் கல்யாண்

என்பே அனுப்பினார் மாமா. அதனால் அப்

பெயரையே பெயர்ப் பாகவாதினும் போதித்

துக் கொண்டு தொழிலுத் தொடங்கினேன்.

ஆண்டு இரண்டில் தொழில் துறையில்

தன் உற்சாகமான மும்பெற்றும் இருந்தது.

ஆனால் மலத்தின் மீடும் உற்சாகம் துள்ளித்

தால் இருந்தது. காரணம் உற்சாகம்

எனக்கும் இரண்டு வரும் கிடைக்காததே.

அன்று கவலாணம் கிழக்கரைப் பக்கமாக

வந்து கொண்டிருந்ததன் கற்செய்யாதத்

தான் அந்தப் புதிய பெருமைக் கவலித்

தினம். மனம் உற்சாகத்தால் துள்ளியது.

'டாக்டர் கத்தர் எம். பி. பி. எம்.' என்று

அதில் போதித்துள்ள பெயரையும் பகருவதை

எனக்கும் கொங்கைக் கொண்டுடன், என்

மனத்தை உற்சாகம்

கொள்ளக் செய்ய இதுதான்

ஒரு ஏன்வர் கிடைக்கப்

போதினர்.

இரண்டு முறை அந்தப்

பக்கமே உலகியேன். அந்

தன் புதிய பெயர் தற்

சனம் எனக்குக் கிடைக்க

விக்கே. நாமே ஒன்

சென்று அறிமுகம் செய்து

கொள்வது என்ற துணி

வுடன் அந்தப் புதிய

கைக்குறி இயங்குதற்குள்

துவாரத்தினே.

கந்தர் :

பீமது அருமை மக

னில் இவ்வாறில் துன்

பத்தையே கண்டு துடித்

தாராம் என் கத்தார்.

அதனால் துவ்வாறில்

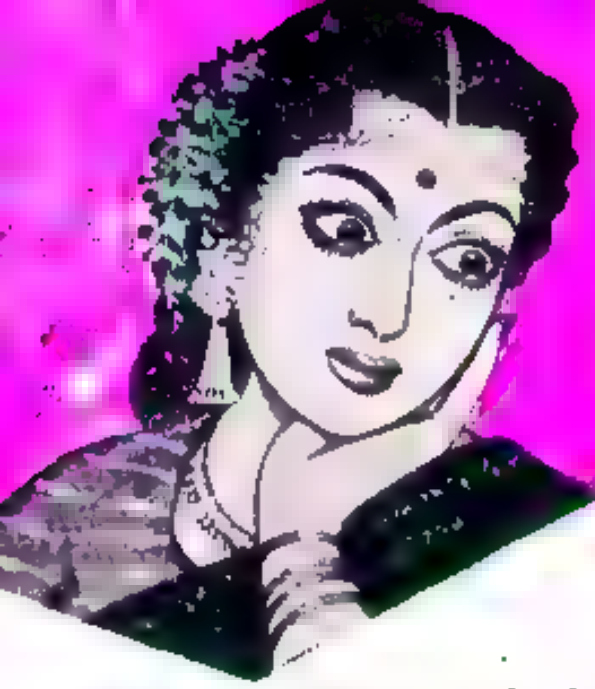
எல்லையும் பிடித்துத் தன்

கற் துணியின்மீப் படிக்க

வைத்து விட்டார். அவர்

அப்படிச் செய்ததால்

தான் நான் ஒரு டாக்டர்

தன் பிறகுதான் என்னை வணக்கம் செய்து பார்த்து முடிந்தது.

கமலாவைக் கண்களில் பார்த்துப் புகைத்திருந்த அழகான இளவத்தின் கரையில் பதித்திருந்த பலகையில் உள்ள பெண்ணைப் பார்த்ததும் திகைத்தேன். ஆவனாக மனம் துள்ளியது. என் கவிதாரித தோழி கவிஞர்மனின் பெயரால் வரா அது?

கவிதாரித தோழி கவிஞர்மனின் இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு படிப்பை முடித்துப் பதப் பட்டவன். படிப்பின் கையால் முழுவியிருந்த எண்க்கு அவன் எங்கே தோழிதான் தோடல் வினா என்று அறிய அவகாசம் இல்லை. அவன் திரைகை மட்டுமே மறக்கவில்லை. கண்கள் பார்ப்பு பேசும் பழகம் அவனை எவ்வளவு 'கவியான்!' என்று பழை அருமைவாக அழைப்போம். அந்த மறக்காமல் பெயர்ப் பலகையிலும் போட்டு விட்டானே! புது வாகன் பழையதேன். எவ்வளவு கல்வ வாய்ப்பு. இல்லை. திரைகைகள் மனத்தில் எழுப்போது வேறு எதைப்போ மனம் சித்திப்பதில்லை. பல கையில் இருக்கும் பெயர் கவிஞர்மனின் பெயர் தான் என்று தீர்மானமாக நினைத்தான். தான் அந்த இளவத்தின் நுழைவாய் எண்க்குத் தங்கமே ஏற்படவில்லை. 'கவியான்!' என்று அழைத்தபடியே ஆவனாக துறைத்தேன்.

கவியான் :

இரண்டு தினங்கள் கண்களில் டாக்டர் கந்தரத்தைப் பார்த்துப் போக முடியாமல் அதுவல்லவன். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பன் கோள்கள். அதுவல்லவனிடையே அன்று கந்தர அந்தச் சம்பவமும் மறக்காமல் வந்து. வந்து திரைகைக் கவர்ந்தது.... 'அவரைத் தெரியுமா உங்களுக்கு?' என்று கேட்டதற்கு. 'தெரியுமா அறிமுகம் செய்து கொள்ளுக வந்தேன்' என்று கொக்கிவிடுக்கலாம். ஆனால் அப்போது என் குரலில் இறைத்த பரிசுசம் என்ன?

தோழி கொக்கிவிட்டு விட்டது. விடப்பட்டிருந்த கைகள்! குறும்பாக மயங்கிவிட்டன! மெல்ல அவை போட்டது மனம் அவன் டாக்டர் கந்தரத்தின் மனையில் இருக்கலாம்.... இருக்காது. டாக்டர் கந்தரத்தைத் தெரியுமா உங்களுக்கு? என்று கேட்டான் டாக்டர். 'மெல்லியிருக்காது பெயரைச் சொல்லாத பரிசு மட்டாக. அப்போது உறுதியில் சந்தரத்தியை இருக்கலாம். தான் போட்ட மனம் வல் பரிசைத் தெரிவித்தது விட்டது.

அன்று அப்படியும் கந்தரத்தைச் சந்தித்திருந்தது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். அந்தப் பக்கம் தோயலி குழியைப் பார்த்துக் கொண்டேன். உடனடி என் இருக்காது என் கந்தரத்தின் உடனடி அணித்து கொண்டு, கலாசை குழியை என் கந்தரத்தின் மட்டிக் கொண்டு திரும்பினேன். என்ன அதிசயம்! 'கவியான்!' என்ற அழைத்தபடி உங்களை வந்து கொண்டுத்தான் கந்தரத்தின் விட்டிக் தான் வந்த பெயர்மனி.

ஆவனாக என்ன நுழைத்தவன் கவிதாரித பார்த்ததும் திரை மீதித்தவன் போல் மனங்க்கு திரும்ப விட்டான். அவன் முகம் வெளிதிரை. கந்தரத்தில் முத்திட்டது விடாமல், கவிதா உடல் இரையாக கந்தரத்தின் அந்தரத்தும் அவமானத்தாலும் திரைகை அவன் கவிதா மனத்தை உறுக்கிவைத்தது. அப்போதுதான் பரிசுசென்று என் முகத்தில் ஒரு விசுவம் தாக்கியது. அன்று தானும் இந்த நுழைவாய்தான் செல்திருக்கிறேன். என் முகம் கந்தரம் பெயர்மனின் டாக்டர்.... என் எண்ணங்கள் பேசுவதோடருவதற்கு முன் அப்போது, 'கவியான் கவிதா கந்தரம்....' மேலே கொண் முடியாமல் தன் கவிதாவைத் திரும்பி நடக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

என் கவியன் உட்கட்டி வந்துவிட்ட மாதிரி. 'சந்தர கவிதாவான்!' என்று சொன்னேன். அவன் கந்தரத்தில் கந்தரம் ஆனால் கவிதா திரைகை, திரும்புகோ இல்லை. கந்தர அருகில் வந்தவன். 'கவியான் ஒன்றுமில்லை! அன்றுதான் செல்த நுழைவாய் போலவே இன்று திரைகை செல்திரைகள்! டாக்டர் கந்தர தான் கந்தரம்?' என்று கேட்டேன்.

"ஆம், கந்தரம்!" பதில் இறுத்தபடி திரைகைகள் நான் கவியன் மீண்டும் கவிதா கந்தரம் கொண்டான்.

"தான் ஒரு தோழிதான் தந்த உங்களை விட்டும் நுழைத்தேன். நீங்கள் ஒரு தோழி கவியன் தந்த என் விட்டும் நுழைத்திரைகள். இவ்வகையில் கந்தரம் பெயரின் கொள்கையாக, இருத்தால் என்ன? தோழிக்கு நுழைவாய் ஒன்று பட்டுள்ளதாம் ஒருவரைப்போலவும் அதிமுகம் செல்திரைகள் பெயர்மனின் அருகில் வந்தவன். அது தானாகவே நடந்து விட்டது! இதில் கவியன் ஒன்றுமில்லை!"

இப்படி கவியன் போல் பேசி அவன் கந்தரத்தின் போக்க முகத்தோன். முகத்தின் போக்கில்லை. பெயர்மனின் கந்தரத்தின் கவியன் கந்தரம் என்ன தோழிக்கு. ஆகந்ததை அவன் அருகில் இருந்து உட்காரத்

கொண்டபோதும் அவன் மறுக்கவில்லை. காணும் பட்சமளித்தேன்.

கைக்குட்டையாக் தெத்து விவாசயவயத் துடைத்துக் கொண்டவன், "அப்பாடி! நான் பயத்து விட்டேன். அன்று சாதாரணமாக, "டாக்டர்! எத்தனைவரைத் தெரியுமா?" என்று கேட்டதற்கே பிரமாதமாகக் கொடுத்தது கொண்டவன். "இன்று என் அசட்டுத்தனத்தைக் கண்டு எப்படியெல்லாம் கோபிப்பீர் போரா" என்று கருவி விட்டேன். அதற்கு..."

"...மாறாக நான் கைவாய்ப்பாய் பேசியது உங்கள் புவத்தைப் போல்கி விட்டது இப்போது!" என்று சொல்கிறேன்.

புன்வழங்குடன் அவன் "அதுமட்டும்தான். நீங்கள் ஒரு மூல் கொடி அங்க எங்க சிம்மதி ஏன் ஏறாவிட்டது?" என்று.

"அட தெரியாது! கைவாய் சிம்மதி நீயே கட்டும். ஆனால் ஒன்று இனிமேல் உங்கள் தொழி கையாணி என்று மட்டும் உங்களை நினைத்து விடாதிர்கள்!" என்று நான் கொண்டுவர அங்க கைவாயென்று சொல்கிறேன் விட்டான்.

சந்திர!

"I - டாக்டர் கையாணி ஒப்பற்ற அழகி எல்லாவிடம் குவியாமல், நுழைவ துள்ளு விரிகளாக உருண்டு புதுமையாக உயர்வதற்கு அவர் அங்க ஒரு வசிகரத்தையே அளித்த விடுகின்றன. பொதுவாகவே அவர்

டம் சில நிமிஷங்கள் பழையவர்கள் கூடப் பன் நிமிஷங்கள் அவரது வசிகரத் தொற்றத்தையே தீண்டிப்படி இருப்பார்கள். அப்படியப்பட்ட அவரது அறிமுகம் எனக்குக் கிடைக்கது என் பாகிவிடும்.

கைவாய்ப்பாய் பப்பா புதுமை, அவர்கள் ஒருவர் மனத்தை மற்றவர் அழிய நுழையும் போது மட்டும் தயக்கத்தால் கடுமையாகும். அன்று எப்படியும் விஷயத்தை அறிந்து என் ந முடிவுடன் கற்றி வந்தது ஆரம்பித்தேன். "இப்போது பெரிய விடயம் பங்கம் பட்டும் இருப்பது உங்களுக்குக் கண்டமாக இப்போது!" என்றேன் பொதுவாக.

கையாணி:

"நீங்கள் கேள்வி: எப்படி பெயர்வைக் கற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது! தெருவ் பெயர்வைகள் மனத்தைத் திறந்து பேச என் வாய் வலக்கம். உங்கள் அழகிக்காரி, அந்த அழகத்தினால் கைவாய்க்க மகிழ்கிறேன், பாரா!" குறுகுறுத்த என் மனம் இப்படி முடிவு செய்து கொண்டது.

"கையாணி பெயர்வைப் கொண்டு வாட்கள் தான்... அங்குள்ள குழந்தைகளும் வந்து விட்டால் பிறகு இந்த வீடு போகாது." துணிந்து ஒரு பெரும் பெயர்வை கொண்டு விட்டேன்.

டாக்டர் கத்தரித் அழகிய ஒவ்வொரு விட்டது. அவன் பெயர்வைக்கிறான். நான் எதிர்பார்த்தவர்களை. அவன் இப்படி மென்மையான கிரகம் அருப்பர்கள் என்று. இக்காலம் என்

சென்னை அரசாங்க செய்தித் துறை

நாடகப் போட்டி பரிசு ரூ. 1,500

ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கொள்கைகள், சாதனைகளை விளக்கும் நாடகங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. நாடகங்கள் எளிய தூய தமிழில் எழுதுவதற்கு சுமார் 2½ மணி நேரம் நடத்தக் கூடியதாக இருக்கலாம். தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுக்கு நாடகத் துக்கு ரூ. 1000/- பரிசு தரப்படும். 2-வது பரிசு ரூ. 500/-

போட்டி முடிவு தேதி: 28-2-1960

முழு விவரங்களுக்கு எழுதுக:

ரா குழந்தைவேலு
நெய்யாளி

சென்னை அரசாங்க செய்தித் துறை
கோட்டை, சென்னை - 9

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்

(ஆரம்பம் 1887)

தலைமையகம் இந்தியன் பாங்க் பீஸ்டிங்ஸ், லாக்ரூப் ரோடு, சென்னை - 1

2½ உள்நாட்டு நிதி உரிமையாளர்கள் தேவ இந்தியா முழுவதும் நினைகள் உண்டு பம்பாய், கல்கத்தா, புதுச்சேரி, புது, கோழும்பு, பீனூக்கு, கைலாசம்பூர் மலாக்கா, சிங்கப்பூர், ஆசிய நகரங்களிலும் நினைகள் இருக்கின்றன

அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம்	.. 1,00,00,000
வழங்கப்பட்ட மூலதனம்	.. 88,80,000
வழங்கி, செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	.. 82,98,990
சேவ் & இது நிதிகள் (கேள் பிரிமியம் உள்பட)	.. 83,01,884
டெபாசிட்டர்கள் (30-06-59த் தேதியில் உள்ளபடி)	.. 48 27,46,578

அயல்பாட்டு செலாவணம் பரிமாற்றம் உள்பட எல்லாவித பாங்கு அலுவலகங்களும் ஏற்று நடத்தப்படுகிறது

London Agents: WESTMINSTER BANK LTD. New York Agents: FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK

டி. சாமசுமுத்துரை & சன்
ஆக்டிவ் செகரடரி

மனிதனையும் பற்றிக் கேள்விகளாக ஏதாவது கேட்பான், பக்கவாசாகப் பதில் கொடுத்து மேலும் அவனாகக் கவனம் ஈர்க்க வேண்டும் என்று எண்ணியிருந்த எங்களுக்கு ஏமாற்றமே நேரித்தது.

அட்டேஸ்து எழுந்தவன். "நான் வரவிருக்கிறேன், டாக்டர்! தாத்தா காத்திருப்பார்" என்று சொல்லிப் பதிலுக்குக்கூடக் காத்திராமல் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான்.

வியப்புக்கு மேல் எங்களுக்கு சிரிப்பு வந்தது. மறுநாள் காலை விஷயத்தை உடைத்து அவளை அழைத்தப்படுத்த வேண்டும் என்று இளைப்பினை இரகசியக் கமிட்டேன்.

மறுநாள் என் நோயாளிகளைக் கவனித்து அணுப்பி விட்டு உடை மாற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டபோது முகத்தில் மலிஞ்சிப் போய்க் கருத்து கொண்டிருந்த சத்திரியைக் கண்டு நிகைத்தேன்.

"டாக்டர்! ஒரு சத்திரைவு சமாளாரம் சொல்ல வந்திருக்கிறேன். அது என்ன வென்று சொல்லி விடுங்கள். பாரிக்கலாம்!" என்றான் உன்னை நுழைந்தபடியே.

நிகைப்பை சமாளித்துக் கொண்டு, "நான் படிக்கது வைத்தியக் கல்லூரியில்தான்; நோயியக் கல்லூரியில் இல்லை!" என்றேன்.

கவையென்று சிரித்த சத்திரி, "உத்தேசமாகச் சொல்வீர்கள் என்று பார்த்தேன். போகட்டும், விவரித்துச் சொல்ல அவகாசம் இல்லை. தாத்தா எங்கேயென்று ஒருவரை நீர்சமயம் செய்து வைத்திருந்தார். அங்குக்கும் சம்மதந்தான். என் சம்மதத்துக்காகவே இதுவரை காத்திருந்தார்கள். கேற்று இரவு என் மனத்தைத் திடம் செய்து கொண்டு என் சம்மதத்தைப் கொடுத்தவிட்டான். பிறகு கேட்ட வேண்டுகிறேன்? இன்று தாத்தா அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்துவிட்டார்!" என்றவன் அக்கடிவுகாரத்தைப் பார்த்தான்.

நான் வாயடைத்து நின்றேன்.

"மனையாவிவிட்டது, தாத்தா வண்டியில் காத்துக் கொண்டிருப்பார். ஜவுளி எடுக்கப் போகிறோம். நான் வரட்டுமா?" விட்டாவுப் பறந்து சென்று வண்டியில் ஏறி விட்டான் சத்திரி. அப்பொழுதுதான் வானில் வண்டி நிற்பதைக் கவனித்தேன். வண்டியும் நன்று விட்டது. பீரமை பிடித்தாற்போல் நான் நின்ற இடத்திலேயே நின்றேன். விளையாட்டாகச் சொன்ன பொய் எல்லாவும் விபரித்ததில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டது!

"மனத்தைத் திடம் செய்து கொண்டு சம்மதத்தைக் கொடுத்து விட்டேன்." இந்த வார்த்தை கழன்று கழன்று வந்து என் சத்திரைத் தாக்கிப் பிடித்தியை கொள்ளச் செய்து விடும் போல் இருந்தது. வேதனையின் கவையைத் தாங்க முடியாமல் தத்தளித்தது மனம். எப்படியும் அன்றே சத்திரியிடம் எவ்வாறுதையும் விட்டுச் சொல்லி விபரிக்கும் விளையாட்டு முன் தடுத்தித் தீரவேண்டும் என்ற முயற்சிக்கு வந்தேன்.

நான் விட்டிக் நுழைப்பிப்பாது முகமலர்ச்சி புடம் என்னை வரவேற்றுள் சத்திரி. அவன் மூகத்தில் ஜனப்பதின் குறியிடங்கள்! "ஒரு வேளை நம்மம் அவன் தேடிப்பதாக நினைத்தித தவிர?" இந்த எண்ணம் எழுந்ததும் தயக்கம் ஏற்பட்டது. இருக்காலும் பேச்சுக்

கிடையே சும்மதம் கொடுத்து விட்டேன். "நான் கேற்று மனையி் குழந்தை எவ்நெதல் வரம் வெறும் கற்பனை! விளையாட்டாகச் சொன்ன பொய். என்னை மன்னித்து விடு. விளையாட்டு இவ்வளவு விபரிதம் ஆகும் என்று நான் நினைக்கவில்லை!" என்றேன்.

என் சத்திரின் கவனம் அவை விரிந்தது. "என்ன கற்பனையா? விளையாட்டா...?"

"ஆம், சத்திரி! என்னை நம்பு. உன்னைச் சீண்ட வேடிக்கை பாரிக்க நினைத்தது விபரிதமாகி விட்டது."

"இனி அனாதைச் சொக்கி என்ன பயம்? காரியம் மிகுவிட்டதே?"

"இல்லை! மித்யாவேதம், சத்திரி! மூலம் நம்பம் என்னவாம் திரைவேற வழியுண்டு."

"வழியே இல்லை! நாக்கு ஒன்றுதான். கொடுத்தவர்களை நான் எப்படி மறமுடியும்?"

"வாக்கைக் காப்பாற்றி வாய்மையே பழாக்கிக் கொள்ளப் போகிறாயா?"

"அது தேற்றே பழாவி விட்டது. உங்கள் விபரித விளையாட்டால்?"

"சத்திரி! நான்கத்தினன் கொதிப்புடன். அவன் கவையென்று சிரித்தான். எனக்கு எரிச்சலுண்டது. "இதென்ன விளையாட்டு?"

"விளையாட்டேதான். நீங்கள் விளையாடலாம். நான் மட்டும் விளையாடக் கூடா தாக்குமி!" சத்திரிக்கு வெண்முத்துப் பற்கள் ஒளி வீச மீண்டும் சொன்னான்:

"கவிதாமை-மாண ஆகிப் பார்த்தாலே தெரியுமா?"

"எப்படித் தெரியும்? கழகத்தினைப் போல் தாவிதொங்குமோ?" என்று நான் கேட்டதும், "கனக்" கேள்வு சிரித்தான் அவன்.

"பொன் தாசி தொங்காது. பேச்சு விடையே 'மனையி' என்னும் சொல் அடிக்கடி புரத்துவிடும். கவிதாமை-மாணவர்கள், என் மனையி... அப்படி... இப்படி என்று அடிக்கொருமுறை சொல்லிப் பேருணைப்படாமல் இருக்கவே மாட்டார்கள்."

"ஓகோ!"

"அதனால் உங்கள் கற்பனையை நம்புவதாக தடுத்து. நானும் சிறு வேடிக்கை செய்கேன்" என்று முடித்தான் அந்தக் குழம்புக்காரி.

கந்திரி:

இந்தச் சம்பவத்துக்கும் பிறகு எங்கள் நேரம் வளர்ச்சியைப் பார்த்தோம். எங்கள் அன்பைக் கண்ட தாத்தாவும் திருக்கமுடியாது என்று கண்டு நம்முடைய சம்மதத்தைக் கொடுத்து விட்டார்.

அன்று முக்கிய வாரியமாகச் சம்பவங்களைப் புறப்பட்டுடன். டாக்டர் கம்பாஜனும் வருவதாகச் சொல்லவே. பெரு மலிஞ்சியிடம் இளம்பிழை.

போகும்பொழுது அவர் பரிதாபமாகக் கேட்டார்: "சிறு வேறு! என்னைக்கென அப்படியானால் 'மேல் வேலூர்' என்று மற்றொரு ஊரும் இருக்க வேண்டுகிறேன்?"

அவரையும் நான் அனாதைப் போலப்படுத்தாமல் விடுவதற்கு வினக்கிவினேன்.

"இருக்கிறது! ஸ்ரீ சத்திரைக்கு, தேவலோகத்தில், 'மேல் வேலூர்' என்று பொருள் படும், 'தேவலோகத்தாரம்' ஒன்று இருப்பதாகக்

மெய்க் கிடைத்த சந்திரனாடர். 'கமந்தா' தன் விருப்பப்படி அநியா அகலப் பிங்கலப் பாக இருக்க இருப்போம் குழந்தையி் பீயம் இத்தத் தவக்கோவத்ததுளையே இம்மு அலாத்து பணிகாரி பாயம் தீக்குவாய்; உலாவுப் பத்தர குணம்பாணாகக் காட்டி தந்து காணுமார் பாயம் போக்குவதுடன் தந்து ஈட்டித்தம்மை' என்ற கவிதையுவுடன் உள் தவயகரத்தாது போய், பத்தர் வீரம் கரத்து அருள் புரிவான். உள்வருப் பூசிக்கப்ப' இத்த இடம், பூரணவயதம்' என்றும், 'கீழ்வெணர்' என்றும் பெயர் பெற்று விளங்கும்' என்ற இருவாய் மலரித்தருளிற் உலாபடுகலவாகும்.

இவ்வு முப்பதும் கரித்தவன் சொபத்தான் கணந்த புயதுக்குப் பீன் அன்பறி ஏதப்பட்டு, பரிதாபத்து அவன் அருளும் கிடைத்தது" என்ற முடிந்தேன்.

உயவகமென்று கிடைத்த அளர். "உயவ அழகான ஈட்டுக்கதைகள்" என்றார். கைக்குத் துரீயோர்' போட்டது அவர் வேலி என் சொபத்தர அளவுக்கு அபிமானமே கிடை விட்டே, "போதும், உங்கள் பரிசாரம். இதை உன் இருவிளையாட்டில் என் கிடைவாயும் அளவு அறிவுமத்தமானவர்களுடன் பேசுவதே தவறு. உன் தாய்மைக்கு வித்து பத்திரிக் தான் இருக்கிறது. தெய்வ பத்திரிக் தாய்மை பேசுத உன்சத்திக் அன்பும் பன்பும் இருக்காது. அப்படிப்பட்டவருடன் கடி வாழ்க்கை தத்துவமே - தவறும் - ஸ்டான் தனமாக ஓடிவரலாம்" என்ற சொல்லிவிட்டான்.

'தீர்'மென்று அவர் மூலம் கிடைத்தது. "உயவ வேலி' கார்த்திகைக் ஒன்றாழிவ தற்கு முன் கிடை முட்டாக்கத்த உயவக் கைக்கு என்சத்திக் உணர்ந்திருப்பே, அதற்கு நன்றி" சொன்னவர் வெருக்கென்று மூலத் கைத் திருப்பிக் கொண்டு கருத்துவிட்டார்.

உய்வாய் :

இவ்வயல் வாழ்வின கருத்த புயலிப் பத்திர சொன்னவன் என் கார்த்தியும் புயலி கருப்பி விட்டான். உடையமையச் செய்து அதன் உடவுகிளக் கண்டு மெய்ப்பலன் ஓன். அவன் திவத்திருக்கும் அளவுபக்கியத்த உடையவ, அவசரப்பட்டுத் தவறு செய்து விட்டான். சற்றுக் கொய்யாட்டி வேடிக்கை செய்யும் கிழப்பத்துடன் ஏதோ சொல்வப் போக, அது இவ்வளவு கிழப்பத்துக்கு அடி கோதுய் என்று ஓன் திவக்கவினிய,

மது திவமே என்சத்தி காண முடிவருவான் என்றுதான் எதிர்பார்த்தேன். அவன் கர வினிய. மலர் அவினிக் காணத் தயுத்தது. உவ கொளவன் குறுக்கே வந்து கடுக்கத்து. என்ற கதர்க் மூலம் அளவுபக்கியத்தவரர் பேசுவாக்கம்... உள்வரு அறிவிட்டது அந்து ஒன்று அகலாக்கம் மீள்குருக்கிசாத்தவனாய் 'கீழ்வெணர்' கிடைசி கிருவேன். கீழ்வெணர் சென்று அது உயவமையும் பணித்து அந்தப் பத்திரிகுக்குத் அடியில் உட்கார்த்தி வத்தான் தாய் என்மதுத்துவர்க்கு அதுதன் ஏற்படும்.

அன்றும் அடவுத்தான் கீழ்வெணர் சென் தேன். தரிசனம் முடித்து அந்த இவ்வந்த கைத்தடிக்கு வந்தபோது திருக்கெட்டுப் பீன் கார்த்தியைக், டாக்டர் கத்தரி - அயலி

மொட்டி. ஓர் ஆடவன்! கார்த்தி கிழந்த வேர்க் கரிக்குத்தாகக் கட்டது. வந்த கைடு தேர்வாய்க் கிருப்பி வந்த கார்த்தியே சென்று வந்தடியில் ஏறினான்.

கத்தரி :

இவ்வீன் கார்த்தியு வந்தபோது கார் கிளம் பீர் சென்று விட்டது. பத்திர செய்தும் மொல் வந்து தந்த கார் அளவுடைபித தான் துயோ இதைக் கிளர்ந்தம்!

'உயவம் அன்புக்கு மூலம் எதுவியே ஒரு மொகுட்டில் அவர் அன்பும் உயவம் காலும் ஒரு வாக் முடிவருவார். இவ்வுத்த தான் கார்த்திருத்தேன். கான் செப்ததும் தவறுதான். அதுதான் பத்திரம், இவ்வயல் அருள் என்சத்திகவாரும் அவர் தம் தவற்றை உணர் வேண்டும் என்பதற்காகக் கார்த்தி கொன் கருத்தேன்.

தவறுத்த கருத்துப் காண்கு ஒரு ஆததக் போய் அந்து என் அளவு மலர் வந்து கோத்தார் அளவு மலர், என் பேசு பம்பா பீன்சின், கிளம் வயலித் துள்ளு கிளம் கார்த்தி வந்த கார்த்தி பெய்யப்பாவின வேலி காத்தத்தாகப் பீரித்துவிட்டோன். செரு தாட்டிக்குப் பீரு மூக்கிய கார்த்தியாக் சென்சத்திக் வந்தவர் கார்த்தியும். தாத்தா வயலும் காண வந்திருத்தார்.

அவருடன் பேசிக்கொண்டிருத்தபோதுதான் பீன்சுதும் ஆன் அளவிக் கேட்டது. கட்டென்று திருப்பிப் பார்த்தவன் திருக்கிட்டேன். இரும் கடிவரும் அத்திப் போருநில்க்கு எத் தேர்வாவிட்டாதுமே அது "அவர்தான்" என்று என் கன்சத்துக்கு கங்குலப் பரிந்து விட்டது. அன்னாவுடன் அளவுமிக வரதுக்கு முடிந்தேன், புதுப்பட்ட கார் அளவு கட்டாதுதான்.

உய்வாய் :

இவ்வயல் கார்த்தி வேல்கினைக், கையடி கார் வந்து விட்டது கட்டத்தேன் என்பதொக் தும் காத்தே தேர்வாது. உயவம் கைத் கைவ குழந்தைக்கும், கோத்தாரிக்கும் அளவியிருத்தது. அந்து கிளவாயுதான். இன்று உண்மையானதே விட்டான்! கோ கோ இவ்வளவு கட்டப் திரம்பிய பேசுவது அளவிக் தம்பாழைய கிளவியோ திவக்க, திவக்க என் கொதிப்பு அகிளவியிற்று. உயவக் குழந்தைக்கு ஒரு கரி காட்டினால் அன்றி மலம் துயாப்போய் தொன்றிவது. ஆய் அளவிக் காலும் கைத்து விட்டேன் என்சத்திக் கார்த்தியே தேர்வென்றி' என்று மலம் திவமே கருத்து விட்டது.

பீரித்தி வேற்ற திருவாருத்த தேர்விளவுக்கு இன்னும் கிள கிளக்கினை இருத்தன. உயவத்தாகக் காண வரும்படி, என் மாயம் மலம் கரித்தாவுக்குத் தந்தி ஒன்று அடித்தேன். அதன் பீரிதே மலம் சற்றுக் கிளவ இருக்கது.

மது திவமே வந்து கோத்த மாயம் மலருடன் காண்கோ, சந்திரனாக. ஒரு முகத்துப் பல்முத அவன் பார்வையுக் கைவினை இவர்க்கிளக் கொண்டேன். உயவக்கிளக் வேல்க் திவ இப்படி வேல்குமென்று மனத்து இருப் படுத்திக் கொண்டு விட்டதான் கைவினியைன்.

அன்று தனித்து வெளியே சென்று

திருப்பிய வலிதா உங்களை நுழையுமுன்பே
குந்தகவத்துடன், "அத்தான்! இவர்தான்
என்... அப்பாவும் கம்மத்திது நிச்சயத்திருக்
கும்மாப்பிரிசை, உங்களை அறிமுகம் செய்து
கொள்ளவே வந்தார்" என்று முகம்செய்க.

"நான்மகாரம், டாக்டர்!" என்ற வலிதா
வின் காதலரை கரவோடு நினைத்து நிமிர்ந்த
வன் அப்படியே திளைத்து நின்று விட்டான்.
எதற்கு வலிதா என் உயிரத்தில் இவருக்கு
கிளம்பித்திரை, அவரோ என் முன் நின்றுவர்.
"உங்களை சந்தி உங்கள் உறுதியைப்"
வர இவரதுக்குப் பதிலாக என் கால்களிலும்
வாழ்த்து இருக்க வேண்டும், முத்திக் கொண்டு
பதில் கொடுங்கள் வலிதா.

"ஆமாம்! இவரது சித்தப்பா பெண்தான்
உங்களை கத்தர்; பாபா என்ன ஏமாற்றினார்.
வாழ்வில் வெறுப்புநிறமிட்ட அவன் இன்று
காலராப் பிரதேசத்துக்குப் போவதாக ஒப்புக்
கொண்டிருக்கிறார். இவர் என்வ தடுக்
கை முகம் கொடுக்கலாம், தங்களை விட்டுக்கு
வந்துள்ள இவரை இவ்வுதான் தடுக்கையாகக்
கொண்டான்." வலிதா நினைத்து விட்டாள்.

"என்னை?"

வலிதா முன் திபய்யமடைவதோ, சிவ நிழி
புகள் விடித்தன. புறமும் மறைத்துடனும்,
துடிக்கும் உடலுடனும் புறப்பட்டேன்.
என் கத்தலாக் காண—அவனைக் காலராப்
பிரதேசம் செல்லாமல் தடுக்க.

கத்தர்!

அன்று அன்னா வெளியூர் சென்றிருந்த
பார். இவியும் பொதுக்க இயலாது வந்த
நிலையில் இன்று எப்படியும் அவரைக் கண்டு
பிசைவது என்று தீர்மானத்துடன் புறப்பட்ட
ட்டன். ஸ்ரீ தியானசென் உதரவத்தால் னை
ஆனந்தத்தில் மிதத்தது. தீர் கமலாவைக்
களையைக்குவி விட்டது. இதரின் பாதத்
தால் கவராமல்வதில் ஐயத்திலேயே குயிரி
விளம்புவதைக் கண்டு சந்திர சிந்தனை.
அதே மையம் எதிர்ப்புறம் டாக்டரின் குரல்
கொடுக்கை ஆவதுடன் நிமிர்ந்தவன் திடுக்
கெட்டேன். என் தலை ஏழைத்து. டாக்டரு
டன் குழைத்து, சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்
தான் ஸ்ரீ அறிவி. அவனைக் கண்டுகொட்டாது
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் டாக்டர்.

கவலையிலிடக் கட்டாதா? என்று ஏங்கியது
பாபம். ஆயுள் மறுகாலும் அதே கட்டிலைக்
கண்ட போது என் மனம் பேதலிக்
காமம் திருந்தது நிச்சயமே, விஷயத்தை
அறிந்த போது என் கண்கள் கண்ணீரில்
நழிந்தன. அவரது மரணம் மகிழ்வு அப்பெண்.

வெளியூரிலிருந்து திருப்பிய அன்னா உத
ரகத்துடன் "கத்தர்! இதோ பார்,
வாரென்று, உன் அண்ணனின் கைப்பற்றுப்
போகிறதுடன்" என்று அடி களையே நுழைத்
தார். அக்கப் புது முகத்தை கர்ப்பவற்
பெண்கு காணத்து திருப்பியவன் திளைத்தேன்.
எத்தப் பெண் என் மனத்திடுபு புறமில் விளப்
பிடுகிறார், வலிதா என் அன்னியைக் கவனி
யாக என் முன் நின்றுள்.

டிசம்பர் 7- கொடி தினம்

இத் தன்னுளில் மாஜி ராணு
வத்தினருக்கும் அவர்களது
குடும்பத்தினருக்கும் தாராள
மாக உதவி புரிபுல்கள்.

"டாக்டர் கவியாண் உங்கள் அத்தை
மகனாகவா?" தெருகு எழுந்திக்கையியாக
கொடித்தது.

கவியாண் வென்று சிரித்த அத்தப் பெண்.
"ஆமாம்; அவர் என் அத்தை மகன் மட்டும்
அல்ல. ஒன்றாக வளர்ந்த அன்புச் சகோதரர்.
வினாயாபும், வேடிகளையுமாகப் பசுபவர்,
உட்கு இங்கு வந்த பிச் வாகு விட்டார்,
பாவம், என்வ வேதகவியாண், விஷயப்பற்றலர்
தான் என்ன தடுத்தும் களோமல் காலராப்
பிரதேசத்துக்குப் போக அவர் ஒப்புக்கொண்
டிருக்கிறார்."

"என்ன... அவர்...?"

"ஆமாம், கத்தர்! வந்து பேசிக் கொண்
வாம், கவியாப்பாதே. தாங்கள் கண்டத்தெரு
வமரையில் சென்று வருகிறீர்கள்" என்று பதில்
கொண்ட அன்னா அவனையும் அமைத்துக்
கொண்டு வெளியே சென்று விட்டார்.

தன்னும் மனத்தை அடக்கச் சில வினாடிகள்
மீடித்தன. எழுந்து பரபரப்புடன் விளம்பி
னேன். அவரைக் கண்டு என் மனத்தைக்
கொட்ட தான் என் அமைதியை விட்டு வெளி
வந்த போது, அப்படியே நின்றுவிட்டேன்.
விளக்க, விழுவிற்கு என் முன் நின்று
அவர், கண்கள் இமைக்கும் சத்தியை
இழந்தி விட்டன. கண்கள் நீரைச் சொரிய
அவர் பாதத்தில் என் முகத்தைப் புதைத்துக்
கொண்டு விட்டேன்.

நிலைமை மீண்டபோது அவர் கேட்டார்:
"கத்தர், நீ எப்படி என் அனுமதியின்றிச்
காலராப் பிரதேசம் போக ஒப்புக் கொள்ள
வாய்?" இப்படிக்கேட்ட அவர் முகத்திலே
குறையைத் தவறித்தது. எனக்கு அது விவரமாக
இருந்தது.

"எனது ஒப்புக் கொண்டேன் நீக்காமல்வா
அப்படிக் காலராப் பிரதேசம் போக முடியு
கென்று விட்டதாக அவர்கள் சொன்னார்கள்."

சென்று திரைக்க அவர் சிரித்தார். "இது
என் மரணம் மகனின் குழம்பு. "சரிதான்!
காலராப் பிரதேசமும் அவன் சிந்தையும்தான்"
என்றார், நாற்றுச் சிரித்தேன்.

"ஆமாம்; உங்கள் மரணம் மகனான என்
அருமை அண்ணனின் கவியாணத்துக்கு என்வ
பரிசு அளிப்பவரம்? அனாக் கொல்லுபவர்களை
முதலில் "என்று தான் கேட்கும் போதே
உள்ளே அன்னாவுவும், வலிதாவுமும், "அனாவு
புத்தி தாங்கினா கொஞ்சி விடுகிறோம். உங்கள்
கவியாணத்துக்குப் பரிசாக உங்கள் கள்ளை
அழைப்பதென்ற அளிக்க வேண்டும்" என்று
கொண்டதும், மறித்தபொழுது அவர் முகம்
மயர்ந்தது. தன்னும் தன் கவிந்தித்தேன்.

11. பஞ்சவர்ண நூல்களைக் கழகத்தினால் அம்
டோயர் 6-ம் தேதி அமரூர் குகரர் அண் வாட்
லிபிஸ் தமிழ் ஓராய்வு தூடகமொன்றைக் கிசத்
திறப்பாய்வு முறைப்பி நடித்தனர். மக்கள்
தராதகனை மெககையா ருதித்தார்கள்.

அதித லாடகத்தை 17-ம் தேதி ணர் டுட்
டம்மை செட்டி டவுன் லாஸில் உயர்நீரு
லி. ணர். மேலவர் துக்கமயிலும் முன்னு
லமதுர் முகலம்மசர் இ- லாஸும பத்தியா
லாபாகர் ஸர்வீஸிலுள் அங்கத்தினரு
யர்கள ஸர்வ சநதி திதிக்கா ப் தித்த
லாஸுமயில் அமுத்தலா. இக் கழகம் "லு
கக்" என்ற கலையுறுத்து
லாபவர் டுட் தி லாஸுமயில்.

பேரரசும் உகிய பாரத சங்கத்தின்
ஆதாயம் நவம்பர் 5-ஆ தேதி ஒரு விசேஷ
சுட்டம் புதித ஹோம்ஸ் அபாடாயிம் தலை
பெற்றது. டாட்டர் ரே, என். கிஷ்கான்
அவர்கள் இவ்விதொரு தொழிற்சாலை
வருவதற்கு. சி. எம். பி. ராமச்சந்திர ராஜ்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வரையேற்றுப் பெற்றார்.
நம் நாட்டில் பண்டைச் சமயச்சரத்தின்
பெருமையில் விளத்தி அந்த மனத்தையும்.
அதில் அங்கீகரிக்கப்பட்டும் எவ்வ தண்டில்
எழுதப்பட்ட மாரதும் விட்டியும்கூட பூர்
ராதாஜிபின் சகல பணத்திற் திருமகன்
என். ஏ. கோவ்று பண நுழைகள் அந்
யத்தை டாட்டர் கிருஷ்ணன் ஊர்த்தின.
அயர் பாரத ராம சிஷ்கனும் பூர்மி
செய் சிறகாரன் இவ்விதநாலைச் சீராகத்தி

கல்கி

சந்திர விநாயகம்

		19 ஆகஸ்ட் 1950	19 ஆகஸ்ட் 1950
		தொகை	தொகை
இந்தியா	}	15-00	7-50
இங்கிலாந்து			
புரதா	}	18-00	9-00
மெக்சிகோ			

சுனிப் பிரதி நிதம் 30 வயதானவர்

சந்திரிதத்தை முன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். கி.பி.சி. கெடபாது இன்ஸ்திடியூட்டர்கள் மட்டுமே சி.பி.சி. மூலம் சந்திரிதத்தைப் பெறக்கூடும்.

നാളായി, ഏഴ് പന്ത്രണ്ടാം, വേദം - 18

மாடக் கப்பம் துவங்கியது. சங்கத்தில் கப்பலினர் டாக்டர் பருஷோத்தம் ஸந்திரோப சாரி உடனிலிருந்து வந்தது.

சீக்கிரம் கலாமத்திடுத்தின் ஆதரவில்
 8-11-59 அன்று கீழ்க்கண்டவாறு ஆண்பத்திரி
 தாடகராலிக்கு ஏது. பி. நடராசன் கத்தரம்
 பிண்டி அலர்வரகம் ஆதரவரகம் கீழ்க்கண்டவாறு
 11-12-59. தமிழ் நாட்டில் தலித்களும்
 சீக்கிரம் ஆதரவரகம். பல கல்கம் தலித்கள்
 வந்து வாரும் தமிழர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு. ரசிகம்,
 முதல் முதல் இங்கு சத்திரப்பம் கீழ்க்கண்டவாறு.
 தி. தமிழ்நாடுவர் நடராசன் கத்தரம். அவர்
 கீழ்க்கண்டவாறு இனிது பாசுத்துத் தமிழ்
 மக்கள்—தலித்களும் தமிழர் கீழ்க்கண்டவாறு
 வித்தகர். வித்தகர் கீழ்க்கண்டவாறு. கீழ்க்கண்டவாறு
 கீழ்க்கண்டவாறு கீழ்க்கண்டவாறு கீழ்க்கண்டவாறு.

கைகத்தா செஞ்வித்தியார் பாகவியத்
தட்டும். செஞ்சிக் தம்பு பெருந்திரு சங்கராச்
சாணி கலாமிசுருடைய துண்டாவும் அம்மயப்
பெற்ற செங்கோட்டை. பிருமயஸ் பாண
திருவண சான்றிக் கவர்சுருடைய நேளி
பாகவதம் உயர்ந்தியாசம் ஒரு வாரத்திற்கு
மேலாக வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.
வெண்பப் பத்திரங்கள், சாவ்வய இவற்றைச்
செஞ்சிக் கலாமிசுருடைய கந்தந்தாப் பிந்திரி
கலாமிசுருடைய செஞ்வித்தியார்
பு பாகவதம் சான்றிக் கவர்சுருடைய பிசாக
பாகவதம் செஞ்வித்தியார் பாகவதம்

கூடு இத்து பங்குதான் கழகத் தமிழ் எங்கத்
இன். துதரின் 11-12-59 புதனன்று மாலை
ஒரு மணிக்கு, ஒரு சிறப்பு இளைச்ச கதை
தெரிச்சி தடைபெற்றது. அங்குமையம் * கால
கேடி சர்க்க * சித்தார் நுமணி சரசுலாதி
அங்குள் * வங்கி இதுமணி ** என்னும்
பொருள் பதறி இளைச்ச கதை. நடந்திற் மகிழ்
வித்தார். இரு இருவுமையம் விருதுகத்தினும்,
சித்தார் துமணி ராஜாஜிடமி வயமவிதும்
இருவரோடு வாய்ப்பு சந்தித்துமத்தனர்.

64 பிழைகளைப் போற்றி கோடுகளில்
அவையுள்ளவர்களைச் சமாதானத்தில் ஆகச்
செய்து மகத்தானது ஏதேனாவதென வெள்ளி
இருளையுள்ளும் ஈழநாடு இரங்கல் படைப்பே
தலை. அதேபோலவேதான் மூலம் நான்
காட்டுவதற்கு. மூலம் இரங்கல் நாட்கள்
மேல் பத்திரி படைக்கப்பட்டு பணம் படைக்க
படைக்காக்கவும் மூலம் அவைகளைப் பற்றி
தலை உடனடியாகவே சிறப்பாக நடத்தினார்.

பல் டாக்டர்கள் 'கோலிஞஸ்' முறை பற்களின் ஆரோக்கியத் திற்கு உகந்தது எனக் கூறுவார்கள்

இது பதிலை! இது சிறந்தது!
 அனாவிரதம், சீக்கிரம், நம்பம், சூயசை,
 பரிபாசை ஆகியும் நுதலியிட சேரா
 தனது கருணை 2 கதவிசைகளிலுள்ளது
 பாதம் 3 கதவிசைகள் 4 அளவு
 இதை அநிவாதுவான கதவிசை
 களான பரிபாசையினால் மிக வலுவாக
 மீட்டி வருவதன் மூலம் நம் உ
 சேரத்தாது பதிலை ஏதாவது பெறத்
 தவிரவாது உதவியாக நமது
 அன்புநாட்டினுடைய உதவனைப் பங்கிடு
 இதுபோன்றும் உதவனைப் பங்கிடு
 மிக உதவியாக இதை உதவித்து
 மேலெடுத்துப் பரிபாசையின் உதவியை
 இதைவிட அதிக திருப்தியை
 அளிப்பதற்கு.

ஏனெனில்
புதிய கோலினாஸ் சூப்பர் ஓயிட்டு
பற்பசை, பற்களுக்கு மேலான
பாதுகாப்பையளிக்கிறது

தினேசா அந்தக் 'கோலிஞ்சு' மூலம் :

- [illegible]

...3 கத்திகளினாலும்
அத்துடன் நுரைவளமும்
கொள்வனவளது.

Registered User: GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD.

2. 20-T4M.

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் கைம், குணக்கட்டி வியாதிக்கு

வழக்கமான மாதாந்திர விலையும்

எமது லாபக்களையாளர்களின் நலனையும், சொன்கரியத்தையும் முன்னிட்டு எமது டாக்டர் நெர்க்கண்ட இடங்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதி வரையில் விலையும் செய்கிறார், அப்பொழுது அவரை நேரில் கவந்து ஆலோசிக்கலாம்.

இடம்	தேதி	நேரம்	இடம்	தேதி	நேரம்
கரூர்	1	9 10 11 காலை	தஞ்சாவூர்	17	9 10 11 காலை
சேலம்	2	9 10 12 பகல்		3 10 5 மாலை	
		3 10 5 மாலை	பட்டுக்கோட்டை	18	9 10 11 காலை
சரோடு	3	9 10 11 காலை	திருத்தறைப்பூண்டி	18	9 10 5 மாலை
திருப்பூர்	3	3 10 5 மாலை	மன்னார்குடி	18	9 10 11 காலை
கோயமுத்தூர்	4	9 10 12 பகல்	திருவாரூர்	19	3 10 5 மாலை
		3 10 5 மாலை	தாசுப்பட்டி	20	9 10 11 காலை
மாவட்டகரூடு	5	8-30 10 12 பகல்	நன்னிலம்	20	3 10 5 மாலை
பெரன்னைச்சி	5	8-30 10 3-30 மாலை	மாயவரம் டவுன்	21	9 10 11 காலை
உருமையப்பேட்டை	5	4-30 10 5-30 மாலை		3 10 5 மாலை	
பழனி	5	8-30 10 7-30 இரவு	சீர்காழி	22	9 10 11 காலை
திண்டுக்கல்	5	9 10 12 காலை	விருத்தாச்சலம்	23	3 10 5 மாலை
மதுரை	7, 8, 23	9 10 12 பகல்	திருப்பரம்	23	9 10 11 காலை
		4 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
விருதுநகர்	8	8 10 9 காலை	கடலூர் N. T.	24	9 10 11 காலை
கோயம்பேட்டை	8	10-30 10		3 10 5 மாலை	
		11-30 காலை	பரங்குச்சேரி	25	9 10 11 காலை
தாத்தாத்தடி	9	3 10 5 மாலை	திண்டிவனம்	25	3 10 5 மாலை
திருநெல்வேலி இடம்	10	9 10 12 பகல்	விழுப்புரம்	26	9 10 11 காலை
		3 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
தாசர்கோவில்	11	10 10 12 பகல்	சாஞ்சிபுரம்	28	9 10 11 காலை
ஸ்ரீவைகுண்டம்	11	4 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
அம்பலமுத்திரம்	12	8 10 11 பகல்	வேலூர்	29	9 10 11 காலை
தென்னாசி	12	3 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
திருவனந்தபுரம்	13	9 10 12 பகல்	தூங்குபேட்டை	15	9 10 11 காலை
		3 10 5 மாலை		4 10 5 மாலை	
சாதுபாளையம்	14	9 10 11 காலை	கரம்பூர்	4	9 10 11 காலை
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	14	1 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
காசர்குடி	15	9 10 12 பகல்	ஜயபுரம்	16	9 10 12 பகல்
		3 10 5 மாலை		3 10 5 மாலை	
லிங்கனக	16	8-30 10 11-30 காலை	சாசம்புரம்	17	9 10 12 பகல்
தெலகோட்டை	16	11 10 12 பகல்		3 10 5 மாலை	
புதுக்கோட்டை	16	3 10 5 மாலை			
சராமுத்தபுரம்	22	9 10 11 காலை			

* குறிப்பு: திருச்சி மெர்க் காரியாலயத்திலுள்ள எமது டாக்டர் எம்முதலுத்திற்று விஜயம் செய்து ஆலோசனை கூறுவர்.

** குறிப்பு: சாசம்புரம் மெர்க் காரியாலயத்திலுள்ள எமது டாக்டர் எம்முதலுத்திற்று விஜயம் செய்து ஆலோசனை கூறுவர்.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் வழக்கமான விவரத்திலேயே டாக்டரை சந்திக்கலாம். மற்ற விவரங்களுக்கு காரியாலயத்துக்கு எழுதவும்.

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

வேங்கையின் மைந்தன்

ஆளும் அதியாவம்

கூண்டுக் கிளியின் குரல்

கேற்பனை மிக்கதோர் ஒய்வில்
கைவண்ணம் போல் காட்சியளித்தது
இரவு நேரத்துக் கமலாவயத் திருக்குளம்.
குளத்தங்கரைகள் கவர்களில் பொருத்
தப்பட்ட தீவர்த்திகளும், நடுவர் ஆவயத்
தைச் சூழ்ந்திருந்த பெரிய பெரிய அகல்
விளக்குகளும் ஆயிரக்கணக்கான வெண்
தாமரை மொட்டுக்களை ஏற்றிக் கொண்
டிருந்தன. பகலில் செந்தாமரைக்
காடாக மலர்ந்திருந்த கமலாவயம்
இரவு நேரத்தில் வெண்தாமரை வண்
மாக மாறியிருந்தது.

தீக்கடர்கள் சிந்திய ஒய்வில் ஒரு
மயக்கம் தெரிந்தது. மிக மிக மங்கலா
அது கசிந்தொழிவி. குளத்துக்குள்ளேயுள்

வெளியிலும் திரம்பி யிருந்த
இருளை மெல்லத் தழுவித்
கொண்டிருந்தது.

திருவாரூர் நகரத்துக் கட
டினம் காளை யர் தங்கக்
காதல் மனைவியரை மருவியது
போன்று சில இடங்களிலும்,
தாய்மார்கள் தங்கள் பச்
சினம் பசுனைகளைத் தழுவி
யது போன்று
இன்னும் சில
இடங்களிலும்
அந்த ஒளி
இருகூட்ட
உறவு பூண்டி
ருத்தது. குளத்
தின் மத்தி
யில் முகைத்
தெழுந்த
ஒளித்திரவா

தருவர் ஆவயத்தைப் பார்த்த வண்ணம்
இனக்கொவும் ரோகினியும் குளத்தம்
கரைப் படிக்கட்டில் அமர்ந்திருந்தனர்.
சத்திப்பு திகழ்ந்தவுடன் வெடித்துக்
கொம்பிப் பேசக் அப்படியே பாதிவேல்
அறந்து விட்டது. அதை மீண்டும் ஒட்ட
வைத்து உரையாடலைமுன்போல் துவங்க
வேண்டும். முதலில் யார் பேசுவது?

அவள் பேசுவாள் என்று அவன் எதிர்பார்த்தான். அவன் பேசுவான் என்று அவள் எதிர்பார்த்தாள்.

ரோகினிக்கு வாயைத் திறப்பதற்கு
அச்சமா யிருந்தது. அவளுக்கோ அவளு
கடைய மெனனத்தின் காரணம் தெரிய
வில்லை. பேசக் கூடாதென்று அழுத்தம்

அகிலன்

செய்கிறானா? மன்னிப்புக் கேட்டு விட்டால் மட்டும் போதுமா?

பொறுத்துப் பார்த்தான் இளங்கோ. ரோகினியின் மௌனத்தை அவளும் மெலும் பொறுக்க முடியவில்லை. குளத்துக்குள் குனிந்து படியருகில் குவிந்திருந்த ஒரு காமரைவளைய வெடுக்கெனக் கிள்ளிக் தண்ணீரில் விழிவிட்டு, கோபத்துடன் கரையதான் விரும்பு நடத்தான்.

"எங்கே போகிறீர்கள்?" என்று கத்தினான் ரோகினி.

"உன்னை விரும்புகிறவர்கள் காரோ அவர்களிடம் போகிறேன். மாமன்மார் என்னை விரும்புகிறார்? வல்லவரையா? என்னை விரும்புகிறார். இன்னும் இந்த நாட்டில் எனக்குத் தெரிந்தவர்களும் தெரியாதவர்களுமாக ஸ்ட்ராதிவட்சம் பேர்கள் என்னை விரும்புகிறார்கள் அப்படியிருக்கும்போது என்னை விரும்பாதவளின் அருகில் நான் ஏன் இருக்க வேண்டும்? என்னை வெறுப்பவளிடம் எனக்கு என்ன வேலை?"

"மன்னித்து விடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறேனே! உங்களுக்கு இரக்க மிக்கவா?" என்று மன்னுடினான் ரோகினி. "இப்படிச் சற்று அமர்த்து தயவுசெய்து நான் சொல்வதைக் கேட்டு விட்டுப் புறப்படுங்கள்."

இளங்கோ தயங்கி நின்றான்.

அவற்றுடைய உயர்த்தம் அவளுக்குச் சிறிது துணிவு தந்தது. மெய்லத் தன் வலது கரம் நீட்டிப் பின்புறம் திரும்பி நின்ற அவற்றுடைய வலக்கரத்தைப் பற்றினான். இளங்கோவின் மெய் சிளிர்ந்தது. ரோகினியின் முகத்தை மெய்லத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"உங்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்ப தற்காகத்தான் நான் இந்த இடத்துக்கு வந்தேன். வீரமல்லன் என்பவனிடம் உங்களை அழைத்து வருமாறு கூறினேன்.

அவன் மறுத்து விட்டான். நானே அங்கு புறப்பட நினைத்த சமயத்தில்தான் தேச்சையாக நீங்கள் இங்கு வந்து விட்டீர்கள். சற்று நேரம் இங்கு தங்கிச் செல்ல மாட்டீர்கள்?"

ஸ்ட்ராதிவட்சம் பேர் தங்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று ஒரு விதாடிக்கு முன்பு தற்பெருமை பெரிய இளங்கோவுக்கு, இப்போது அந்த ஒருத்தியின் அன்பு மறற் அத்தனை பேருடைய அன்பை வெல்லாம் விடப் பெரிதாகத் தோன்றியது. வெறுப்புக் கொண்டவன் விரும்பிக் கரம் பற்றுமானா? அருகில் அமரச் சொல்லி வேண்டுகோள் விடுப்பானா?

"உன் வெறுப்பு இப்போது விடுப்பாக மாறி விடுகிறது போலும்!" என்று தன் இளகிய மனத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டு கூறினான் இளங்கோ. "ரிஷ்டம் இது வெறுப்பாக மாறலாம் அல்லவா!"

ரோகினியின் அன்புப் பிடி அவன் கரத்திலிருந்து நெல்ல நழுவினது. "உங்களுக்கு என்னை வெறுப்பதாய்ச் சொன்னீர்கள் அந்த வெறுப்பு நெல்லானதாக இருந்தால் நான் உங்களை வற்புறுத்த வில்லை. இனி உங்கள் நித்தம், என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஆத்திரத்தில் அறிவித்து சொன்ன சொல் அது. இதை மெய் கொண்டு நம்பினால் நீங்கள் இங்கு தங்கலாம்; இல்லாவிட்டால் போகலாம். வட்சக்கணக்கானவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமான வீரரை நான் எதற்குத் தடுக்க வேண்டும்?"

"ரோகினி! உன்னை நான் மனதார விட்டேவிடுகேன். ரோகினி!" என்று உணர்ச்சி வாய்விட்டுக் கூறிக் கொண்டே...

“தெருப்போடு பழுவது போல் உங்கனிடம் பழக வேண்டுமென்றார். இருங்கள், சற்று உங்கனிடமிருந்து விவகரிடக்கார்த்து கொள்ளுகிறேன். தெருப்பிடம் தெருங்கினால் அது என்னைப் பொசுக்கி விடுமல்லவா?”

வேண்டுகென்றே சிறிது ஒதுங்கிக் கொண்டு, கவகவென்று சிலித்தான் ரோகினி. மங்கலான அந்த ஒலியில் கூட அவளுடைய முத்துப் பல் வயிைச மின்னவெனப் பளிச்சிட்டது.

“இவ்வளவு அழகாகச் சிரிக்கத் தெரிந்த நீதானா அன்று அப்படி என் மீது சிறி விழுந்தாய்? என்ன காரணத்துக்காக நீ என்னைச் சினந்து கொண்டாய்? சொல்ல மாட்டாயா, ரோகினி!”

ரோகினியின் முகம் உடனே வாட்டம் கண்டது. “இந்த வேளையில் அதை ஏன் வினாறி விடுகிறீர்கள்? உங்கனிடம் மல்லிப்புக் கேட்டுக் கொண்டேனே, அது போதாதா உங்களுக்கு?”

“போதாது; எங்குக் காரணம் தெரிந்தாக வேண்டும். அப்போது தான் என் மனம் அமைதி பெறும்” என்றான் அந்தப் பிடிவாதக்காரன்.

“உங்கள் மன அமைதிக்காக என் மனத்தின் அமைதியை இழக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் சொல்லி றேன்” என்று துயரம் நிறைந்த குரலில் கூறினான் ரோகினி. சொல்ல முடியாமல் அவன் தவித்த தவிப்பு அவன் முகத்தில் தன்ளுகத் தெரிந்தது.

“அப்படியானால் அதைச் சொல்ல வேண்டாம் ரோகினி, விட்டு விடு” என்றான் இளங்கோ.

“இல்லை; அதில் ஒன்றும் ரகசிய மில்லை. நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியதுதான்” என்றான் ரோகினி. அவன் குரல் தழுதழுத்தது. “நான் அளவுக்கதிகமாக என்னுடைய நாட்டின் மீது பற்றுதலும் பக்தியும் வைத்திருக்கிறேன். என் தந்தையாரிடமும் தம்பியிடமும் ஆழ்ந்த பாசம் வைத்திருக்கிறேன். உண்மையைச் சொல்லப் போனால் உங்கள் சோழ நாட்டுக் கப்பல் என் உட்கூத்தான் இங்கே சுமந்து கொண்டுவந்திருக்கிறது. என்னுடைய உயிரில் ஒரு பாதி கப்பலல்லாமல் அரண்மனைக்குள் கைகலப்போடு சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. மறுபாதி ரோகணத்துக் காட்டுக்குள் என் தம்பியைத் தேடி அலைத்து கொண்டிருக்கிறது. நான் என்ன செய்வேன்? விதி என்னை இருகூறும் பிழ்த் தெடுத்து வேடிக்கை பார்க்கிறது.”

எனக்கதை துடைத்துக் கொண்டு மேலே கூறினான் ரோகினி. “கூண்டில் அடைபட்ட கிளியாக நான் உய்யவில்

தின்ற துடித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் நீங்கள் எதிர்ப்பட்டு வந்தீர்கள். விதியின் மேல் பொங்கி எழுந்து கொண்டிருந்த வேறுப்பு உங்கள் மீது திரும்பியது. நான் விதியை வெறுத்தேன்; என்னையே நொத்து கொண்டேன்; உங்களை வெறுக்கவில்லை.”

“விதி எங்கிற சொல்லம் எனக்கும் பங்கு உண்டல்லவா? நீ இந்த நிலைக்கு வருவதற்கு நானுத்தானே ஒரு காரணம்?” என்றான் இளங்கோ.

“காரண காரியங்களை இப்போது ஆராய்ந்து பயனில்லை. முதன்முதலில் உங்கள் சக்கரவர்த்தி தாது அனுப்பிய போதே என் தந்தையார் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கலாம். அமைச்சரின் உருவிக் விதி குறுக்கே நின்று தடுத்துவிட்டது. அடுத்தாற்போல் அது எங்களுக்குப் போரிடத் தோல்வியைத் தந்தது. அதையும் அடுத்து என் தம்பியைப் பிரித்தது. பிறகு என் உருவத்திலேயே போல் என் தந்தையைக் காட்டிக் கொடுத்தது; மணிமுடியை உங்களுக்கு மட்டுக் கொடுத்தது; எங்களை அடிமைகளாய்க் கப்பலேற வைத்தது.”

குறுங்கிக் குறுங்கி அழுதான் ரோகினி. அவன் எப்படித் தேற்றுவது என்று இளங்கோவுக்குத் தெரியவில்லை. அன்பான மொழிகள் பல சொல்லிப் பார்த்தான். ஆதரவான வார்த்தைகளால் ஆறுதல் அளிக்க முயன்றான். எனினும் அவனாவ தன்னைத் தேற்றிக் கொள்ள இயலவில்லை.

“இளவரசே! நாங்கள் நாடு இழந்து விழுந்து வந்திருக்கும் அநாதைகள், தஞ்சைத் தலைநகருக்குப் போனபிறகு எங்களுடைய எதிர்காலம் எப்படியிருக்குமோ என்னவோ தெரியாது. அரசன் மகாலக் இருப்பவர்கள் எங்களை எப்படி நடத்துவார்களோ, அது புத்தபகவானுக்குத்தான் தெரியும். இதுவரை உங்கனிடம் மட்டுமே ஓரளவு தெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். பழுவை அந்த ஒரே மணிதரின் மனத்தையும் புண்படுத்தி விட்டேன். அதற்காக ஆயிரம் முறை மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொன்னையே உங்களைச் சத்திக்க விரும்பினேன். என்னை மன்னிப்பீர்களா?”

“போதும் ரோகினி!” என்று செல்லமாகக் கடித்து கொண்டான் இளங்கோ.

“தஞ்சைக்குப் போல் விட்டால் இனி உங்களைச் சத்திப்பது கடினம்! நீங்கள் ஆள் பினை, அதிலும் ஒரு நாட்டின் இளவரசர். தஞ்சையிலிருந்து சொந்த அருக்குப் போனாலும் போனீர்கள். அவ்வது இன்னும் எத்தனையோ போர்க்கணங்கள் உங்களுக்காகக் காத்திருக்க

லாம். அப்படியே நீங்கள் தஞ்சையில் தங்கினாலும் மீண்டும் உங்களைப் பார்க்க முடியுமா முடியாதோ? பெரும்பாலும் இதுவே நம்முடைய கடைசிச் சந்திப்பாக இருந்தாலும் இருக்கும். அதனால் தான் இன்று உங்களை எப்படியும் பார்க்க வேண்டுமென்று துடித்தேன். பிரிப்புப் போது மலக் கசப்புடன் பிரியக்கூடா தல்லவா? நான் உங்களை வெறுக்க வில்லை, இதை நீங்கள் தெரிந்து கொண் டாய் போதும். — போய் வாருங்கள்.”

கரம் கூப்பிட்டுக் கரேவென்று எழுந்து சென்டின் ரோகினி.

“ரோகினி!” என்று பதறினால் இளங்கோ. “நில்! ஒரே ஒரு கணம் தின்று விட்டுப் போ!”

“என்னை?”

“நீ தின்பதுபோல் இது நம் கடைசிச் சந்திப்பாக இருக்காது.”

“எப்படியாவது இருந்து விட்டுப் போகட்டும்!” என்று துக்கத்துடன் கூறினாள் அவள்.

ஏழாம் அதிகாரம்

மலர் தூவிய மங்கையர்

அவள் சென்று மறைந்த இரவு வெள்ளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்று இளங்கோ, சட்டென்று படிசலில் ஏறிக்கொரையோரமாக நடந்தாள். இளம்புரி யாத வேதனையால் அவள் மலர் புழுவாகத் தொடங்கியது. “எழும்புகிறேன்” என்று ஒரே ஒரு சொல் அவள் சொல்லி விட்டுப் போகக் கூடாதா? வெறுப்பை யாவது அவளால் ஒரு வளையில் தாங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. விழுப்புங் வெறுப்பு மற்ற குளியத்தை எப்படித் தாங்குவது? ஒன்று, சொர்க்கத்தில் மிகக்கவேண்டும்; அல்லது நரகத்தில் உழை வேண்டும். சொர்க்கமும் நரகமும் ஒரே அந்தரத்தில் கிடைநாகத் தோங்கவிட்டு விட்டுப் போய் விட்டாளை?

குனிந்த தலை நிமிராமல் அவள் நடந்து கொண்டிருந்த போது, “இளங்கோ!” என்ற குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டாள். குளத்தங்களைக் கவரில் ஓர் உருவம் சாய்ந்து கொண்டிருந்தது.

“யாரது?”

“பாவம்! குரல்கூட உனக்கு மறந்து விட்டது. இந்த ஏழை நண்பனை நீ அதற்குள்ளாக மறந்திருக்கக் கூடாது, இளங்கோ!”

வீரமல்லவின் கரம் உரிமையோடு இளங்கோவின் தோளை வளைத்துக் கொண்டது. இளங்கோவுக்கு அது

“நீ என்னை வெறுக்கவில்லை என்று மட்டும் தானே கொள்ளும்? விரும்புவதாகச் சொல்வதில்லை?”

ரோகினி பதில் அளிக்கவில்லை.

“கொல், ரோகினி! நீ என்னை விரும்புகிறாயா?” — நின்றுக் கேட்டான் இளங்கோவேள்.

மௌனமாக அடுத்த அடி எடுத்து வைத்தாள் ரோகினி.

“சொல்லி விட்டுப் போ!” என்று வெறுக்கென்று அவள் கரத்தைப் பற்றி இழுத்தான் இளங்கோ.

“தயவுசெய்து இப்போது எனக்குத் துன்பம் தராதிர்கள். நான் போய் என் தந்தையாரைப் பார்க்கவிரும்புகிறேன்.”

இளங்கோவின் கைப்பிடி நழுவியது. ரோகினியும் அவள் பார்வையிலிருந்து நழுவினாள். அவள் எழும்பிய வினாவுக்கு விடை கொடுக்க வேண்டிய அவளது உருவம் இருளில் மறைந்து சென்று கொண்டிருந்தது.

பிடிக்கவில்லை. மெதுவாக அவள் கரத்தைத் தவிர்ப்பதற்குத் துடித்து விட்டுக் கொண்டே, “ஓ! நீயா?” என்று ஏதோ கனலிலிருந்து எழித்ததுக் கொண்டவனைப் போலக் கேட்டாள்.

“ஆமாம்! நான்தான் உன்னுடைய துரப்பாக்கியசாலியான நண்பன். கப்பலில் விட்டு நீ இறங்கியவுடனேயே ஓடிவந்து உன்னைத் தழுவித் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைத்தேன். அது கைகூடவில்லை. நீயோ மிகப் பெரியவனாகிவிட்டாய்; பெரியவர்களிடமிருந்து உன்னைப் பிரித்துக் காண முடியவில்லை. போகட்டும்! உன்னுடைய வெற்றி என் வெற்றி! நீ வெற்றியுடன் திரும்பி வந்ததற்கு என்னுடைய வாழ்த்துக்களை ஏற்றுக்கொள், இளங்கோ!”

“நமக்குள் இந்த உபசார மொழி யெல்லாம் எதற்கு?” என்று கேட்டுச் சிரிக்க முயன்றாள் இளங்கோ. சிரிப்பு வரவில்லை. சிரிப்புக்குப் பதிலாகச் சினம் கொப்பளிக்கத் தொடங்கியது. “வீரமல்லவா! கீழ்ப்பாச இருக்கிறது: மானி கைக்குப் போய் உரங்க வேண்டும். காலையில் மீண்டும் சந்திக்கலாம்.”

“உன்விடம் ஒரு செய்தி சொல்வதற்காகத் தேடிக்கொன் டிருந்தேன். அந்த மட்டும் கேட்டு விட்டுப் போய் விடு” என்றாள் வீரமல்லவ்.

“என்ன?”

“ரோகணத்திலிருந்து வந்திருக்கும் அந்த அடிமைப் பெண் உன்னைத் தனியே சத்திக்க வேண்டுமென்று கூறினாள். எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை. என்ருதும் செய்வதென்ன? சேர்த்து விட வேண்டியது என் கடமையல்லவா?”

“அடிமைப் பெண்ணு! யாரது?” இளங்கோவின் கண்கள் எதிர்நோக்கியாக மாறின. வீரமல்லன் நன்றாக உற்றுப் பார்த்தான். அவன் தன்னைத் தேடி வந்தும் போகவில்லை யென்பதும், தானும் ரோகிணிவும் சந்தித்து விட்டதால் தன் விடம் நல்லவனென்று பெயரெடுப்பதற்காக இப்படிச் சொல்கிறானென்றும் இளங்கோவுக்கு விளங்கி விட்டது.

“வீரமல்லா! யார் அந்த அடிமைப் பெண்?” என்று மீண்டும் அவனைக் கேட்டான் இளங்கோ.

“சக்கரவர்த்திகள் சிதைப்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, அந்த மகித்தரின் மகள்!”

“ஓ!” என்று விவரமான விபப் பொறி கிளம்பியது இளங்கோவிடமிருந்து. “ரோகிணியைப்பற்றிச் சொல்கிறாயா! அவன் உன்விடம் என்ன கூறி அனுப்பினான்?”

“இளங்கோ! நீண்ட நான் பிடிக்குப் பின் சத்திக்கும் நாம் ஏதாவது நல்ல விஷயங்களைப் பற்றிப்பேசலாம். ரோகணத்துப் போர்க்களம் எப்படி இருந்த தென்று சொல். நீ எப்படி அந்த மணி முடிவை எடுத்துக் கொண்டே வந்தாய்?”

“ரோகிணியைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாய்.....”

“எனக்கென்னவோ அவனைப் பற்றிப் பேசவே பிடிக்க வில்லை. ரோகணத்துப் பெண்கள் எல்லாரும் இவனைப் போல் தான் இருப்பார்களா? சிறிதுகூட நாணமில்லாமல் என்னை உன்விடம் இந்த ரெகையில் துது அனுப்பத் துணிந்தாளெல்லாம், அவளைப் பற்றி என்ன சொல்வது? குலத்தங்கரையில் உன்விடம் ஏதோ தவித்து ரகசியம் பொலவேண்டுமென்றாள். சாத்தியப்பதாய்ச் சொன்னாள். இதைக் கேள்விமுறையுமாமல்வன் உன்னைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்?”

“ஒன்றுமே, நீசைக் காட்டார்; மாமல்வருக்கும் அகளைத் தெரியும். அந்த நாட்டின் மற்றுப் பெண்களைப் போலவே அவளும் கன்னம்சபடமின்றிப் பழக்கக் கூடியவள்.”

“நன் பேச்சைப் பார்த்தால் நீகூட அவளுடைய சாகசத்தக்கு அடிமைமாதே சிறப்பா யென்று தெரிகிறது” என்று

கூறி தலைத்தாள் வீரமல்லன். “நன்பென்று முறையின் உன்னைச் சற்று எச்சரித்து வைப்பது என் பொறுப்பு. இன்னும் தன்னை ஒரு நாட்டின் இளவரசி என்றே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளைப் போல் அகத்தை கொண்ட சாகசக்காரியை நான் பார்த்ததே இல்லை. நீ மிகவும் கவனமாக நடந்து கொண்டேயேண்டும். இளங்கோ!”

“மிகவும் தவறி. வீரமல்லா! எனக்கும் அவளைப் பற்றி ஓரளவு தெரியும். இரண்டு மூன்று மாதங்களாக நான் அவளுடன் பழகிவருகிறேன்.”

“என்ன?”

“ஆமாம்: ஒரு முறை என் உயிரைக் காப்பாற்றியவள். மணிமுடி இந்த நாட்டுக்கு வந்து சேர்வதற்கே ஒரு வகையில் காரணமாக இருந்தவள்.”

“வீரனாக எழுத்துக்குப் புறப்பட்டவள் கோழியாகத் திரும்பி வந்திருக்கிறாய், இளங்கோ!” என்றான் வீரமல்லன்.

“அடிமைப் பெண்ணுக்காக நீ பறிந்து பேசுவதைப் பார்த்தால் ஏதோ அங்கே விபரீதம் நடந்திருக்குமென்று தோன்றுகிறது. கேவலம் ஒரு பெண்பிள்ளை உன் உயிரைக் காப்பாற்றுவதாவது! மணி முடியை எடுத்து வந்தவன் நீதான் என்று மாமன்வர் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். நீயோ அந்தப் பெருமைக்குரியவன் அந்த அடிமைப் பெண்தான் என்பதென்று. நீ சொல்வது விசித்திரமான கதை நன்பா!”

அதற்கு மேலும் அங்கு நின்றால் தன் போதுமை பாழாகி விடும் என்று தோன்றியது இளங்கோவுக்கு. “சரி, நான் வருகிறேன்” என்று சொல்லி விட்டுத் திரும்பிப் பாராமல் விரைந்தான்.

மீறு நான் மாலை தஞ்சை மாநகரத்தின் கிழக்கு வாயிதூக்கு உள்வோயும் வெளிவோயும் மக்கட் பெருங்கடல் அகிமேய நிக்கொண்டிருந்தது. மாமன்வரது வெற்றி ஊர்வலம் செல்லக்கூடிய பிரதான சாலைகளுதோறும் தகரத்து மாதங்கள் வந்து குழமிய வள்ளலாகவே இருந்தவர். கிழக்கு வாயிதூக்கு வெளியே தமது பரிவாரங்களை நிறுத்தி ஈழைப்படி அணிவகுப்புக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார் சக்கரவர்த்தி.

இதுகாறும் அந்தப் பரிவாரங்களுடன் வந்து கொண்டிருந்த ரதம் ஒன்று இப்போது அங்கு காணப்படவில்லை. பட்டுத் திரை தொங்கிய அந்தப் புரவிகள் பூட்டிய ரதத்தை வண்டுவரையரின் துணையோடு தெற்கு வாயில் வழியாக் தகரங்கள் அனுப்பி விட்டார் இராஜேந்திரமல்லன்.

திரர். ரதத்துக்குள்ளே வருபவர்கள் யாரென்று தெரிந்து விட்டால். ஒரு வேளை மக்களின் உற்சாக வெறி கட்டுக் கடங்காது போய்விடலாம்.

அன்விய விருந்தினர்களின் மனத்தைக் கலக்கக் கூடிய அகம்பாவத்தினை நிகழச் சிகள் ஏதும் நடந்துவிடக் கூடாது என்பதால் உட்சக்களாக்காள மணிதர்களில் யாரோ ஒரு சிலர் கட்டுப்பாட்டை மறந்து நடந்து கொண்டாலும் அது நாட்டின் பண்பாட்டைத்தான் பாதிக்கும்?

மகிந்தரின் குடும்பத்தார் பத்திரமாகத் தெற்கு வாயில்வழியே நகருக்குள் நுழைந்து அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். வல்லவாளையரின் கண் சாடையிலும் னை அடைப்பிலும் அங்கு அவர்களுக்குச் சற்றும் எதிர்பாராத உடர்சாரங்கள் நடந்தன. மகிந்தர் பிரமித்துப் போனார்; ரோகினியோடா வாயடைத்துப் போய் நின்றாள். விருந்தோம்பல் என்பது தமிழர்களின் பிறனிக் குணங்களில் முதன்மையானதா!

அருள்மொழி தங்கைக்கு ரோகினியை அறிமுகப்படுத்திய வந்தியத் தேவர். "அருள்மொழி! ரோகணத்திலிருந்து உன்னைப் பார்க்க உன் தங்கை ரோகினி வந்திருக்கிறாள்; தங்கமான பெண்" என்று கூறினார்.

பெண்ணுக்குப் பெண் அழகைக் கண்டு பொருமைப்படுவது வழக்கம். ரோகினியின் அழகைப் பார்த்து அருள்மொழி பெருமை கொண்டாள். அருள்மொழியின் அடக்கம் கண்டு ரோகினி வியப்புற்றாள். மாபெரும் சோழ சாம்ராஜ் வந்து மாமன்வரின் மகளா இவள்!

"தாத்தா! அக்காளுக்கு இவர்கள் தங்கை; எனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே குறித்தோடி வந்தாள் அம்மன்னை தேவி.

"அருள்மொழிக்குத் தங்கை; உனக்குத் தமக்கை!" என்றார் வல்லவாளையர். பிறகு ரோகினியிடம். "ரோகினி! உனக்கு உன் சகோதரிகளைப் பிடித்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டார்.

"நான் பரக்கியப் செத்தவள்!" என்று நாத்த தழுதழுக்கக் கூறிக்கொண்டு இரண்டு பெண்களுக்கும் கரம் கூப்பி வணக்கம் தெரிவித்தாள் ரோகினி. ஆவந்தக் கண்ணீர் வழிந்தோடியது. அவளது நீண்ட வீழிகளிலிருந்து.

அருள்மொழியும் அம்மன்னைக்கும் அவளை ஆளுக்கொருபுறமாய்ப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றனர்.

"இன்னும் நான்கு நாழிகைப் பொழுதில் உள்வாங்க அரண்மனை வாயில் அடைந்து விடும். வரவேற்புக்கு அனைவரும் சித்தமாக இருங்கள்" என்று

கூறிவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுவிட்டார் வந்தியத் தேவர்.

மீள்வலம் வர்ப்புக்குள் நுழைந்தது.

"ஜல்! ஜல்! ஜலஜல ஜல்! ஜல்!" எனப் பலவகைத் தாளங்களான கருகை கருவிகள் ஒலி உதிர்ந்தன.

சிறிய மேளம், பெரிய மேளம், முரசங்கள் முதலியதோற் கருவிகளெல்லாம் முழக்கம் செய்தன.

இன்னும் துரைக் கருவிகள், நரம்புக் கருவிகள், கண்டக் கருவிகள் ஆகிய அனைத்தும் அவற்றோடு ஒன்று சேர்ந்து கொண்டன.

இதை வெள்ளம் பெருக்கிச் சென்ற காரணங்களுக்குப் பின்னால் ஆயிரமாயிரம் வீரர்கள் புலிக்கொடி ஏந்தி ஏறுதடை போட்டுச் சென்றனர், அவர்களை யடுத்து வேல் தாங்கிய வீரர்களின் புரளிக் கூட்டம்.

பட்டத்து யானையின் அம்பாரி மீது தமிழ் மன்னரின் மணிமுடி தவியே சென்றது. மாடிக் கடிரவன் அந்தப் பொன் முடிக்குப் புது மெருகு கொடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

அதற்கடுத்த யானையின் மீது வேங்கையின் மைந்தர் கொடும்பாளூர் குலக் கொடித்தோடு சரியாசனத்தில் அயர்ந்திருந்தார். அவரது கம்பீரமான பார்வை தமது குடிமக்கள் கட்டத்ததை அடிக்கடி தழுவித் கொண்டு வந்தது. இளங்கோ வேளுக்கு அங்கு இருக்கவக கொள்ளவில்லை. மாமன்வரின் ஆணை என்பதால் அமைதியோடு அமர்ந்து வந்தான்.

அரண்மனைக் கோட்டை வாயிலின் மேன்மடத்தில் நத்தவனத்துச் செடிக் கொண்டைகள் போல் மங்களகரங்கள்

“லார்! ராவுலாயே ராமாச்சாரியின் வீட்டுக்குப் போய் அவர் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டேன். ஆத்திரத்தில் என்னைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தோட்டத்து வாகனப்பயிற்சியாக வெளியே தள்ளினார்!”

“பிறகு?”

“பிறகு நான் ஒரு பெரிய குழம்பத் தைச் சேர்த்தவண்ணு சொன்னதும் என்னை வாகன பயிற்சியாகக் கழுத்தைப் பிடித்து வீட்டிலுள்ளே தள்ளி விட்டார்!”

மலர்ந்திருந்தனர். அவர்களுக்கு எதிரில் குளியல் குளியலாக நறுமலர்கள் பொந்தட்டுகளில் குவிந்திருந்தன. அருள்மொழி ஒரு புறமும் அம்மங்கை யது புறமும் நின்று, ரோவினி அவர்களுக்கு மத்தியில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

மணிமுடி தாங்கிய பட்டத்து யாளை ஆடி அசைத்து கோட்டை வாலிலே நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. மற்ற இரு பெண்களும் அதை நோக்கி, ரோவினி மட்டும் அடுத்த யாளை மீது வரும் இளங்கோவை நோக்கினான். அவளுடைய கரங்கள் இரண்டும் அவளையறியாமலே மற்றப் பெண்களைப் போல் எதிரே குவிந்திருந்த மலர்களை அள்ளின. மணி முடியின் மீது தூவின்.

இளங்கோவின் மீது தூவுதலாக எண்ணம் ரோவினிக்கு.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட அருள்மொழிக்குப் புல்லரித்தது. அருள்மொழி ரோவினியின் கரங்களைத்தான் கண்ணுறுகுறையே தவிர. அவள் கண்ணைக் கவனித்துப் பார்க்கவில்லை.

“தாங்கள் பறி கொடுத்த முடி என்று கூடப் பாராமல், இந்த வெற்றி விழாவில் பங்கு கொள்கிறேன், இவன்! எல்லாவை பரந்த மனம் இவனுக்கு!”

அடுத்தாற்போல் மாமன்னரும் இவன் கோவும் வித்திருத்த மதக் கன்று கோட்டை வாலிலே நெருங்கியது. பெண்கள் மூவரும் தங்களை மற்றது மலர்களை வாரி வாரித் தூவத் தொடங்கினர். அருள்மொழி இப்போதும் ரோவினியின் செயல்களைக் கவனித்தான். வெற்றி பெற்ற சக்கரவர்த்தியின் மேல், தோல்விகண்ட மன்னரின் மகனுக்குச் சிறிது கூடப் பகைமையில்கூடா! தந்தையார் மீது அவன் சற்றும் தயங்காமல் மலர் மணி பொழிந்த வண்ணமாக இருக்கிறேன்! மூன்று பெண்களும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்களுக்கு எதிரில் பொந்தட்டுகளில் இருந்த மலர்க் குளியல்களைக் கரைக்க முற்பட்டனர்.

யானையின் மீதிருந்த இளங்கோ தன் தலைவரத் தூக்கி மேலே கோட்டை வாலில் மாடத்தைப் பார்த்தான். இரண்டு பெண்கள் மட்டிலுமே அவன் கண்களுக்குத் தெரிந்தனர். ஒருத்தி அருள்மொழி; மற்றொருத்தி ரோவினி. அவர்கள் இருவரது கரங்களிலுமிருந்து உதிர்ந்த மலர்கள் அவனுடைய இரு தொடர்களிலும் விழுந்து சிதறின.

மேல் நோக்கி அவன் கையசைத்துச் சிரிப்பதற்குள், யாளை அவனைக் கோட்டைக்குள் கொண்டு சென்றது.

அருள்மொழிக்கு அவன் தன்னைப் பார்த்துக் கிரிப்பதுபோல் தோன்றியது. ரோவினிக்கு அவன் தன்னைப் பார்த்துக் கையசைப்பது போல் தோன்றியது.

ஒரு கணம் சென்றவுடன், “ரோவினி! எங்கள் நாட்டுப் பண்புக்கு ஈடு இணை இடையாதென்று இதுவரை என்னிடிகொண்டிருந்தீர்கள்; உங்கள் நாட்டுப் பண்பும் எங்களுடையதை ஒத்திருக்குமென்று இப்போது தெரிகிறது” என்றான் அருள்மொழி.

ரோவினிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

“முதலில் மணி முடியின்மீது மலர் தூவியும், பிறகு மாமன்னரின் மீது தூவியும், ரோகணத்து இளவரசியாக இருந்தும் உன்னிடம் வெற்றிமையைக் காணுமே!”

“மாமன்னரின்மீது மலர் தூவினே!” என்று நினைத்துத் தனக்குள் வியப்புற்றான் ரோவினி. மறு கணமே நிலைமையை உணர்த்துகொண்டு அவன் விழிப்படைத்து விட்டான்.

“நீங்கள் தாம் என்னை உங்கள் தங்கையாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டீர்களே!” என்று சொற்கள் ரோவினியிடமிருந்து வெளிவந்தன.

“உன்னமயில் நீ என் தங்கையதான்!” என்று அவளை அன்பின் மிகுதியால் தழுவினான் அருள்மொழி. (தொடரும்)

“அப்பா, நீ எழுதின கதை வந்திருக்குப்பா!”

“எதியேடா?”

“தபால்லே!”

“அப்படிப்பட்ட உலகத்தை நீ பார்க்க வேண்டாமா? அந்த உலகத்தில் வரழ வேண்டாமா?”

“எதற்காக அங்கே வர வேண்டும்?”

“உனக்கு ஆசை என்றே இங்கே போவதற்கு. அந்த உலகத்தில் ஆசைப்படாத நிலை இடைவாது.”

கொடுத்துத் தவளைக்கு ஒன்றுப் புரியவில்லை.

“ஆசை என்றால் என்ன?”

கொன்றுத்தவளை கந்த அசட்டுத் தவளை— உலகம் தெரியாதது என்று முடிவு செய்தது விருந்தாளித் தவளை.

“நீ ஆசைப்பட்டதே யில்லையா? ஆசை என்றால் நீ இப்போது இருக்கும் நிலைமையிட்டு இன்னமும் நன்றாக இருக்க நினைப்பது.”

“அந்த நிலைவே ஆசையானால் அந்த நினைவு பூர்த்தியாகும் என்று நினைப்பா?”

கொன்றுத் தவளையின் கேள்விக்குப் பதில் தெரியாமல் விழித்தது விருந்தாளித் தவளை. இருந்தாலும் சமாளித்துக் கொண்டது.

“ஆசைப்பட்டால்தான் முயற்சி செய்ய உற்சாகம் வரும். அந்த ஆசை திறைவேறினால் அப்போது மனக்கூறு திருப்தி வரும்.”

“அப்படியென்றால் ஆசையால் திருப்தியும் மனசில் தோன்றவதுதானா?”

“ஆமாம். ஆசை முழுதும் பூர்த்தியான பின்னரே திருப்தி உண்டாகும்.” இதைப் பதிலைச் சொல்லிவிட்டு விருந்தாளித் தவளை நன்றாகச் சொன்னேன் என்று மகிழ்ச்சி வந்தது.

கொன்றுத் தவளைக்கு மறுபடியும் கந்தேகம்.

“உனக்கு இப்போது திருப்தி இருக்கிறதா?”

இறங்கக் கேட்டு உலகத்துத் தவளை விழித்தது. தானே யோசித்துப் பார்த்தது. இங்கே வேற்றுத் தவளைய ஆட்டியது.

“ஏன்? உன் ஆசை திறைவேறவில்லை உலகத்துத் தவளை மறுபடியும் இங்கேயெனத் தவளைய ஆட்டியது.

“உன் ஆசைதான் என்ன?”

“என் ஆசை என்று ஒன்று இங்கே. ஆசைப் படுபவர்களின் ஆசை கடவுள் போன்றது. எனக்கு இருக்கும் ஆசைகள் திறைவேற இந்த வாழ்க்கை போதாது!” என்று பெருமை புடம் சொல்லிக் கொண்டது உலகத்துத் தவளை. இதைக் கேட்டுச் சொல்லாதத்தது கிணற்றுத் தவளை.

“அப்படி வென்றால் உனக்குத் திருப்தியே விட்டாது.”

உலகத்துத் தவளைக்குக் கிணற்றை விட்டுப் போக வேண்டுமென்று பாரபரப்பு.

“நீயும் என்னுடைய வா, வந்து பார்த்தாய்தான் பெரிய உலகத்தில் அருமைமைய உணர்ந்து கொள்வாய்!”

“சரி” என்று கிணற்றுத் தவளை அரை மன உடன் ஒப்புக் கொண்டது.

இரண்டும் பின்னங்கால்களை உதைத்துத் தவளையே.

நீர் மட்டத்துக்கு மேலே தாங்கடி உயரத்தி விடுத்து கயிறிலே ஊன்றிக் கொண்டன.

“இன்னும் கொஞ் தூரம் மேலே போக வேண்டும்” என்றது உலகத்துத் தவளை, ஆனால் இரண்டும் காய் வழுக்கிக் கீழே விழுந்தன.

வாயிலே இன்னதென்று அறியாக்க கிணற்றுத் தவளைக்கு வலி பொறுக்க முடியவில்லை, “ஓ”வென்று அழுத்து. அழுக்கை அதனுடைய மூக்கு அதுபவம்.

“இந்த வலி ஒரு பிரயாதமா?” என்று உலகத்துத் தவளை சொல்லி விட்டு அடுத்த முயற்சிக்குத் தயாராகி விட்டது.

கிணற்றுத் தவளைமையவும் முயற்சி சொ் கிறேன் என்று மிகப் பாடுபட்டு ஒத்துக் கொள்ள வைத்தது.

“நீ இப்போது முயன்படிக் தன்மைய ஆசைப்பட வேண்டும். அப்போது இன்னும் உயரப் போவோம்.”

“சரி!”

இந்த முறை இரண்டும் குதித்து எட்டு அடி உயரே சென்றன.

“ஆதா!” என்று மகிழ்ந்தது உலகத்துத் தவளை.

“பார்த்தாயா? ஆசை அதிகமானால் முயற்சி அதிகமாகிறது.”

ஆனால்.....

மறுபடியும் காய் வழுக்கி இரண்டும் கீழே வீழ்ந்தன.

“தீயோ!” என்று அகலியது கிணற்றுத் தவளை, நாடிக்கயிறிடுத்து வீழ்ந்ததைக் காட்டிலும் எட்டமயிவீழ்ந்து வீழ்ந்ததோது ரிக அதிகமாக வலி.

“வலிக்கிறதா?” என்று பரிசுடம் கேட்டது உலகத்துத் தவளை.

“உலர் போகிறது. உயரம் அதிகமாக அதிகமாகக் கீழே விழுப்போது வலி அதிகமாகுமா?”

“ஆமாம். ஆனால் கவனிப்படாதே. முதலில் விழுந்தால் அப்படித்தான் வலிக்கும், போகப் போகச் சரியாகி விடும். என்னைப் பாரி

உயரத் தாடிவதற்கு ஆனா மன்னவன் கிறே விழுவதைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"இன்னொரு முறை முயற்சி செய்" என்று உலகத்துத் தவளை சொன்னபோது முடியாது என்று மறுத்து விட்டது கிணற்றுத் தவளை.

உலகத்துத் தவளை மய்லாடிக் கேட்டுக் கொண்டு அதனை முப்ப வைத்தது.

"இன்னமும் தன்ருய் ஆசைப்படு."

இரண்டும் இந்த முறை பதிலாக்ந்து அடி உயரத்தில் ஒரே தாவாய் வந்து நின்றன.

கிணற்றுத் தவளைக்குக்கூடச் சத்தொலும்.

"இந்த முறை மிகாரிக உயரம் வந்து விட்டோம். நான் இந்த முறை நம்முட ஆசைப் பட்டேன்" என்று கூறிக் கொண்டது.

"பெரிய உலகத்துக்கு வாய் அப்போது உன் ஆசைக்கு எல்லையே இருக்காது. உலகத்தில் ஒவ்வொருவரும் படுவ ஆசைகளைக் கண்டு நீ பிரமித்துப் போவாய்."

"அந்த ஆசைகள் நிறைவேறுகின்றனவா?" உலகத்துடன் சொட்டது கிணற்றுத் தவளை.

அடுத்தகணம்,

கால் வழுக்கி இரண்டும் விழுந்தன.

இரண்டுக்கும் பிரக்ளாது இல்லை.

கிணற்றுத் தவளை முன்கி முன்கி விழித்தது. உலகத்துத் தவளையும் விழித்தது.

"இனிமேல் நான் மேலே வரலியில்லை."

அப்போது சாராசென்று ஒரு குடம் சலிந்துடன் கிறே வந்தது.

"ஆதா! அதோ பார்க்! யாரோ ஒருவர் குடிக் தண்ணீரை எடுக்கக் குடத்தை விடு கிறார்கள். நான் இருவரும் கவனமாக் குடத் திரை ஏறிக் கொண்டு போய் விடுவோம்."

"இல்லை. நான் வரலியில்லை."—கிணற்றுத் தவளை சாதாரணமாய் ஆனால் அசைவற்ற உறுதியுடன் பேசியது.

"ஆசைப்படுவதற்கோ முடியவே இல்லை. ஆசையால் ஆசையின் பயனாகி இருப்பி ஏற் படுவதில்லை. ஆசைகள் நிறைவேறாமல் போனாலுமோ உயரம் எல்லாவற்றுக்கு எல்லாவறு அதிகமாகிறதோ அல்லவா வலி அதிகமாகிறது போய் ஏமாற்றும் அதிகமாய் உண்டாகின்றி றிறது. அந்தப் பெரிய ஏமாற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் மனசு பாடத்த வர்கள் கிண ஆசையைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாமே! எனக்கு ஆசையும் வேண் டாய். ஏமாற்றமும் வேண்டாய். இங்கேயே இருப்பேன்."

"நீ விழைக்கத் தெரியாதவன். ஆசைப் படத் தெரியாதவன் பெரிய உலகத்துக்கு வாயக்கிவிய" என்று சொல்பிக் குடத்தில் ஏறிப் போய் விட்டது உலகத்துத் தவளை.

இரண்டு குடம் நீரில் ஒரு குடம் சென்றத னால் பாதியாகிவிட்ட தன் உலகத்திலே கிணற்றுத் தவளை திருப்பியுடன் அமர்ந்து கொண்டது.

"நான் கொண்டுவது சாதாரண விஷயம். இதுகூடவா உலகத்துக்குப் புரியாது?" புரியுமா?

இருமலை நிறுத்துங்கள்!

துரித நிவாரணத்திற்கு

மானோர்ஸ் காப் ஸிரப்

சாப்பிடுங்கள்

தராத இருமலைத் தவிரக்க 8 லிரிய சேர்க்கைகள் கொண்டது.

WILKINSON'S
&
CO. MANUFACTURERS LTD

1130 PM.

நற்செய்தியைக் கேளுங்கள்!

ரேடியோ

11.92 MCS 25 metre band

செவ்வாய், புதன் : மாலை 7-45

சனி : மாலை 7-30

"சத்திய வசனம்"

தபாக் பெட்டி 4, நாமக்கல்

[illegible]

தெய்வமே துணை
காந்தன்

செய்வதில் வெவ் பார்வதி. தாயை இழந்ததால், அப்பாவின் அன்பில் வளர்த்தவள். பார்வதியை நன வுடைய பதவிக்காக அங்கம் பத்தியாகவும் எம். பி.எம். வர்வென வாங்கினார். எம். பி.எம். குற்றமொழியப்போதே உதரகாலனாக உருவாகியவள் வந்துவிடுகிறாள். பார்வதிக்கு தந்தை கொட்டி ரத்தினத்திடம் தனக்காக அன்புப் பூக்கை, அயல் எவ்வளவு வேறுபாடு அல்ல அல்ல ஸ்திரீயை வாழ்வாங்கோ, இந்தத் தொகையிலிருந்து தனக்குப் பார்வதியின் தந்தை அவளைக்குச் சென்றால் ஸ்திரீயைத் துறந்து விடத் தீர்மானிக்கிறார். பார்வதியின் செல்வப்பா மகன் சென்னை நகரிலிருந்து அவள் தனப்பயன் செய்து வரும் பார்வதிக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. இது கண்ட ரத்தினத்தின் உள்ளம் கொதிக்கிறது. பார்வதியைக் கூடத் தென் சென்னை நகரிலிருந்து சிறைப் படுக்கும். சிறையிலிருந்து வந்ததும் பார்வதி யின் வாழ்வைக் குலைத்துவிட நினைத்து, அவள் ஒழுக்கத்துக்கு மாக கற்பித்து அவள் கணவ னுக்குக் கூடும் எழுதி அவள் உள்ளத்தில் தஞ்சைச் செலுத்தியும். பின்பு — பார்வதி தன் குழந்தையிடம் வெளியேற்றப்படுகிறாள். (இந்தப் பாதாளப் போன சந்தேகம் எவ்வள வுண்டு இருக்கிறதென்றால் தமிழ் பட்டக் கதை களுக்குச் சந்தேகம் இல்லாமல் ஒரு முடிவு கிடைக்கிறது! இவ்வப்போதிலும் கதைபய எப்படி முடிக்கலாம் என்று சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டியதுதான்!)

“தெய்வம் தான்” படத்தின் வேறுபாடு யுப் பதிரினிதான் துணையா வீடுகிறது.

பார்வதியாக வரும் அவர் முகத்தின் குழிமடப் பெண்ணின் பதவிக் குழுகொண்டிருக்கிறது. கணவனுடன் விருப்பப்பட்டு நகர். அண்ணன் சேகர் விட்டுக்கூடச் சென்று அண்ணியின் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி வெளியேறி, கணவனின் மறு கையாணச் செய்தினைக் கேட்டு விட்டாள். தன் வாழ்வைத் தியாகம் செய்வத் துணிந்து அண்ணன்சிப்பெருக்கியத்தித் தட்டிக் களிய் பத்தியியின் நட்புப் நன்றியிருக்கிறது. முகப்பாவங்கவியேயே வளர்த்து அடிப்படைபடி. அண்ணன் வெளியேற்றையும் பொங்க வைக்கும் அவர் வரும் கட்டடங்களைத் திரைட்டீக் படம் பார்ப்பவர்கள் கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கி விடுகின்றனர்.

துருவன் தாடகத்தில் பார்வதியின் மகன் நடிக்வினான். அந்த நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய அவன் கணவன் தன் மகனைத் துணிந்து கொள்ளாமல், மாராட்டிய் வீடு அழிக்கிறான். இதைக் கண்டு பார்வதி உணர்ச்சிப் பெருக்கில் கண்ணீர் வடித்துக் களர்த்துவிடுகிறான். பத்தியி இந்த இடத்தில் மொனமொகத் துயரம் தாங்காமல் தப்பலது அந்தக் கம்பலத்தித் தென் பார்ப்பதுமொக் ஆகிவிடுகிறது.

பார்வதியின் கணவன் கங்காசு வரும்
ஏ. தாகேசுவரராவின் நடப்பு திரைப்படமாக இக்கூடம். பார்வதியை வெளியேற்றி விட்டு ரவிவேளிச் சென்ற கங்காசுக்கு, எதிர்பாராத விதமாகப் பத்மாவின் அன்பு விளைகிறது. ரவியின் பத்மாவைக் கொல்ல வந்து விட்டாள் மிருத்தி அவளைக் காப்பாற்றுகிறான் கங்கா. இத்தக் கட்டடங்கொண்டயா வெளும் செயற்கையாகத் தோன்றுகின்றன.

பத்மாவாக ராவியித் தோன்றுகிறார். பார்வதியின் மகன் ருரக்திரைத் தோன்றுகிறது மிடந்த போது டாக்டர் விட்டுக்கும் போன் பண்ணுவதற்கும், பார்வதியைமும் சுவைமும் ஒன்று சேர்த்து வைப்பதைமும் கவிர் அளருக்குப் படத்தில் அதிக விவரிக்கிறார்.

பத்மாவின் தந்தையாக ஜ. காரங்கராவை வந்து கராண்யமாகப் (பிபி) மார்க்கெட். ஆனால் அது, கொஞ்சர் பழைய பாஸ்கின் கங்காசுக்குத் சென்று விடுகின்ற நட்புமும் அவ்வளவாக எடுபடவில்லை.

முதலில் இயற்கையாகத் தோன்றிய கதைப் போக்கு வர வர, செயற்கையாக மறி விடுவதனால், படம் பார்க்கிறோம் என்ற திண்பு ஏற்பட்டு அதுதற்பம் போகிறது.

பார்வதியின் அண்ணன் சேகரும் அவன் மகியவியும் நயவந்தவர்கள் கதைமை தீவனபுடும் அவ்வளவ், அண்ணியாக இருந்து பார்வதியின் துன்பங்களுக்குத் துன்புபுகின்றனர். டி. ஆர். ராமச்சந்திரன் சேகராக நன்றும் தடிக்கிறார்.

ஈ. ஆர். ராஜகோபால் எம். என். நம்பியாநின் தொழிற்சா வந்து ௨. வி. கரோஜாமின் நடவத்தித் அரங்கேற்றி அப்படியே தம் முண்டல திறமைவையும் அங்கேற்றுகிறார். அவர் வரும் கட்டடங்கள் பார்க்க மிகவும் உற்சாகமர விடுக்கின்றன.

அப்படி துவர்வாயி. பார்வதியின் அப்பா வாக வந்து வந்தகம்பியால் இயற்கை மரணம் எய்தாமல், விவரம் வரவினும் காவிரி வெள் வத்தில் தன்சம்பு' 3 மடிவிலுர்.
விவரம் பரவ் நம்பியார் ஏற்றிருக்கிறார் என்னும் அத்தப் படத்தை வாரும் நம்பிப் பார்க்காமல். இத்தப் படத்திலும் நம்பியார் தம்மை தம்பியவர்களைக் கடைவிட்டுவிடவில்லை, கழக்கமாக மிடுக்கவழங்குகிறது விடவில்லை.
ஈ. வி. கரோஜாமின் கவர்ச்சிகரமான நடவத்தன் திறம இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

ஆனால் அத்தப் பாத்நிரம் திரைக் கதையுடல் பொருத்தாமல் தவித்து நின்ற படத்தின் பவ நூறு அடக்கி விழ்ச்சி விடுகிறது!

சுமந்ததன் நடிக்கும் துருவன் இரை தாடக் கருக்கமாகவும், உருக்கமாகவும் விது விதுமாகவும் இருக்கிறது.

மருத்தாசுவின் "மணமணி கவிர்சமே" என்ற பாட்டை பி. கவிர் இனிமையாகப் பாடி விருக்கிறார். மற்றப் பாட்களெல்லாம் திசுட்டிசெயே எண்கத் மறந்து போய் விட்டன. கேட்டதாகவே நினைக்கிறார்.

தெரியாது!

கண்ணபிராணுடைய டிஸ்கவராக இருந்து வந்த சினுக்காரனுக்குத் தமிழ் நல்லுக்குத் தெரியும். சிறு வயதிலிருந்தே அவன் தமிழர்கள் வீட்டில்தான் வேலை பார்த்து வந்தான். அவனுடைய தாய் ஒரு சினுக்காரி. அதைத் தவிர அவனுக்கும் சினுவுக்கும் எத்தனிதமான தொடர்பும் இருந்ததாகச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் சப்பை மூக்கு, சின்னக் கண்கள், மஞ்சள் நிறம், தங்கப் பற்கள் ஆகியவையே அவனைச் சினுக்காரர்களோடு இணைத்தன. 'வங் ஓங் நங்' என்று பேச்செல்லாம் முக்கால் பேசுவது போலத்தான் இருக்கும்.

அவ்வீழ் பார்த்ததும் கண்ணபிராணுக்கு ஈத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. தயவுக்கு வண்டியை எடுத்துக் கொண்டு போகச் சொல்லுது எத்தனை நேரமாகுது? அதுவும் எப்படிப்பட்ட சமயத்தில்? சபாபதியா பிளீடாக்கு உடம்பு சரியில்லை என்றால் கண்ணபிராணுடைய புது மாதல் 'செட்டான்' தான் கேட்கிறதோ?

அவர்கள் பரஸ்பரையான 'பி-எழுவ் காஸி' லில் வண்டிகளுக்குக் காந்தம்? அவ்வளவையும் விட்டு விட்டு இதை வந்து கேட்பதற்கும், எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கும் இந்தச் சப்பை மூக்குச் சினுவுக்கு என்ன துணிச்சல்?

ஏதோ ஒரு நாளாகத்தான் தன்வண்டியை எடுத்துப்போக ஆரம்பித்திருந்தான். இப்பொழுதுதான் அவனுக்குத் தன் தனது தெரிந்தது: சினுக்காரனுடைய தனதும் தெரிந்தது. இந்த ஒரு விஷயத்தில் மட்டுமில்லை; பல சந்தர்ப்பங்களில் அவன் கவனிக்காததுபோல் கவனித்திருக்கிறான். அந்தச் சினுக்காரனுக்கும் சபாபதியா பிளீடாக்கும் ஏதோ நெருக்கமான நட்பு உண்டென்று தோன்றியது.

சபாபதியா பிளீடாயிடம் அவனுக்குப் பங்கோ, மரியாதையோ சற்று அதிகமாகவே இருப்பதை அவன் கண்டிருக்கிறான். இதற்கு என்ன காரணம் என்று அவன் இதுவரையில் கவனித்துப் பார்த்ததில்லை. இவ்வுதான் அதைக் கண்டறிய வேண்டுமென்ற வேலும் உண்டாயிற்று.

"சபாபதிக்கு வண்டி வேண்டுமானால் அதற்கு இந்த வண்டியைத்தான் வந்து கேட்பதோ? என்னைக் காக்க வைத்து விட்டு நீதான் போக வேண்டுமோ?" என்று எரிந்துவிழுந்தான் கண்ணபிரான்.

"நீங்களை மொகச் சொல்லிங்களை!"

"நான் போகச் சொன்னேன்! முட்டான்! நான் வேறு என்னடா சொல்ல முடியும்? உங்களுக்கு எங்கே போயிற்று, அறிவு?" என்று எரிந்து விழுந்தான்.

சினுக்காரன் மந்திரக் குரல்கு விழிப்பதைப் போல் சின்னக் கண்களை இமைத்துப் பார்த்தான். சேமொழி தெரிந்திருந்தால் ஒழிய, அந்தப் பாரிஸாக்கு என்ன பொருள் என்று புரிந்து கொள்வது கூடவாம். இப்போது இருக்கிற வேலையில் இந்த ஆராய்ச்சியில் இறங்கக் கண்ணபிரான் தயாராக இல்லை. அந்த நாகலிங்கம் தன் பெரியப்பாவின் அறைமையிட்டு வெளியில் வருவதற்குள் அந்த இடத்தை விட்டுப் போய்விட வேண்டுமே என்று அவசரப்பட்டான். என்னவோ அவனுக்குப் பெரிய பட்டப் பாக இருந்தது. அவர் வெளியில் வந்து இடிவெழுகுபோல் எதையாவது சொல்லி வைத்தால் என்ன சொல்வது? சிறு அரிச்சியைக் கூட அவனால் அப்போது தாங்க முடியாது போலிருந்தது.

சிலை கிடத்தப்பட்ட ஒரு மணி நேரமாக அவனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். அவன் எத்தனை

பொறுமை மிக்வாத
ஸம் என்பது அவ
னுக்கு நன்றாகத் தெரி
யும், பொறுமையுள்ள
வனாக இத்தகரன்
சென்னை மீட்டு
இவ்வளவு தரம் தனி
மாக வந்திருப்பான்
அவனுக்குப் பொறு
மையுமில்லை; அது தனி
மையு மில்லை. அவன்
செய்க்ப்புறம் இருக்கும்
பொது அவன் சென்னை
மீட்டு இருப்பதால்
அவனுக்குத் தனிமை,
அத்தத் தனிமையைத்
தாங்கத்தான் அவனுக்
குப் பொறுமையுமில்லை.
இது கண்ணகிரா

ஹுக்கே நன்றாகத் தெரிந்தது. அவரு
டைய துணிச்சலுக்கு வேறு எது காரண
மாக இருக்க முடியும்?

ஒருகால் அவனுக்கு அசனிடம் சத்
தேன் ஏதாவது ஏற்படத் தொடங்கி
யிருக்குமோ? இரக்கம்? ஆனால் அப்
படிச் சத்தேன் உண்டாகுமோ? என்ன
நடந்திருக்கும்? என்னிடம் பார்க்க
முடிந்தவளையில் அப்படி ஒரு வேளையும்
நேர்த்திருக்கக் கூடும் என்று அவனுக்குப்

பா.மீட்டை, அவனுக்கு உண்டாகத் தொடங்குகான்
இருந்தது. கண்ணகிரா சத்தேன் மீட்டிலிருந்து எத்தனை
பயங்கரங்கள் மீட்டிலும் என்று அவனுக்கு கண்ணகிரா
செய்து பார்க்க முடியவில்லை. அதாவது கண்ணகிரா
ஸம் தரம் அவனுக்கு அவனுக்கு மீட்டிலும், மீட்டிலும்
யேகம் தீவிரமாகது. தரம் அவன் ஒன்றைத் தவிர
அவனுக்கு மீட்டிலிருந்துகோ, அதாவதுகோ மீட்டிலும்
மீட்டிலும்.

கண்ணகிராவுக்கு அந்த இரவுதான் கண்ணகிரா வந்து
நின்றது. கண்ணகிராவுக்கு மீட்டிலும் துணிவுத் தந்த அந்த
இரவு! மீட்டிலும் இரவுதான் இரவு அது! மீட்டிலும்
துணிவுத் தந்தது அது!

அவன் மீட்டிலிருந்து அந்தச் செனத்தின்மீது! ஆனால்
நீவனின் தன்மையுமீது இவ்வளவுத் தீவிரமாகது! அகனும்
தான் அந்த அனம் அப்பாத் தீவிரமாக அந்த மீட்டிலும்
யும், உடனடியும் சட்டுப் போகக்கூடும். தீவிரமாக

கனியைப் போம் தீண்டிய இன்பம் இனிக்கும். போதவிற்ற புது மலர் தான் அந்த மலர்ச்சி! ஆனால் புதுமை யும் போய்யும் திரைத்து! வண்ணமாய் மண்ணாய் அவிசை மலர்கித் தடுப்பார் செய்துவிட்டன. போக்கிஷ் எதிர்தான் அந்தப் பெண்ணை. ஆனால் இன்னமக்கும் செழுமைக்கும் இடைவே எட்டித்தான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது அவளுடைய மென்மை. அகனுகான் அவன் பிழயில் வரப்பட்டுக் கிடந்தது.

அந்தப் பூவரின் உரவு இன்றுபுதி ராகத்தான் விளங்கியது. அவன் இங் வளவு தூரத்துக்குப் போகும் என்று முதலில் எதிர்பார்க்கவில்லை. மேலாகப் பார்ப்பதும்போதுமிக மிக எவிகாகத் தோன்றிய ஒன்று. இத்தனை வயது வுள்ள ஒரு பிணைப்பாக இருக்கும்

என்று அவன் எண்ணியபயிர். திரைத்த திரைத்தின் துண்டித் தெறியும் அறிப யான விஷயமாகத்தான் அவன் எண்ணி யிருந்திட்டான். ஆனால் இது எவ்வளவு தூரம் அமருடைய வாழ்வில் வேரோடிப் போய் நின்றது என்பது இப்போதுதான் அவனுக்குப் புரிந்தது.

செய்யுறில் இவ்வாத சேமைச் சுத்தரி களை! சேத்துச் சிங்காரிகளா? கண்ண பிரான் அப்படித்தான் முதலில் இந்த விஷயத்தை அகட்கியமாக எண்ணி விட்டான். ஆனால் இன்று? லீனா என்று சொல்லப் பெயர்ட்டி அழைத்த கரீனா விடை கூறத் தெரியாத புதிராக இருந் தான். அவன் போம் அவனுக்கு இது வேறும் விளையாட்டு - வேடிக்கையாக இல்லை. அந்ததழம் அழுத்தமும் உண்டா திரைமான விஷயமாகப்

பட்டது. அந்தத் தீவி ரத்தில் விளையாட்டும் உண்டு; வேடிக்கையும் உண்டு. ஆனால் அந்தவி லும் புனிதமானவை; அநிக் கரேவா மாற்றவோ முடி வாதவை...

கண்ணபிரானுக்கு நினைத்தாலே கலக்க மாக இருந்தது. ஆயினும் விரும்பினால் எல்லாவற்றையும் கலைத்துவிட்டுக் கூடிய ஆற்றல் தனக்கு உண்டு என்று அவன் எண்ணினான். கசிலா புத்திசாலியாக இருந்தால் அந்த ஆற்றலைக் காட்டுவதன் கால அவசியம் நேராது என்ற அசட்டுத் துணிச்சலும் நம்பிக்கையும் இடையிலே இருந்தன.

அனாதப்பற்றி யெவ்வாம் யோசித்துக் கொண்டிருக்க இது நேரமும் இல்லை; அவசியமும் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன செய்வது? அலகைப் போய்ப் பார்ப்பதா, வேறு எங்கேயாவது வேலை இருப்பதுபோல் போவதா? இதுதான் இப்போது கேள்வி. இரண்டுமே அவனுக்குப் பிடிக்கலில்லை. எங்கே போவதும் மனத்தில் அமைதி உண்டாகாது என்று அவனுக்குத் தோன்றியது. ஆகவே ஒன்றும் புரியாமல் அவன் என்டியில் ஏறிச் கொண்டான்.

பின்னுகேயே வந்த சிவக்காரன் உண்டியில் கதவைச் சாத்திவிட்டு முன் பக்க மாசவந்து, "பித்திக்கு நல்ல சாய்ச்சில்!" என்று கூறினான்.

கண்ணபிரானுக்கு வெறுப்பும் ஆத்திரமாமல் வந்தன.

"சாவுரப் தெரியும். எடு கண்டியா!" என்று உத்தரவிட்டான்.

சபாபதியாப் பின்னைவைப்பதறி இவன் எவ்வெ ிபாரிக்கு வருவது? இவனுக்கும் அவனுக்கும் என்ன? பிறகுதான் அவன் என்ன சொல்ல வருகிறான் என்று கண்ணபிரானுக்குப் புரிந்தது. சபாபதியா பின்னைவைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டுமோ! அழகாகத்தான் இருக்கிறது!

"சரி! நீ இங்கேயே இரு; நாயன் உண்டியை எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன்!"

என்டி ஒரு குறியாளன் இடம் என்று கொள்ளாயிற். பற்பல சாலைகளையும் கடந்து போய்க்கொண்டே வீருந்தது. கடைசியில் அவனுக்கே அறுத்துப் போயிற்று. என்னதான் கற்றிக் கொண்டே வீருந்ததும் கடைசியில் கசிலாவைப் போய்ப் பார்த்தான் இரப்பது என்னவோ முடியாது என்று அவனுக்குப் பட்டது. நேரம் செல்லச் செல்ல, வீணான போய்க்கொள்ளாம். சொல்லும் படி நேரப் போவதைத் தவிர, வேறு எங்கே தன்மையும் உண்டா? போவதில்லை என்று நாளிங்கத்தின் தாளையை நோக்கிச் செலுத்தினான் உண்டியை.

நீல வானமே முழு நீளவு தெரிவது போல், பெல் தளத்திலே கசிலாவின் அழகிய முகம் தெரிந்தது. அவன் நீலையில் இருந்த முகத்தைவிட எழில் பூத்து விளங்கினான் கசிலா. உண்டியை ஓரமாக விட்டு விட்டு, நெஞ்சம் பட்டாட்டி நீள்

காமல் அவன் அவன் இருந்த இடத்துக்குப் படியேறி வந்தான்.

கசிலா அசையாத பதுமையோல் சித்தும் புலிசிப்புடன் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். அவனுக்கு என்ன செய்வது என்றே புரியவில்லை. இதய ஒட்டமே ஸ்தம்பித்துப் போனமாதிரி, திகைத்து நின்றான். ஒளிந்திருந்த நாண கொல்லாம் ஒடி வந்து அவனைப் பிணித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆன மீதிர வெட்கமும் அலகைக் கண்ட இன்பமும் அவனைத் தலை குனிந்து நிற்கச் செய்தன. அவர்கள் இருவரையும் தவிர, அந்த இடத்திலே வேறு யாரும் இல்லைதான்; ஆயினும் அந்தக் கச்சாத்தையும் அச்சத்தையும் போக்க யாராவது துணை செய்ய வரமாட்டார்களா என்று தோன்றியது அவனுக்கு. கடற்காற்று அவனுக்குப் பூசுகொது. முகமெல்லாம் சூய்ரென்று சிவந்து போகத்தது. மூச்சுத் திணறியது. சண்கள் பிணித்தன; இமைகள் துடித்தன. பிரிவுத் துன்பமோ, இன்பமோ அவன் தலையைச் சுற்ற வலத்தது. கட்டைப் பிடிச் சுவரைக் கையால் பிடித்துக் கொண்டு கால் தடுமாற நின்றுான்.

"ஹீலா!"

அவனுக்குப் பேச்சு எழும்பினால்தானே? தன் உள்ளத்தைக் கவர்த்து, உட்கேயே ஆட்கொண்ட கண்ணபிரானுடையகன்னை எட்டிப் பிடிக்க முயன்றன அவளது கருவியிகள்!

அவனுடைய சொர்க்கம் முன்னால் நடந்து வந்து அலகை நெருங்கியது. அந்த நெருக்கத்தை உணரும்போதே அவன் நெஞ்சு பொங்கும் அகிவேன விம்மி இறங்கியது....

"ஹீலா!"

விடையுயர்ந்த உடுப்புக்களையா அவன் கவனித்தான்? விடையிப்பற்ற பொருளோடு அவன் அவளது அன்ற மாறிப் போ சாய்ந்து விட்டான். பேச்சு இல்லை; மூச்சு இல்லை. நினைவு இல்லை; உணர்வு இல்லை. பாஸ்வை இல்லை; ஏனியும் இல்லை! சுற்று முன்பு புதிதாகவும்; வேலாகவும் தோன்றிய கசிலா அன்பே வடிவேடுத்த இன்னமுதாகவும் இளங்கொடியாகவும் அவனுடைய அரவணைப்பிலே துள்ளி நின்றான். நுதல் அரும்பு, நொடி தளர, சண்சல் கடிவ, பூவிதழ் துடிக்க, பூபணக்க அவன் உடலோடு ஏட்டிக் கொண்டு நின்றான். இயற்றிய தவமெல்லாம் பிணித்து விட்டது.

"ஹீலா!" மூச்சுத்தான் அழைத்தது.

"ம்.....ம்....." மூச்சுத்தான் முண்டியது.

"கோபமா, ஹீலா? இதோ, சண்டைத் திறந்து பாரேன்? என் ிலே.....என்வ... உனக்குக் கோபம்தானே?"

டன்லபில்லோ மது

சிரம பரிகாரம் செய்து

கொள்ளும்படி

உங்களுக்கு

பிரியம் ஏற்படும்.

மெத்தைகள் தலைப்புகள் திண்டுடன்

© 1991 TM

நான் முழுவதும் புத்துணர்ச்சியுடன் இருக்க

வசிகரமான மனம், மிகவும் மென்
மையான டாஸ்க், சருமியிலில்
கொண்டிருக்கும், வியர்வை நிரந்தர
தையும் உண்டாக்கும் கிருமிகளை
நாசம் செய்யும், மற்ற டாய்ஸெட்
பவுடர்களிலிலாத உலகப் பிரசி
த்தி பெற்ற ஜி-15 உயர்ந்து
இருந்த போதிலும் கோதேஜ்
டாய்ஸெட் பவுடர் மிக அந்
மீயில்.
வேர்க்கரு போன்ற சரும உப
கதானுக்கு துரிதமாக நித்தர
நியாசனமாகிறது — குந்தை
களுக்கு ஓர் உபயோகம்

கோதேஜ்

டாய்ஸெட் பவுடர்
துரிதநிரந்தர போக்க
வல்லது. பாதுகாப்பு
அளிப்பது. சுவாசமானது
எது. மென்மையானது.

புள்ள பாதுகாப்புக்கு உதவாவினால்
ஸ்தானம் செய்து திற உபயோகி
யுங்கள்.

(உபேண்ட ஹெல்த்-கமெய்ஸ்
ரெம்)

கோதேஜ் மிகச் சிறந்த சோப்புக்கான
துவாரிக் கிரீஸ்கள்

ஆனந்தம் தரும் சாக்கலேட் நாவல்மகள்

பலநிலை தித்திப்புத்
திரிபுண்டுகளில் ஒன்று
தயாரிப்பாளர்கள்

மார்ட்டன்ஸ்

மிக உலகம் (இந்திய) லீட்

சகிக்க முடியாத
உபாதை: துக்க
மும் கிடைப்பது:
சகமரண தீவிர
காக்கும் உபாதை
தீவிரத்திற்கும்

எப்ரிலைம்

EPHRILIME

நீண்ட வாழ்வுடனும்,
மிக உயர்ந்த தரக்
கடியதுமான மார்க்கெட்,
ஆஸ்திரேலிய நோஸ்
கருக்கள் ஒர் சிறந்த
ஹாலியற்ற மருந்து.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி லீட்

மதராஸ் டிப்ரோ :

2. ஜோன்ஸ் ரோஸ் மதராஸ் - 1

"சற்று முன்பு வரையில்!" மூச்சு இரைத்தது.

"இப்பொழுது?"

"அதுதான் தெரியவில்லை!" பேச்சுத் திணறியது.

"தலைவையத் தூக்கேன்! இதென்ன, உண்கலை மூடிக்கொண்டு!"

"நான் விழுந்து விடுவேன்,....என் நெஞ்சு வெடித்துவிடும்! மூச்சு நின்று விடும். என்னமோ செய்கிறது என்னை!"

அவ்வாற்த தாடியெவரது அவன் சோபாவில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான். அந்த ஒரு கணத்தில் அவன் தன் மறுமைகளை யெல்லாம் மறந்து உயரத்தில் பறந்து செல்வதுபோல் உணர்ந்தான்.

"பேசு மாட்டாயா?"

அவன் பேச்சுப் பிடிக்காமல் அவன் வாயைப் பொத்தினான். மௌனம் இழைக்கும் அந்த இன்பத்தைப் பேசிக் குலைத்துவிட அவன் விரும்பவில்லை.

"வேண்டாமே, வேண்டாமே!" என்றான் அவன்.

அவன் எதுவும் விளக்காமல் விழித்தான். மெல்ல மெல்லத்தான் அவன் பேசுகிற நிலையை அடைவான் என்று அப்போது அவனுக்குப் புரியவில்லை. அப்படியும் புரிந்துவிட்டது; வெகுநேரம் கழித்து.

"மாமாவாடம் சொல்லி விட்டாயா? அவருக்குத் தெரியுமா?"

"சொல்லவில்லை."

"சொல்லாமலே தெரிந்து கொண்டிருப்பாரோ?"

"தெரியாது."

"யாருக்கு?"

அத்தியாயம் 16

அதிர்ஷ்டக்காரன்!

சீரலா அந்த மயக்கத்திலிருந்து இன்னும் தெலிவவில்லை. கண்ணபிரானைக் கண்டது முதல் காற்றும் ஒளியும் கடலும் நிலமும் இன்ப மயமாக மாறி விட்டது போல் அவனுக்குப் பிரமை உண்டாயிற்று. அவன் வந்து சென்றதை யும் பேசியதையும் திருப்பிக் திருப்பி எண்ணி அச்ச போட்டுக் கொண்டிருந்தது நெஞ்சம்.

கண்ணபிரான் முன்பு பார்த்தபோது இருந்ததைவிட அவன் கண்களுக்கு இன்னும் அழகாகத்தான் தோன்றினான். இருந்தாலும் உடல் விறிது வெறுத்து மேலீந்திருப்பதாக அவனுக்குப் பட்டது. பரவல், எத்தனை வேலையோ? எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் அவனே சுமக்க வேண்டியிருந்தது. அது எவ்வளவு தொற்

"எனக்கு!"

கண்ணபிரான் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டான். பிறகு நேர மாகிவிட்ட அடையாளமாகக் கையை உதறிக் கொண்டு எழுந்தான். "ஷல்லா! இந்தக் சென்னையைப்போல் இல்லை. நான் போகாவிட்டால் ஒன்றும் தடக்காது!" என்னுள்.

அவனுக்கு வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் பெருமையாகவும் இருந்தது.

"என்னை எப்போது அழைத்துப் போவீர்கள்?"

"எங்கே?"

"அங்கேதான்! உங்களைவிட நான்! 'எங்கே?' அபிடயப்பா! அவ்வளவு பயமா அந்தக் கேள்விக்கு?"

"பொறு ஷல்லா, பொறு! எனக்குச் சமயம் தெரியும். எல்லாம் தெரியும்."

சீரலாவின் முகம் கண்டியது. அவனுடைய பதில் தெளிவாக இல்லை. பொறுப்பது என்றால் மணிக்கணக்கிலா, நான் கணக்கிலா, மாத வருஷங்கள் கணக்கிலா?

"அதென்னமோ எனக்குத் தெரியாது. இந்தக் ஒருவேளை வரத் தவறியும் நான் அங்கே வந்து விடுவேன்!"

"சீரே! ஒருநாளும் நீ வரமாட்டாய்! எனக்குத் தெரியும். அங்கெல்லாம் வரக் கூடாது என்பது உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கூறிவிட்டு, கண்ணபிரான் சிரிக்க முயன்றான்.

வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு இன்று தானே சந்திப்பிருக்கன்? அதனால் அவனும் அத்துடன் அவனை விட்டுவிட்டான்.

தரவு என்பது அவனுக்குத் தெரியும். கண்ணபிரானும் சொல்லியிருக்கிறான்: அவனுடைய மாமாவும் சொல்லி யிருக்கிறார். அவன் கற்பனை செய்ததைவிட அவனுக்குப் பன்மடங்கு வேலை அதிகமாக இருந்தது.

சீரலாவுக்குப் பரிதாபமாகவும் மற்றொரு புறம் பெருமையாகவும் இருந்தது. கண்ணபிரான் கடிதம் எழுதாமல் இருந்ததைக் கூட அவன் மணலித்துவிடத் துடியாக இருந்தான். அந்தச் சமையப் பிடித்து கொள்வாவும் அவன் தயாராக இருந்தான். அவன் முகத்தைக் கண்டதுமே அவனுடைய உள்ளத்துக் கவலைகளும் அவனும்பிக்கைகளும் பறந்து விட்டன. அவனிடம் குறை எதுவும் இருப்பதாகவே அவனுக்குப் படவில்லை.

அன்பு மூன்றுதான் தெரிந்தது. அந்த அன்பிலேயே அவன் உள்ளம் திளைத்தது.

"**தலைவர் !**"

அவருடைய மாமா நாகவிக்கத்தின் குரவ் கேட்டுத்தான் அவன் அந்த மயக்கத்திலிருந்து புரண்டு எழுந்தான். அவருடைய குரலிலேயே அன்பும் மகிழ்ச்சியும் பொங்கி நின்றன. எதைபோ அயனிடம் சொல்வதற்கு ஆவதாய் யந்திரிப்பலர் போவதே தோன்றியது. அப்படி என்ன, ஒரு பெரிய விஷயத்தைச் சொல்லி அவனை நிக்ருமுக்காட்ச் செய்துவிடப்போகிறார்? ஈண்ணபிரானே வந்து விட்டுப் போயிருக்கும்போது வேறு எது அவளுக்கு அதைவிட மகிழ்ச்சியைத் தந்துவிடப் போகிறது?

நாகவிகிதத்துக்கு அவளும் கண்ணப்பரா
ளும் எத்தனை அன்போடு பழகி வந்
தார்கள் என்பது தெரியும். ஆனால்
அவர்களுடைய அன்பும் நட்பும் முதிர்ந்து
ஒரு புதிய கட்டத்துக்கு வந்துவிட்டது
மட்டும் தெரியாது. அது தெரியாமலையா
போய்விடப் போகிறது? அதை அவளாச
லாய்விட்டு எப்படிச் சொல்வது? எப்
போது சொல்வது? அந்தச் சமயத்துக்குக்
காத்திருந்தான் கரீலா.

நாட்டிலுள்ள உடைகளை மாற்றிக் கொள்ளச் சென்றிருந்தார். அவர் கணினியை இப்பம் கொழிக்க அவர் வந்துள்ள கொடியப் போரெஞர் என்பதைத் தெரி உட்கார்ந்திருந்தார்.

“கண்ணபிரானைப் பார்த்த வெண்
கூர்மர், கழலார்?”

அப்போது கலியாணின் கண்கள் கழித்து, கன்னங்கள் இரண்டும் குப்பெனச் சிவந்ததை அவர் எதிரே இருந்தால் கவனித்திருப்பார். அவர் வெளியில் வரட்டும் என்ற போசாமல் அமர்ந்து இருந்தார் கச்சுர.

“நீ அவனுக்குப் போனதெய்தாயோ?”

“ம்...செய்யுதுன்!”

"இருந்தாணா? ஏதாவது சொன்னா?"

ஆவன் கொண்ணதை யெல்லாம் மாமா
விடம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்?
கோபித்துக் கொள்வனாப்போல் ஆவன்,
"இப்பொழுது சிகரெட் பிடிக்கும்
பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது போலிருக்
கிறது. மாமா!" என்று முணுமுண்டான.

நாகலிங்கம் இணைக் கேட்டுச் சிரித்
தார். “இது எப்படித் தெரிந்தது
உனக்கு?” என்று சிரிப்புக்கிடையே
கேட்டார்.

“இருங்கள் : முதலில், உங்களுக்கு
டிபன் கொண்டு வருகிறேன் ! கொழு
வுக்குச் சாயங்காலம் ஆறுமணி வளரையில்
லீவு கொடுத்திருக்கிறேன் !” என்று
எழுந்து சென்றுக் கசீலா, அப்போது
தான் அவளுக்குத் தன்னுடைய முட்
டாள்தன்ம் புரிந்தது. கண்ணிரால்
வந்திருந்தபோது அவளுக்கு வேறு
நினைப்பு வந்திருந்தால்தானே ? அவ
னுக்கு ஒரு கப் காப்பியோ, தேநீரோ
கூடக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவ
ளுக்கு எட்டிவெய்தலை ! அதை நினைத்
தபோது அவளுக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

“கண்ணபிரான் எத்தனை பெரிய அதிஞ்சட்டக்காரன், தெரியுமோ!” என்று பேச்சைத் தொடங்கினார் நாகலிங்கம்.

11 இது என்ன புதிய விஷயம்? இது யாருக்குத்தான் தெரியாது?'' என்று எண்ணிக் கொண்டான் அவன்.

“ இன்றைக்கு அந்தப் பெரியவரிடமிருந்து போன் வந்தது. போயிருந்தேன் ! ” என்று நாசனிற்கும் மீண்டும்.

கலிவா அவனாரையே பார்த்துக் கொண்
முகுந்தான். அவன் நெஞ்சு படபட
வென்று அடித்துக் கொண்டது.

“உன்னைப் பற்றிக் கூடத் தெரியும்
பொலியுக்கிறது. விசாரித்தாரா...”

**** வினா எண் 7 :** கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா?

[illegible]

அவருக்கு எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டான்.

"அது எப்படித் தெரியும்? முதலில் அறந்ததான் கேட்டார். நீ வந்திருப்பதைக் கூடச் சொன்னேன்!"

கஜலா நெற்றை அழுத்திப் பிடித்துக் கொண்டாள். கண்ணபிரான் தன்னைப் பற்றி அவரிடம் சொல்லிவிடுப்பான் என்று அவன் எண்ணினான். வேறு வார சொல்லி, அவர் தன்னைப் பற்றி விசாரிக்கப்போகிறார் என்று அவளுக்குப்பட்டது. கண்ணபிரான்தான் சொல்லி விடுக்க வேண்டும். நன்றிப் பெருக்கினால் அவன் நெற்கு விம்மியது. அதே மையத்தில் இன்ன புரியாத பயம் ஒன்றும் அவன் மனத்தைக் கலிந்து கொண்டது. இத்தனைப் பார்த்தால் அவனிடையே ஒன்றும் இருக்காது என்றே தோன்றியது. கண்ணபிரான் அதிசூட்டக்காரனா, அவன் அதிசூட்டக்காரியா? மாயா என்ன சொல்ல வகுகிறார்?

"பெரியவர் எல்லாவற்றையும் அவன் பெயருக்கே மாற்றிவிடப் போகிறார். பாரங்குக் கணக்கை இன்று மாற்றி விடுமபடி எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்! அதற்குத்தான் என்னை வரவழைத்திருந்தார்!" என்றார் நாகலிங்கம்.

பூமி ஆயிரம் மைல் வேகத்துக்கு அகிகமாவே சுற்றிக்கொண்டிருப்பதாகச் கஜலா படித்திருந்தாள். இப்போது தன் தலை அதைவிட வேகமாகச் சுற்றுவதுபோல் உணர்ந்தான் அவன். அவளுக்குக் கால் தளரவில்லை. திப்பதாக்கிவ படலியில்ல. எல்லாம் கண்களில் நடப்பது போல் தோன்றியது. ஆனால் இவருவந்திருந்தபாது கண்ணபிரான் இதைப் பற்றி யெல்லாம் ஏன் ஒரு வார்த்தை கூடச் சொல்லவில்லை? எல்லாம் தன்னால் தெரியட்டும் என்று? 'அடேயப்பா! அவர் பெரிய ஆள்தான்! கம்மாவா சொல்கிறார்கள். இந்த ஆஸ்பிண்டைக்கேய நம்பக்கூடாது என்று?' என்று நினைத்துக் கொண்டான் அவன்.

களிடையாகத்தான் கஜலா துணிந்து அவன் தன்னைப் பார்க்க வந்திருந்ததைக் கூறினாள். அதைச் சொல்லும்பொது வேட்டகம் அவனைப் பிடுங்கித் தின்றது.

"இங்கேதான் வந்திருந்தானா அவன்? பெரியவரிடம் பேசினிட்டு வருவதற்குள் ஆடாக் காணாமே என்று பார்த்தேன்! இதற்குத்தான் இவ்வளவு அச்சம் பட்டானா? இதற்குத்தான் அப்படி ஒரு பொய்யும் சொன்னா? நான் அங்கே போயிருக்கிற சமயம் பார்த்து இங்கே வந்திருக்கிறான் போகிறாருக்கிறது!" என்றார் நாகலிங்கம்.

அவருடைய நடிப்புப் பேச்சு அங்குத்த இன்னும் அதிகமான வெட்கத்தையும்

கச்சத்தையும் கொடுத்தது. கண்ணபிரான் நடந்துகொண்ட விதத்தில் ஒரு மாற்ற திருட்டுத்தனம் கவந்திருந்ததாகத்தான் அவளுக்குப்பட்டது. ஆனால் அது என்ன இனிமையான திருட்டு! அதுவும் தன்னை முன்னிட்டு!

இருந்தாலும் அந்தத் திருட்டுத்தனத்தில் குற்றம் என்னுபிடிப்பதற்கு இடமில்லை என்று சொல்வதுபோல், "அவ! இங்கே வந்தாரே தவிர, இதைப்பற்றி யெல்லாம் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை, மாமா!" என்று பரிந்து பேசினான்.

"எப்படிச் சொல்வான்? இது அவனுக்கே தெரிந்திருந்தால்தானே சொல்வதற்கு? பெரியவர் முடிவு என்னுத்தான் முதலில் தெரியும். என்னைக்கூட அவசரப்பட்டு இதை அவனிடம் சொல்வ வேண்டாம் என்றுதான் எச்சரித்திருக்கிறார்! ஆனாலும் இதை எப்படிச் சொல்வாமல் இருக்க முடியும்? அவனிடம் கையெழுத்தெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறதே! கையெழுத்துப் போடும் போது தெரியாமலா போய் விடும்? ஆனால் பெரியவரிடம் பேசினிட்டு வெளியில் வந்து பார்க்கிறேன்; அவனைக் காணவில்லை. அவனுடைய டிரைவர்தான் தின்று கொண்டிருந்தான். யாருக்கோ உடம்பு சரியாக இல்லை என்று பார்க்கப் போவதாகச் சொல்கிறீர்கள், அவன் உன்னைப் பார்க்க இங்கே வந்திருக்கிறான் போகிறாருக்கிறது?" என்றார் நாகலிங்கம்.

கஜலாவுக்கு இது பெரிய ஆறுதலாக இருந்தது. பெரியவரின் முடிவு தன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எப்படி விரும்பும் என்று தெரிந்து விட்டதாகவே அவன் கருதினான். அதை எண்ணிப் பார்க்கும்போதே அவன் இதயம் நம்பிக்கையாலும் நன்றியாலும் நிறைந்து போயிற்று. மாமாவிடம் உண்மையை உடைத்துச் சொல்லிவிட இது ஏற்ற மையமாகவே அவளுக்குத் தோன்றியது. இங்கேயே எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் இந்த ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு இருக்க முடியும்?

"மாமா!" என்று அழைத்தான் அவன். "என்ன?"

கஜலாவுக்கு அதை எப்படித் தொடங்குவது என்று தெரியவில்லை. தாருக்காக, தயமாக அதைச் சொல்லாமல் கட்டுவது எப்படி என்று தயங்கினான்.

ஆனால் அதற்குள் 'புல்லன்' ஒலித்தது.

"மன்னிக்க வேண்டும். வரலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே எதிரிக் தோன்றினான் கண்ணபிரான்.

கஜலா அங்கே திங்கவேயில்லை! நாட்டுப்புறத்துப் பெண்ணைப்போல் அவள் ஓடி டிரைவர்து விட்டாள்! (முடிவும்)

உச்ச நிலைக்கு விருத்தியடைந்துள்ள உன்னத விற்பனை.

லோமா உங்கள் தேர்த்துத கருமை
வுடன் விளங்கச் செய்வதுடன் அனாத
எழிலுடன் பிரகாசிக்கவும் செய்கின்றது.
அதனுல்தான் பெரியோரும்,
சிறியோரும், ஆடவரும், பெண்டிரும்,
எல்லோரும் ஒருமுகமாக இத்தயாகிலும்,
மற்றும் வெனிதாடுகளிலும்
லோமானாவிய விநியோக வாய்க்கிறார்கள்.

தேர்த்துநிக் உருவமவர்க்கு உதிக்
புரட்சியில் புகழ்பெற்றது.

புரட்சி ஏற்றுகிறார்கள் :

எம். எம். கம்பரத்தவரால் அஹமதாபாத்—1

ஏற்றுகிறார்கள் :

ஹி. கரோத்தம் அண்டு கோ. பம்பாய்—2

TAM.

சென்னை ஏஜன்டுகள் : 3ஜி. பாஸ்பாய் & கம்பெனி, 260, எல்பிஸ்டீனட், மகாராண்-1
இதற்காக ஏஜன்டுகள் : சி.தஞ் & கோ. 41 & 43, ஹாஸ்டர்ஸ் துறைத்து தெரு, கோலம்பு-11

காணிக்கை

"அம்மா!"

இரும்பி திரும்பி நோக்கினான். அவளது அருகம் மகள் கபோதரன் அருகில் நின்று நின்றான். நல்ல கட்டுப்பாட்டை உடல். இருப்பைப் போன்று உடல். அகர எந்திரிக்கும் பிறந்தவளுதலால் பிறந்ததுமே பெரும் சத்திய அமைத்தலும். ஒரு புனிதக்குடையை இழந்து வந்திருந்தான்.

"அம்மா! அப்பா வரவேயில்லையேமா!"
வினாவினான் அவன்.

"வருவா? அப்பா!"

"அம்மா, அப்பாவுக்கும் அவர் சகோதரர் களுக்கும் இன்னு விவாகம் என்று கூறினாற்போம் போகவில்லையே!"

இரும்பி மெளனம் காத்தான். அவளுக்கும் மனத்தில் குறைதான். இரும்பாகரனின் சகோதரி என்பதன் காரணமாக இந்த அவர் சிவமோ! அவளும் வறியப்போக்கர்கள் மூலம் தான் இவ் விவாகத்தைக் கேட்புருந்தான். பாஞ்சால நாட்டு இளவரசி நிரேன்பதிக்குச் சயம்வரம் நடத்தலாம்; அந்நி உவந்த திபந்தனையிர் அரஜுனன் தெர்வு பெற்று விட்டாலும்; குந்தி தன்னைவறிபாமல் கூறிய ஒரு வார்த்தையையும் பஞ்ச பாண்டவர்கள் நேருக்கும் நிரேன்பதியுடன் விவாகம் நடத்த வேண்டுமென்றதாம்...

பாஞ்சால நாட்டு இளவரசி பாஞ்சாலியைப் பற்றி இரும்பையும் கேள்வியுற்றிருக்கிறான். அருகில் ரயணமையத் தோற்கடிக்கக்கூடியவன்; குறைத்திலோ பூமிதேவிக் குத் சமாசம். அப்பென் இரத்தினத்தைப் பார்த்த இரும்பி விரும்பிப் பிடுக்கினான். இப்பொழுது அவளுக்கு நெருங்கின உறவினராகவே வந்து விட்டான். ஆளுல் அவனிடம் நெருங்க விடமாட்டார் களோ இப் பாண்டவ வம்சத்தினர்!

"அம்மா, அப்பா கல்யாணத்துக்கு நாம் போக வேண்டாமா?" தனயன் விடவில்லை.

"கபோதரனா! கேள்வனாம். நீ இப் பொழுது புனைபப் பிடித்து வந்து விட்டு அநோடு விவாகமடாமல் இருக்கிறாயே! போ,

வினைவாடி விட்டு வா." மகளின் மனத்தை வேறு வழியில் திருப்ப முயற்சி எடுத்தான்.

"மேளமா! அந்தப் புனைபக் கண்

டால் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் வினைவாடி மாட்டேன்!"

"ஏனடா அப்படிச் கூறிவிட்டாய்?"

"அந்தப் புனைபக் கண்ணைப் பார்த்தால் பயத்து ஒடுகிறதும்மா. காலை மெதுவாகத் தொடர்வாங்கடா வலி போறுக்காமல் கட்டுக்கிறது!"

தாய் மனத்தில் பெருமை கொண்டாள். தந்தையார் போல் மகனும் சீர்தந்தியை மட்டுமல்ல, பவத்தினும் தீவரந்து விளங்குகிறான்.

அவளுக்கு திணிவு இருக்கிறது. அவன் கணவன் நீமன் இரும்பு வளத்தில் இருந்த போது புனைபோ, சிவமோ வாகும் அருகில் குறைபை விட்டு வெளி வராதே. எவ்வளவோ பகராவியான சகோதரன் இரும்போ நீமன் கையில் இறந்து விட்டான்.

அருத்தவப் புதல்வனாகக் கபோதரன் பிறந்தான். மகளிடம் கபலா அன்பு இல்லாததைக்கு? மானிடர் எனக் கூறிக் கொள்ளும் அவர்கள் அகரர்களுடைய மனத்தைக் கூடக் கொள்ள வில்லை. "ஹா! பெரிய ராஜா கள்ளிடை விடைத்து விட்டான்..."

இரும்பு போகையில் அழ்ந்திருந்தபோது கபோதரன் புனைபத் தன் வழக்குக் கொண்டு வருவதில் முனைந்திருந்தான். அந்த நேரத்தில்...

"கபோதரனா!"

பம்புதிரன் திரும்பி நோக்கினான்.

"ஓ, சித்தப்பா!" அனைத்துடன் தன் சிக் குறித்து ஒடினான் அரஜுனன் நின்று கொள் முருந்தான். ஓடி வந்த கபோதரனின் தாக்கி இருக அனைத்து அவன் கணவனில் முத்தமிட்டான்.

இத்தினுள் இரும்பையும் அவன் நோக்கி விட்டான். "வா, அரஜுனா! மணக் கோலத்தில் இங்கு எங்கு வந்தாய்?"

"அண்ணீ! என் கோலமும் நான் வந்திருப்பதைப் பார்த்தாயே கங்களுக்குப் புரிய வில்லையா?" என்று கூறிய அரஜுனன் அவன் பாதுகையில் பணிந்து எழுந்தான்.

"எல்லாம் சென்றிப்பட்டு, அரஜுனா! புதுமுகவாழ்வுடன் நீங்கள் அனைவரும் இனிதே வாழ என் வாழ்த்துக்கள்!"

"அண்ணீ! உங்கள் வாழ்த்துக்கள் இவ்விருந்து மனவகை வளரவே எட்டிவிட்டது என்பது நினைவிருக்கும். குழந்தை கபோதரனையும் அழைத்துக்கொண்டு நீங்கள் தெரிய வந்து மணமகன் அரீரவதிக் மேல்கு மென்பது என் விருப்பம்..." அரஜுனன்

தாழ்மையுடன் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான்.

இருங்குகோ கணவன் வந்து அழைக்க வில்லை என்ற குறை போகத் தயங்கினான்.

"அண்ணீ! நீங்கள் வராதீர்கள் நான் நகரப் போவதில்லை..." அரஜுனன் குழந்தைபோல் பிடிவாதம் பிடித்து இருந்த இடத்தில் கட்டி காத்தான் விட்டான்.

இரும்பியின் மனம் தெறித்து விட்டது. அரஜுனனுடைய புறப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கபோதரனுக்கு அடக்கா ஆனந்தம். "விவாகத்துக்குப் போனா அப்பாணவயும் பார்த்தலாம்; அப்பாவின விவாகத்தையும்

ஸ்ரீரங்கநாயகி

A black and white illustration of a man in traditional Indian attire. He is wearing a turban with a decorative band, a patterned shawl draped over his shoulders, and a dhoti with a striped border. He has a mustache and is looking slightly to the left. In his right hand, he holds a large, ornate pot or vessel. The background shows architectural details like pillars and a doorway.

பருக்கள் மறைந்து விடுகின்றன செய்தி மிகுதுவாகவும் மருந்துப் பாக்கவும் தயார்விடுகிறது

நிக்ஸோடர்ம் (Nikso-derm) உபயோகித்
தால் மூகப் பருக்கள் எல்லாம் மறைந்து
விடுகின்றன. இயந்திர நிக்ஸோடர்ம்
(Nikso-derm) உபயோகிப்பதற்கு, உங்கள்
சருமம் மிகுதுவாகவும், வழலழப்பாகவும்
மாக மறுவிளர்வுப் ஆவனதாக காண்பீர்
கள். நிக்ஸோடர்ம் (Nikso-derm) சருமத்தின்
மீது ஏறாடும் மூகப்பருக்கள், கட்டிகள்
செத்திறத் தழும்புகள்; மேலாகப் பரவும்
படை, படர் தாமரை, வெடிப்புகள்
முதலிய உபாஸதகங்களுக்குக் காரணமான
விரும்புகளையும் பூசுகின்றனவும் அதிகக் வித்
நூல மூலையம் தயாரிக்கப்பட்டது.
உங்கள் சருமத்தில் மெல்லிய துலாரங்
களில் இருக்கும் பூசுகின்றனவும், விருமி
களையும் அழித்தாலன்றி உங்கள் சரும
உபாஸதகள் எய்கா, இன்றி உங்கள்
மெல்லிய உடம் நிக்ஸோடர்ம் (Nikso-derm)
வாங்குங்கள். மூலப் பருக்கள் மறையும்
செய்தி சருமத்தை மிகுதுவாகவும் வழ
வழப்பாகவும் அது இருக்கச் செய்யும்
என்ற பூர்ண நம்பிக்கையுடன் நிக்ஸோ-
டர்ம் (Nikso-derm) வாங்குங்கள்.

நீங்கள் உறங்கும்போதே ஆஸ்தமா சளிகரைகிறது

மூக்கத் திணறல், இருமல், சிரமப்பட்டு
மூக்க விடுதல் கவாசம் தடைப்படுதல்
ஆஸ்தமா, ப்ராங்குகைஸ், துள்தோஷம்,
நுளிர் கரம் முதலிய உபாஸதகளால்
அவதிப்பதும் பல்லாவிழக்களக்கான
பேர்கள் இப்பொழுது மெண்டாகோ
(Mendacore) சாங்கிட்டு துலாரணம் அடை
வதாம். இந்த நளின வித்நூல அனெரிக்க
மருந்து, இரத்தத்தில் ஏராளமாக கவாசப்
பைகள், கவாசக் குறாம்கள், மற்றும்
மூக்குக்குச் சென்று அங்குக் கெட்டியாக
அடர்ந்துள்ள சளியை இனிக்க கரைக்
கிறது. பின்னர் நீங்கள் இருமல் மற்றும்
சிரமப்பட்டு மூக்கவிடுதல், இக்காமல்
கவாசம் கவாசித்துக் குறக்கிறபோல்
தாங்கலாம். பூரண இருப்பி உங்களுக்கு
அது நிச்சயமாக அரிக்கும்.

சுலேகா பவண்டன் பேனாமை

இப்பொழுது உலகின் தலை சிறந்தது

இதில் "S-100" ஸால்வென்ட் அடங்கி
இருக்கிறது. உஷ்ண தேசங்களில் விசி
உயர்ந்த பேனாக்களுக்கு உபயோகிக்கும்
வகையில் விசேஷமாக தயாரிக்கப்படுகிறது.

சுலேகா ஓர்க்ஸ் லிமிடட்,
கல்கத்தா, டில்லி, பம்பாய், மதுரை.

சென்னை ஆபீஸ் 2/153, பீரோட்டேய், சென்னை - 1

ஹும், திரௌபதி சூத்திரிபுடனும் இருவரின் நண்பரெனப் செல்ல விரும்புவாள். ஆயினும் அர்ஜுனன்தான் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துச் சென்றான்.

மாஸ்திரபுரத்தில் பாண்டவர்கள் கோனா கலமாக நுழைந்தனர். விருந்தும் முடிந்து விட்டது.

அரண்மனையின் ஓர் இடத்தில் இருவரின் தன் மகன் கபோதகசனாடவன் அமர்ந்திருந்த வேளையில் துரியோதனனும், கர்ணனும் அந்தப் பக்கம் வர நேரிட்டது.

..கர்ணன் கபோதகசனைப் பார்த்து ஒரு ஏளனைச் சிரிப்புச் சிந்தான். "துரியோதனா! விருந்துக்கு இங்ஙனவு சாதம் ஏன் வடிக்க நேரிட்டது என இப்போதுதான் புரிந்தது..." என்றான். துரியோதனன் வயிறு வேடிக்கைச் சிந்தான்.

இரும்பியின் தாய் உன்னை நடித்தது. ரத்தத்தில் குடு ஏறியது.

"யிமன் பின்னை போதும். குழையும், வயிறுமே இரு சேட்டைப் பாண்டவன்..." கர்ணன் கூறினான்.

இரும்பியின் உடல் படபடத்தது.

"பாண்டவர்க்குக் கூட வயிறு சிறியது."

கர்ணன் மேற்கொண்டு கூறுவதற்கும் இரும்பி தன் முடிபுனை மடக்கிக்கொண்டு எழுந்து விட்டான். தன் அரைத் தன்மையை முழுதும் வெளிக்காட்ட அவன் தீர்மானித்து விட்டான்.

அந் நேரத்தில், தாரகதே தீன்று வணிகத்துக் கொண்டிருந்த தருமர் மூன் வந்தார். "இரும்பி! இச்சமயம் உங்களுடைய பொருத்தை என் பொருட்டு அடக்கினா " என்றார்.

"தங்கள் விட்டானக்கு அடிவணங்கிறேன். ஆயினும் இத் துய்டன் பஞ்ச பாண்டவர்க்கள் எவையுமில் அறிய வேண்டும். அந்த உறுதி மொழியை எனக்கு அளிப்புகன்..."

தாயின் திணறிஞர்.

அநே நியிடம் இரும்பி தன் மகனாடன் இருப்ப வணத்துக்குக் கொம்பி விட்டான். எவ்ஙனவு தடுத்தும் அவன் கேட்கவில்லை.

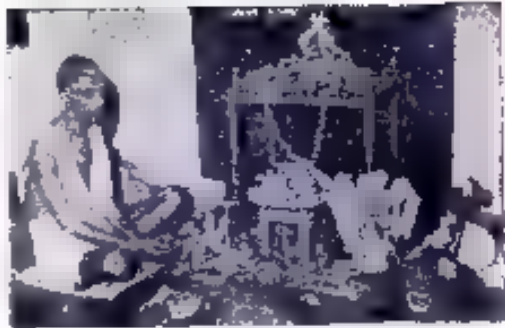
கர்ணன் பொர்வைவியுடன் பலப்பல தீயுழிபினைக் காட்டிவிட்டு வந்து, புகன் மறைந்தது. உரிய பொருளைத் திருப்பிக் தாரதின் காரணமாகக் குருசேகரத்திரத்தில் மாமேரும் புத்தம் துவங்கி விட்டது.

இருப்ப பலவத்தில் இரும்பியின் மனம் அன்று ஏழிற நிலை கொள்ளாமல் தவித்தது. ஏதோ ஒரு சூகசம் தோன்றித் தோன்றி மறைந்தது. இச்சமயம் கண்ணன் அங்கு தோன்றினார். அவரைப் பார்த்ததும் தாய்க்கும், மகனுக்கும் ஒரே ஆச்சரியம்.

"இரும்பி! குருசேகரத்திரத்தில் மாமேரும் புத்தம் தொடங்கி விட்டதை நீ அறிவாயோ?" என்று கேட்டார் கண்ணன்.

"தெரியும், கவாமி! பராபரியாக விஷயம் களை அறியக் கூடிய பாக்கியம்தான் எனக்கு இருக்கிறது. பாண்டவர்கள் இந்த வந்து விவரங்கள் கூற மறுத்து விடுவார்கள்..." ஏக்கத்துடன் கூறினான் அவன்.

"இரும்பி! பாஞ்சாலியுடன் லண்டினுபுரம் சென்றபோது கர்ணன் செய்த அபமானம் நினைவிருக்குமே..."

சூத்திரை தீர்த்த திருவிளக்குத் தீர்த்தி விட்டாள் கலாண்டியினர் விபரீதம் வாகக் கோண்டாது. திருவாதி பந்து வாய் தீர்த்தி விளக்குக் கட்டுவதே செய்து வைப்பியாக மனெடுத்தார்.

~~~~~

"இங்மாமென்ன? திறைத்த வைப்பில் பாஞ்சாலிக்கு நேரித்த அபமானத்தைப்பேச சிந்தித்துக் கோழைகளாகிவிட்ட பாண்டு புத்தி ரர்கள். என் அபமானத்தைப்பா தீர்வை வைத்துக் கர்ணனை மாய்க்கப் போகிறார்கள்!"

"இருப்பி! கர்ணன் மாண்டுபோகக் கூடிய சமயம் வந்துவிட்டது. ஆனால் கர்ணனை நீ அறிய மாட்டாய். அவனை மாய்க்க வேண்டுமானால் அவனுக்குள்ள சத்திவெகப் பிடுங்கி விடவேண்டும். அர்ஜுனன் அவனைத் தீர்த்து விட்ட சபதம் எடுத்துக்கொள்ள. கர்ணன் அவன்வயிதும் மரணமெய்திடப் போகிறான், ஆனால்..." மேற்கொண்டு கூற முடியாமல் திறத்திலார் கிருஷ்ணர். புத்திரி கோகம் ஓர் அரைப் பொண்ணுக்கும் உண்டு என்பதை அவர் அறிவார். அனக எப்படி நல்கட்டியே அவ்விடம் கூறிச் சொகத்தைக் கொடுப்பது?

கிருஷ்ணர் கத்தலித்த தீயாயிரிசுந்தபோது கபோதகசன் அவர் அருகில் வந்தான்.

"மாமா!"

"என்ன, கபோதகசா?"

"பேசுவதற்குரிய காலயிங்கி இரு. எழுக்கிறுகன். பொர்முனைக்கு அழைத்துச் செல் தங்கள் என்னை" என்று கூறிய அவன், பிறகு தானின் பகலம் திரும்பிற்று. "அப்பாவும் கத்தத்தாரும் அங்குபொர் முனையில் இருக்கும் போது தான் சிறகு இருப்ப வனத்தில் இருப்பது வீர மகனுக்கு அழகம்!" என்றான்.

பிறகு அரண்மனை வளங்கிவிட்டுப் போனக் கலாண்டி அணித்து கொண்டான். கிருஷ்ணருடன் அவனும் புறப்பட்டு விட்டான்.

தாய் பிரியா விடை கொடுத்தாள்.

பொரும்போது கிருஷ்ணர் விளையாட்டாகக் கேட்டார்: "கபோதகசா! சிற்றப்பனுக்கு வெகுமதி அளிக்கும் பேசுவதாகக் கூறினாயி, அனக திறைப்பெற்றிவிட்டாயோ!"

கபோதகசன் சில காலமாக அதை மறந்திருத்தான். கண்ணன் இப்பொழுது நினைவு படுத்தவே தன் மறதிக்குச் சற்றுக் கூச்சம் அடைத்தான். "இன்னமும் இங்கி, மாமா!"

செருமனி அங்கே எப்பொழுது எத்தன்மையில் எற்படுமோ தெரியவில்லை...."

கண்ணன் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை.

பிதூல்களாம் தான் பகலில் யோர் குடித்து துபுர்த்தனைக் கொண்டு பறிதீர்த்த அளத்தத்தில் அந்தவரும் நுழைவிருந்த போது கண்ணன் கூறினார். "இனி கண்ணன் மாலிக் வேண்டிய பெயர்; காரியம் பாக்கி தீர்ந்தது. அதற்கு வழி காண வேண்டும்..."

"மாமா! கைசு குண்டலங்களை அபகித்து விட வழி சொந்த பிரதூ இன்னும் என்ன கைம் இருக்கிறது?" பீமன் கேட்டான்.

"கண்ணன் இத்திராவிடம் பெற்றுள்ள சக்தி ஆபத்தாகத் தவறத்து விட்டாலோ! அன்னாறுகளாகவே அவன் அதன் காய்ந்திருந்திருந்திருந்த, அன்னாறுகளு தன் கையிலும் தான் கண்ணனுக்கு முடிவு எனப் பிரதிக்கொரு செய் திருக்கிறது...."

அண்ணன் குத்திதும் விவாகமும் பரவியது. இதற்கு திவாரணம் எங்கு, எப்படித் தான் முடியும்? அருவிவிருந்த கிடோத்தகன் சற்று திரிந்து உட்கார்த்தான்.

"மாமா, இதற்கு வழி ஒன்று இல்லைமேலோ!"

"ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. கண்ணனுக்கு எவன் ஒருவன் தன் உயிரையும் மதிப்பான் தீவிரமாக புத்தம் செய்து அந்தச் சக்தி ஆபத்தாகத் தன்மீது பிரயோகிக்கும்படி செய்துவிடுகிறேன். அவன் அன்னாறுகள் கைமீதும் கண்ணனுக்கு மரணத்தை கரவளமுதலுத் தருபவருவான். சக்திவாயுதம் அழித்து விட்டான் கண்ணன் அன்னாறுகளை அழிக்கச் சக்தி பற்றவருகிவிடுவான். ஆவீனும், நம்பிக்கையே கண்ணன் சக்திவாயுதத்தைப் பிரயோகிக்கும் அளவு யோர் புரிபவர்கள் மிகக் குறைவு; அப்படியிருப்பினும் தன் உயிரை இழக்க எனச் சம்மதிப்பான்? ரெனாவின் சக்திவாயுதத்தைப் பிரயோகித்து விட்டான் அதற்குப் பரி உயிரே...." கண்ணன் கூறினார்.

கிடோத்தகனின் மனத்தில் மின்னலென ஒரொரு ஒன்று பாய்ந்தது. உபாபரத்திருந்த எழுந்தான், அண்ணலன் ரொக்கி விசுர்த்தான். தீவிரத்தால் ஓர் இடத்துக்குச் சென்று, உடனே திரும்பக் கூடிய திறமை பெற்றவர்கள் அவனும், அவன் தாயும்.

மகனாக் கண்டதும் இடுமீயி ஆகிகொரு அவனை அணைத்துக் கொண்டான். என்றும் இல்லாத வழக்கமாக அண்ணலிடம், எதற்குத் தான் மகனின் பிணத்தை யோடிக் கொண்டு கிடோத்தகன். அவன் மடியில் சற்றுப் படுத்த எழுந்தான். பிரதூ தன் கையிலும் அவனாக அன்ன விட்டான். சௌந்தக்கெண்ணம் அவன் புறம்பட்டு விட்டான்.

"அம்மா! உன் கை உணவும், உன் அன்பு மடியும் தான் எடுத்த காரியத்தை தீரையெற்ற உதவியும். ஆகிரிவழியுங்கள்...அம்மா, ஒரே ஒரு பிரார்த்தனை, வீர மகனின் பெற்றெடுத்த தந்தை, அவன் வீர மரணம் எய்தினால் சற்றும்கவல்க்கக் கூடாது...."

இடுமீயி செட்டெய்த அவன் கண்ணன் போத் திருந்த. "பெருமகன் அடிக்காய்! வீரமகன் எங்கேயாவது அடியவையா காணே!"

கிடோத்தகன் விடைபெற்றுப் புறப்பட்ட போது தாயுள்ளம் ஏனோ என்றும் காணாத

தீவிரம் துடித்தது: கண்ணன் யோழியைச் சொன்னது திண்ணம்; தெருகு குழுவியது; மண்ணெழுப்பத் தவித்தது. மகனை அணைத்துச் சொல்கிறது திண்ணம்; பிரதூ பிரயோகிடை கொடுத்தான்.

கிடோத்தகனும் திரும்பித் திரும்பி யோக் கியபு, சொன்னான். தாயின் நம்பியில் மனம் தெளிந்தது. ஆவீனும் மனத்தைக் கண்ணனிடக் கொண்டு செம்பி விட்டான். சித்தப்பாவுக்கும் பகிரங்க இவதவிச் சிறந்த எத்தர்ப்பம் எப்பொழுது விடைக்கும்.....

அன்று இரவும் யோர் திகழ வேண்டும் எனக் கிடோத்தகன் கூறியதும், இருக்கையன் உடனே சம்மதம் தெரிவித்து விட்டார். கிடோத்தகன் அகரத் தன்மை உடைபவன் ஆதலால் இரவில் பல மாயவகளைச் செய்து புத்தம் செய்யத் திட்டமிட்டான்.

எதிர்பார்த்தது யோவையே. கண்ணனும் கிடோத்தகனும் கரும் யோர் புரிந்தனர். கிடோத்தகனின் மாயா புத்தத்தால் மிக்க யோயம் கொண்ட கண்ணன் கடைசியில் தன் தீவிரமே மறத்து அன்னாறுகளாகக் காய் பார்த்து கைத்திருந்த சக்திவாயுதத்தைப் பிரயோகித்துவிட்டான். அவ்வாயுதம் கிடோத் கன் உயிருக்கு பலமாக திண்ணமிட்டது.

"அம்மா!" என்ற பெரொகியுடன் தனரில் மகனோன் காய்ந்தான் கிடோத்தகன். அன்னாறுகள் உயிர் பிழைத்தான் எனக் கண்ணன் கூறினார்.

கிடோத்தகனைச் சுதந்திரப் பஞ்சு பாண்ட கன்ன் அழகு துடித்த திண்ணம். கிடோத் கன் அன்னாறு மேலாக அருகில் அழைத்தான். "சித்தப்பா! என் அழகுதிரைகள்? தான் உங்கள் விவாகத்திரையே உங்களுக்கு ஏதாவதொரு பரிசு அளிக்க விரும்பியேன். உங்கள் உயிருக்காக என் உயிரைப் பரிசுக் காண்க்கணவா அளிக்கத் திட்டமிட்டேன். இன்று இரவு யோனத்து துவக்கினேன். என் திட்டம் சென்றி பெற்ற விட்டதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே....சித்தப்பா! என் உயிரை உங்களுக்கு அன்புக் காண்க்கணவா அளித்துக் கொள். தீவகன் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுவதான் என் அன்பு திறையெனும்...." என்னுள் கிடோத்தகன் திறையென்ற உளவத்தான்.

"ஐயோ, கிடோத்தகா! உன் அண்ணன் இப்படியா காட்டத் துணிவு வேண்டும்....?" அன்னாறுகள் புலம்பினார்கள்.

இதற்குள் இடுமீயி வந்து விட்டான், உதிரத் தொடர்பின் காரணமாக, மகன் கிடை பெற்றுச் சென்றது முதல், இடுமீய வளத்தில் அவனாக இருக்க முடியவில்லை. புத்த பூமிக்கு வந்து விட்டான். அங்கு அவன் கண்டது....

"துயே, மகனே!" இதயம் துடிக்க விட்டவாறு மகன் மடியில் இருத்தி அவன் கூறினான்.

"அ...ம்மா!" செவிக்கிவிட ஒரே ஒரு வார்த்தை என்னும் மறவு வண்ணம் அண்ணலிடம் உதிவிட்டுத் தனயன் கிடைபெற்றுச் சென்ற விட்டான்.

கதறித் துடித்த அந்த அகர தன்மைவைத் தெற்ற வழிதேரியாமல் திண்ணம் அகிவரும்.

நாள் எப்போதும்

ஹேமாம்

சோப்பையே வாங்குகிறேன்

எதுவுமறவான் மிகுந்ததுவும்
அளிக்கும்

இதன் தன்மைமிகும் மிகுது
கான் தான் அளிக்கிறது.

இதை உபயோகித்து குவிக்
கும்போது கத்திகரிந்து
புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறது
தாமசம் சோப் பிஷெப் தேர்த்தி
கான் து நறுமணமுள்ளது.

கிண்ட நாட்கள் நீடித்து நிற்கிறது.
பிஷெப் சிவகாமாசது.

ஹேமாம்

சோப்பை உபயோகித்த புத்துணர்ச்சி
புதுதான் கதானத்துடனும் கிளங்குமவர்

சோப் பிஷெப்

எங்கள் இன்மத்தியம் யாவரும்

ஹேமாம் சோப்பையே விடும்புகிறார்கள்

ஓர் டைட் தாமிரம்—காயெ
கது தம்மெதும் உகமாய்க்கே தெரிந்து

போஞர் முருகப் பெருமான்

தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

ஏகுமையுடன் நினைது திரு
மலரடி நினைக்கின்ற
உத்தபரிதம் உறவு வேண்டும்;
உள்ளூறு வைத்துப்
புறம்பு ஒன்று போவார்
உறவு கல்வாயை வேண்டும்;
கெஞ்சை பெறு நினைது புலம்
போவேண்டும்; பொயர்ச்சை
போது இருக்க வேண்டும்;
பெருகெதிர் பீடித்து ஏழு
வேண்டும்; மதமானமேய்
பிடிபாதிருக்க வேண்டும்.

என்றெல்லாம் விண்ணப்பித்துக் கொள்வீரார்
ராமலிங்க அடிகள். வாரிடை இப்படி விண்
ணப்பித்துக் கொள்வீரர் என்றும், அந்தக் கந்த
கோட்டத்துக்குள் இருக்கும் கந்தவேளிடம்
தான். கந்தகோட்டம் என்றும் பலருக்குத்
தெரியாமல் இருக்கலாம். சென்னை பூக்கடை
கத்தராமி கோயில் என்றும் எல்லோருக்கும்
தெரியும். எவ்வளவு கோயிலை 'சென்னை' தடக்கும்
இடத்திலே கோயில் அமைத்திருந்தாலும்,
ராமலிங்கர் அந்தச் சென்னைவை, அச்சென்னையின்
உள்ள கோயில் 'தருமயிரு சென்னை'
என்றும், 'கந்தகோட்டத்துள் வளர் தவம்
ஏழ்க்க கந்தவேள்' என்றும் குறிப்பிடுவார்.
இந்தக் கந்தவேளிடம் அவர் விண்ணப்பித்து
வேண்டிக் கொள்ளும் வேண்டுகோள்களோ
அனாதம், அத்தனை வேண்டுகோளையும் இக்
கோயிலுக்குச் செல்லும் அன்பர்கள் (புரவசர்
கோட்டோடு, குயவாயும் அணிந்தே செல்லும்
அன்பர்கள்தான்) இன்றும் வேண்டிக்
கொண்டே செல்வீரர்கள். கோயில் புராதன
மான கோயில் இங்கு எவ்வளவுப் பிரபலமான
கோயில். அங்குள்ள முர்த்திகள் எல்லாம்
கிள்ளுகிற வடிவங்கள் தான். கோயிலுள்
ஒரு மாடத்தில் ராமலிங்கரையுமே பிர
திஷ்டை பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

இக் கோயிலிலிடச் சென்னைக்கு இன்று
பிரபலமாகியுப்பது வடபழனி ஆண்டவர்
கோயில்தான். பூக்கடை கத்தராமி கோயில்
ஏதோ இருநூறு வருஷங்களுக்குள் உருவான
கோயில்தான் என்றும், தமிழகத்தில் இருபத்
தாக்கது வருஷ காலத்துக்குள்ளேயே உரு
வான கோயில் போடும்பாக்கம் வடபழனி
ஆண்டவர் கோயில். 'பாஸ் மணக்குது பழம்
மணக்குது பழனி மலையிலே' என்று பாடி,
காவடி தூக்கி ஆடியவனே, 'தேவ் மணக்
குது, தின் மணக்குது தேவ் பழனியிலே'
என்று பாடி இருக்கிறார். உடனே அந்தப்
பழைய பழனியில் உள்ளவரைத் தென்பழனி
ஆண்டவர் ஆகி, புதிதாக உருவாக்கிய
முருகன் இடத்தில் பட்டினத்துக்காரர்கள் வட
பழனி ஆண்டவனாக ஆகி இருக்கிறார்கள்.
அன்னுசாரி ராயக்கர் என்ற ஒரு பக்கர்.

திருத்தனின் முருகனிடத்தும் பழனி
ஆண்டவனிடத்தும் ஆராத காதல் கடை
யவர். அவர் பழனி சென்றிருந்தபோது,
பழனி ஆண்டவர் படம் ஒன்று வாய்க் வந்து
அதைப் பூண்டு செய்து வந்திருக்கிறார். பூண்டு
முடிந்தது அவருக்கு ஆலோசம் வந்து
துண்டாம், அப்போது அவர் என்ன சொன்
னதும் அது அப்படியே நடக்க ஆரம்பித்திருக்
கிறது. இந்த நிலையில் பிரபல வியாபாரமான
இரத்தினமேயல் செட்டியார் இவருடைய
பின்பு அங்கு இருக்கிறார். அவரும் துறவு
பூண்டு விண்ணுராய் தாயக்கடும் செந்து
வழிபட்டிருக்கிறார். அவர் மிக்க குளர்ந்த
மூப்பத்தைக்கு குமாய் சென்னிலே ஒரு கிற்
கையக் கொண்டு பழனி ஆண்டவர் திருக்கு
ஒன்றைச் செய்து வைத்திருக்கிறார். இம்
ஆண்டவருக்குக் கோயில் கட்ட இம்முறை
அன்பர் வரவேண்டி வருந்தி இருக்கிறது.
பாக்கியலிங்கத் தம்பிரன் என்பவரே.
கோயில் திருப்பனியை ஆரம்பித்துச் செய்து
முடித்திருக்கிறார். இப்படி முவராய் உருவாக்
கப்பட்ட கோயிலே இன்று பிரபலமாக இருக்
கும் வடபழனி ஆண்டவர் கோயில். அந்தக்
கோயிலில் முவராய் தம்பிரன் இருப்பவர் அந்தத்
தென்பழனியில் உள்ளவரைப்போல், மெலிந்து
தேய்த்தவர் அல்ல. நல்ல திடீரரி. அதோடு
திற்கும் 'என்டைதும்' மிக்க அழகு. இவ்வளவே.

கண்டாரிதம் எனம் கவரும் முண்டிதமாய்
சிரத்து அழகும், காவக் காணக்
கொண்டிடத்தக்க திருநீறு அழகும்,
கண்டிவகையின் கோலச் சீரும்
பண்டாய நான்மறைக் கோவணச் சீரும்
கொண்டி வடபழனி மேயும்
தண்டாயுதப் பெருமான்

என்று தனியை மணி செய்கவரைய பிண்டி
அவர்கள் பாடி யிருக்கிறார்கள். சென்னையில்
உள்ளவர்களும் சென்னைக்குச் செல்வார்களும்
அவ்வளவம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் பூக்
கடை கத்தராமி கோயிலுக்கும், கோட்டம்
பாக்கம் வடபழனி ஆண்டவர் கோயிலுக்கும்
சென்று முருகனை வணங்குவாம், வந்தித்து
வாழ்வு பெறுவாம்.

இன்று நான் உங்களை அழைத்துச் செல்வ
லிருப்பதை சென்னைக்கு அளித்தேயுள்ள மற்
ருரு பிரபலமான முருகன் கோயிலுக்கே.
அந்தக் கோயில்தான் திருப்போருக் கோயில்.
சென்னையிலிருந்து மகாபலிபுரம் என்று வழங்
கும் மாமங்கபுரம் செல்லும் வழியில் முப்பத்து
ஆறுமலை தாரத்தில் உள்ள திறிய ஊர் அது.
இன்று அங்குள்ள கோயிலும் குளமும் முற்றாறு
வருஷங்களுடனும் உருவானவைதான். என்ன
தும் அந்த இடத்தில் ஒரு பாழைய முருகன்
கோயில் இருந்திருக்க வேணும். பல்வகை
மன்னர்கள் காலத்திலேயே இந்தக் கோயில்
எழுந்ததாக வரலாறு. பதிலும்கூறுவது நூத்

முண்டக் பதிகச் செல்லப்பட்ட உண்டெய்தும், இவ்வூர், தொண்டை நாட்டின் ஆழர் கோட்டத்தில் உள்ள நெயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என்று அறிவிக்கிறது. கி.கமரோழம் ஏற்படுத்திய சிபந்தங்கனையும், கஜபண்டை தேவர் நந்தரவினக்குகாவுப் போன் கொடுத்ததையும் அறிவிக்கும் உண்டெய்தும் என்பவரால் இவ்வூரை தெய்வயானையார் கோவில் உவர்கனிச் சிறந்து காணப்படுகின்றன. இவையகினை இக்கோவிலின் புராணமானது என்பதற்குச் சான்றுகள். இந்த காலக்கு அந்த தாயினை சமரபுரி என்ற பெயரும் இருக்கிறதெனது. இந்தக் கோவிலை இவ்வுகனை முருகன் பற்றிச் சிதம்பர கவசியன் பாடிய 'திருப்போரன் சத்தி மூரற்' என்ற பிரபந்தம் சிறந்த இலக்கியப் பிரதிநிதிகளாகியுள்ளது. இந்தக் கோவிலின் திருப்பணி பண்டையவரும் அனரே.

மதுரையில் சங்கப்பள்ளம் மரபினை தொன்றியவர் சிதம்பர கவசியன். இவ்வகையினைப் பொறுத்த செல்வராக வளர்த்திருக்கிறார். விருத்தாசலத்திலே இந்தக் குமரபேதவரை அடுத்த அவரைக் கருவாக ஏற்றிக்குகிறார். குமரபேதவரோ, பெருர் சாத்தனின் கவாமி கனியர் இவ்வூர் சாத்தன்கரையாகும். குமர தேவரது ஆறும் பெற்று விருத்தாசலத்திலே உமாதி நிலயில் இருந்தபோது வேள இளமையமயில் ஆறில் அரசு வெள்க் கண்டிருக்கிறார். சந்திரகரது உட்டிப்படியில் சமரபுரிக்கு வந்து புகழின் மரத்தடியிலே புனத்து உட்கார் முருகனையும் தேவையையும் வெள்க் கொண்டிருந்து வளங்கொடுத்திருக்கிறார். தோய்

புகைபுகை மரத்திலே தயை

தனித்தன் முதலிய அபுதங்கள் இதை சிதம்பர கவாமின் செல்வ, அந்நாய் பக்த கோஷ்டிகள் பெருகிவிடுகிறார்கள். இவ்வுக வளத்தை அடுத்த கிவியனாரிவித்து ஒரு அங்கமையர், தான் அருள்பாடுபடுத்த தேடிய பொன் ஒன்றை உமர்ப்பேக அநோடு செல்வ மானியத்தா செட்டியார் என்பவர் கொண்டுத்து கொடுத்த இரண்டுபை வரா அங்கமையர் வைத்துக்கொண்டு திருப்பணி ஆரம்பித்துக் கோவிலின் சிறப்பாகக் கட்டி முடித்திருக்கிறார். திருக்குளம் வெட்டியிருக்கிறார். உத்கவாஇன் தடத்த வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறார். அன்று, பாம்பரை பரம்பரையாக நாட்டை ஆண்ட அரசர் பெருமக்கள் செய்த சிறிய பணியையே, முருகன் அருள்கொண்டு ஓர் ஏழாழ்த்துறவி சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார் என்றும் அது விடப்புகு உரிவதானே.

இந்தக் கோவிலுக்குள் சென்றுள்ள பக்த தீவ மலமென் உத்க கவாசாராதனரால் அவர் துணைப் பரவாங்கோணையும் தரிக்கலாம். அம் மல ஏறுமன் வெம்படி விளையக் வேறே வழியை மறிப்பார். இவர்களை செல்வாள் வளங்கொண்ட பீடம் முருகனின் தரிசில் போக வேண்டும். மூர்த்தி மிகக்கு தோகி விருத்தாதுப் பிரதானவாயில் தெற்கு தோகிவோ இருக்கிறது. இந்த கவாமிக்க உட்கு, வெள்க்பிராகாரத்தில் உள்மனவோபா கவாமியும் உட்கு முருகன் சத்திரிக்குச் செல்வ வேண்டும். முறையிற் பணியாயில் புனத்திருக்கிறார். ஆகையால் புறநிலைக் கொண்ட அந்தப் பெருமானுக்கு அவன் துணையிருக்கும் புறநிலை உட்டமே சாத்தி அளக்கின்றனார். அந்நிலைக் கண்டபாது, உருவங்களுள் மொகுமொகு வெவ்வே இருக்கும். இந்த முயற்சித்திருக்கும் முயற்சியில் சிறிய உருவியை வள்க் செல்வவாரிசை மேதனாகச் சந்தனை உருவாக்கி சிறுத்திரிக்குகிறார்கள். இந்தச் சந்தன் கருவியில் உட்டமே, குகியை முதலிய அபுதங்கள் இவர்களை துணை திருக்கருவியில் துயமாநியவும் கண்டபாதுமே காணப்படுகின்றன. இவ்வுகனை முருகன், பிரணவப் போரன் அறிவாத பிரமனின் சிறப்பின் அடைத்தபிர, தானே இருந்து கொழிய மேற்கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலைய உருவாவி இருக்கிறது இவர்களை, வள்கியையும், தெய்வயானையையும் உட்கன் வைத்துக் கொண்ட பெருமான் இவர்களை குளம் அவர்களுக்குத் தனித்தனி சத்திரி வேறே அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். இக்கோவிலின் இருபத்தாறு தூண்களோடு கூடிய ஒரு பெரிய மண்டபம் இருக்கிறது. இவ்வுகனை தூணிலும் ஒரு கவையி் கெடயமும் ஒரு கவையி் வாகும் உண்டபதவ வீர முதலி போரது உருவங்கள் உண்டு. இது பெரிக்கார் அங்கவா குரபுதமனின் துணையர்களை அரர்களின் போருக்கு எழுந்தபோது அவர்களை இவ்வுகனை உமர் புர்த்து வெள்ளர் என்பது தானே வரலாறு. ஆகையால் சமரபுரி முருகன் சத்திரி இவ்வீரர்களை வெவ்வாக உருவாக்கி சிறத்திரியுப்பது பொருத்தம்தானே.

இப்படி செல்வாள் சிதம்பரகவாமிக்கட்டிய கோவிலை அவர் எழுந்தருள் இருப்பதாறு பாடக்கவாக் பாடிய பரவி முருகன் வளங்கொண்ட

மிகுந்த திருப்போது" எந்தித் துறை நெய் பாணது. பின்னர்த் தமிழ், அவதாரம், தாயாட்டு, திருப்பள்ளி எழுச்சி, உட்பலம் எய்தெல்லாம் அந்தப் பாடல்கள் கீழ்த்திருக் கின்றன. 'ஏதுபோது சொந்தமும் ஏதுபோது னுக்கு இரங்கித் தீது புரியாத தெய்வமே!' என்று போது முருகனைக் கவி அழைப்பார் குருதரம், பின்னர்.

**தோய்ந்துத் துறையகம்
தோந்து மலம் ஊடகம்
பாயில் லிடவாமல்
பாயியேன்—காயததை
ஒர்நொய்டுருள் நீக்கி என்
ஒன்மொய்க் ஈயல் நீன்
நொய்க் நெய் கைய்பாய் தெரிந்து.**

என்று அவரிடமே வேண்டுவார். அவர் பாடிய பாடல்களைப் படிப்பவர்கள் பக்தி பரவசம் அடைவது காண்க. 'குருதர ஓகற்கு ஓகிய கோயே! கொஞ்சி உகம் முத்தமீடு பூவே!' என்று அவர் கொஞ்சம் தமிழில் முருகனை வர்ணிப்பதில்தான் எத்தனை அழகு. அகநானூறுப் புரவலரும் உடைமயர்நன் எந்தித் துறையப் பாடல்களை வேல்லாம் பாடிய பரிசு மகிழ்வாரம்; பாரதவணமே பண்ணலாம்.

கோட புராண வரகாடு அல்லது பழைய சரித்திரப் பேரெறிநெயா இக்காத இந்தத் துத்தை இந்த வரிசையில் சேர்ப்பதற்கு முக்கிய காரணம் ஒன்று. இன்று அங்குள்ள மொயில் அகவையு பழைய கோயில் அகவ தான் எல்லாது. அக் கோயிலுக்குள் இரண்டு பழைய சாப்பூர் நில உருவங்கள் இருக் கின்றன. ஒன்று மொய்க்கோலத்தில் வித் வெத்தி நிற்கும் வேலன். மற்றொன்று குருவாய் அகவருக்கு உபதேசம் செய்த குளன். இரண்டுமே உயர் அப்பர்கள் சென்று காண வேண்டிய விவரமுடையவை. தெவசோபதி காவல சாத்திரியன் வித்வெத்திப் போருக்குப் புறம்பா. நிலையக் கன்றுருகியே இரண்டி யாற்றினான். நிருவண்ணாண்டி கம்பத்து ஓகிய னுக் கோயிலிலும் பார்க்கலாம். அபிதாடு மொயர் நில வடிவில், நிருவெண்காட்டை அடுத்த சாய்க்காடு என்னும் சாபாவணை வரர் கோயிலிலும் காண்கிறோம். அவைகளில் எல்லாம் இல்லாத கம்பிரம் இரெண்டுக உண் நில வடிவில் இருக்கிறது. ஒரு காங்குத் துறையிலும் மற்றொரு காங்கு மயிலில் ஓதுவி தும் என்று உடல் கவித்து நிற்குதல், வேறுபுறமில் மிடுக்குத் தெரிகிறது. சந்திரியல் தாங்கிய ஒரு கரம் போன மற்றொரு வலக் கரம் மயிலின் கருத்தையே வளைத்துநிற்கிறது. இடக் கணை வித்வெத்தும் பாவனிலே தங்கு மொய்க்க வர்த்திவிப்புபாது மிக்க அழகாக இருக்கிறது. வித்வெத்த ஒன்று இல்லாநிலேயே, முகத்தினே ஓர் உகிரம், நெடுநிலை ஒரு பதக்கம், அரைவிலே ஒரு சல்லடம் எல்லாம் உடைப அகல் 'வாடுதார் வணங்கும் வித்வெத்த துலவன்' எனப்பதை தங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. வித்வெத்திய வேணாது நிருவருவகையில் எல்லாம் சிறத்த திரு உயர் இதுவே. அது சமரபுரையில் இருப் பதும் 1945ஆம்.

அடுத்த விவரமுதலும் அழகானது. வித் வுக்குப் பாயல், அதுதும் பிரணவத்தின்

வித்வெத்திய வரகாடு முருகன்

மொருத் தெரியாதவிழித்த பிரமநிக் ழுட்டித் திறை இருத்திவிட்டுத் தன் தந்தையார் இறை வனுக்கே பிரணவப்பொருளை வினாக்குள் தன் யில் நுந் ழாந்ததனை உயர்ந்தருளும் கோலம் அகலம் அது. இந்த நீட்டியல் கதை உரு வின வகையி மீளியிலே செய்து அகத்தருக் கிருக்கன். அங்கு எய்தத்தனய குரன் முகத் தினே பாய் வடிவிறதே புழிய குருவாயிலும் பதிலே கலன மிடுக்கு இவ்வே. துறும் இவ் குளன சிவசுமே தாரணரத் தவிரல் இந்த துறும் மட்டியை கால் மட்டி கைகால் நீட்டி. உபதேச குளனில் ஒரு எகலய உயர்த்தி அபயம் கருளும் தீவனிக் குருக்கிறது. இதைவிடச் சிறப்பாகச் சேனாக் இருக்கும் சிவபிரான், கை கட்டி வாய் மொத்தி மகனை செய்யும் உபதேசம்என்னதும் அமைப் பல்லிய மாகக் கட்டும் நிலையமும்நற்கு உருவாக்கி விருக்கொம் சிற்பி. 'இரு என மிடுக்கி. சொல் எனச் சொக்கி, பருகுயல் அன்ன ஆரவத்தன் ஆவி, சித்திரப்பாயவயின் அத்தக அடங்கல், செவி காயாள், நெடுகணைகக் கேட்டனய கேட்டனய வி. அது உரைத்து அமைக்கும்' சேனின் நிலைய, தன்னுயில் இயற்றிய பண்ணாது ழுனியல் சொல்லுதார். அவர் சொல்லும் துணைத்துக்கு இவ்வில மாய் அமைத்த சேனாக் இறைவன் இருப்பது பார்த்துப் பார்த்து அதுபயன்கத் தக்கது. இந்த இரண்டு சிறப வடிவங்களையுமே பார்க் கிறீர்கள் பக்கத்திலே. இவை எக்காயத்தன என்று சொல்ல இயலவில்லை. கோழி காலத் துச் மொயர் நிலையாக இருக்கலாம். இத் தவத்திலே இருக்கைக் கண்டு வணங்கித் திருப்பு மொது. இத்தவகா அரிய சிற்ப வடிவங்களை உருவாக்கிய தமிழகத்துச் சிற்பிகளுக்குமே வணக்கம் சென்று திருப்பனாம் தாரை.

ஊர்கள் உறங்காபோவா?

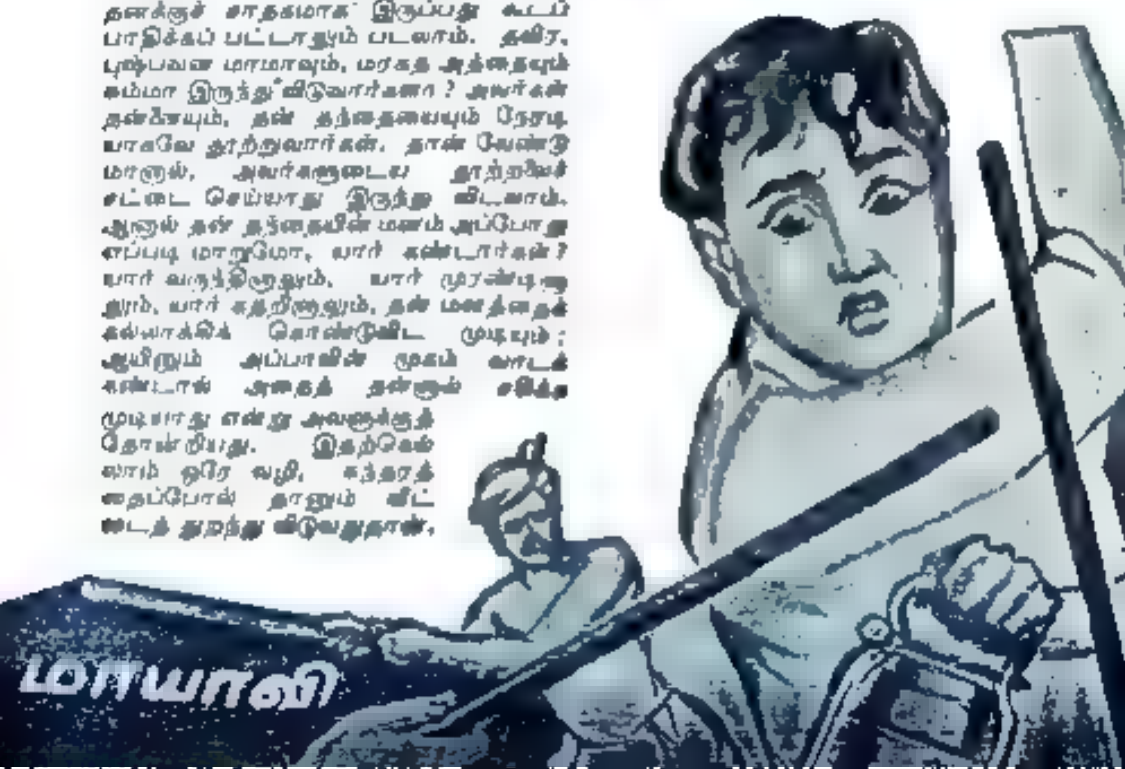
அந்நியமம் 4

எங்கே உங்கள் திட்டம்?

வினாக்கள் வெளிப்பெற்றதும் அங்கு நின்ற அந்நியவரையுமே ஒரு தாக்குத் தாக்கிவிட்டது. அது அவன் நிமிர்ந்து செய்த முடிவில்கூட. தன் அத்தைவும் மாமாவும் வீட்டை விட்டுச் செல்வதைத் தடுப்பதற்காகச் சட்டென்று அவன் இந்த முடிவுக்கு வந்து விடவில்லை. அவன் ஏற்கெனவே வீட்டை விட்டு வெளிப்பெற விரும்பும் நோக்கத்தோடுதான் அங்கே வந்தான். அதை அவனே வெளிவிட வேண்டிய சட்டாயத்தை ஏற்படுத்தாமல் கைவலம்மாள் அவளுக்கு எளிதான வழி வகுத்துக் கொடுத்து விட்டான்.

கத்தரம் எப்பொழுது வீட்டைத் துறந்து தனது ஆஸ்பத்திரிக்குக் குடிசைத் தானே, அந்த நிமிஷமே தானும் இனி அவ்வாறு செய்தாவன் நினைத்தவாறே முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியுமா என்பது அவளுக்குத் தென்றிருந்தது. தந்தை ஓரளவு தனக்குச் சாதகமாக இருப்பாரி என்பதை அவருடைய மனப் போக்கிலிருந்து அவன் உணர்ந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் அதை ஒரு போதும் தன் போக்குக்கு விட்டுக் கொடுத்துவிட மாட்டான். இனி வீட்டில் நினைசூழ் தகராறு ஏதாவது ஏற்படுக்கொண்டே இருக்கும். அதனால் ஒருகால் தந்தை தனக்குச் சாதகமாக இருப்பது கூடப் பாதிக்கப் பட்டாலும் படலாம். தவிர, புஷ்பவன மாமாவும், மரகத அத்தையும் கம்மா இருந்து விடுவார்களா? அவர்கள் தனிதையும், தன் தந்தையையும் நேரடி யாகவே துற்றுவார்கள். தான் வேண்டுமானால், அவர்களுடைய துற்றவைச் சட்டை செய்யாது இருந்து விடலாம். ஆனால் தன் தந்தையின் மனம் அப்பொழுது எப்படி மாறுமோ, யார் கண்டார்கள்? யார் வகுத்திருக்கும், யார் முரண்டிருக்கிறார், யார் கதறினாலும், தன் மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டுவிட முடியும்; ஆயினும் அப்பாவின் முகம் வாடக் கண்டால் அதைத் தன்முகச் சேக்க முடியாது என்று அவளுக்குத் தென்றிருந்தது. இதற்கெல்லாம் ஒரே வழி, கத்தரத் தைப்போய் தானும் வீட்டைத் துறந்து விடுவதுதான்.

அப்பொழுது தன் தந்தை, "நான் என்ன செய்வது? எங்கே நான் அவன் போக்கில் குறுக்கிட்டு விடுவேனோ என்று இங்கே யாரும் எதுவும் சொல்லு முன், அவனாகவே வீட்டை விட்டுப் போய்விட்டான். அவ்வளவு தூரத்துக்குத் துணிந்துவிட்டவளிடம் இனி நான் என்ன பேச என்ன பயன்?" என்று மிக எளிதாகத் தப்பித்துக்கொண்டுவிடலாம். இப்படியெல்லாம் நேர ஆலோசனை செய்த பிறகு, உடனடியாக, எதிர்பார்க்கும் இந்த அசத்தல் பங்களிப்புகள் எதுவும் தலை காட்டுவதற்கு முன், தானாகவே அப்பாவிடம் போய், "அப்பா! கத்தர அத்தான் வீட்டில் சண்டை போட்டுக் கொண்டு வன் ஆஸ்பத்திரியில் தஞ்சம் புகுந்துவிட்டார். கத்தரம் புகுந்திருப்பவரை விரட்டி அடிக்க என்னால் முடியாது. இதனால் ஏற்படும் அபவாதங்களையோ, இன்னும் கிசியோ தான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இதன் காரணமாக ஊரிலே உங்களுக்கு அவப்பெயர் ஏற்படக் கூடாது. ஆதலால் தானும் உங்கள் ஆதரவிலிருந்து விலகி, ஆஸ்பத்திரியிலேயே தங்கி விடுவது என்று நிச்சயித்து விட்டேன்" என்று சொல்லிவிட மாமென்றுதான் வினா அப்பொழுது

மாயாலி

கிட்டிக்கு வந்தாள். ஆனால் தூதிரிஷ்ட-
வசமாக அவன் வருமுகப்பே எதிர்பார்த்த
அப்பயாதங்கள் அநாத் தும் அவன் விடு
தெடி வந்து விட்டான்.

ஆயினும் 'எதிர்பார்த்த அப்பயாதக்
கள்தாம் வந்துவிட்டனவே; இனி நாம்
கிட்டை கிட்டிப் போவானேன்?' என்று
அவன் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டு
விடாமல் செவ்வழிப்பட்டான். புஷ்பவனத்
தின் பயங்கரமான பயமுறுத்தலும்,
கைவம்மாளின் வெளிப்பெற்ற முடிவும்,
புஷ்பவன மாமா கூறியது வெறும் பய
முறுத்தல் சொற்கள்தாம்; அவ்வளவு
பயங்கரமாகத் தங்கலிட்டம் பழி தீர்த்துக்
கொள்ள மனமும் வராது; துணிவும்
ஏற்படாது என்பது வினாவுக்குத் தெளி
வும். ஆனால் அவன் கிட்டிக் தங்கி கிட்டி
டால் மட்டும் இந்த நிலையில் மாறுதல்
ஏற்பட்டுவிடப் போகிறதா? அப்போ
ழுது சிக்கல்கள் இன்னும் அதிகமாகி,
தன் தந்தைகடத் தனக்குத் தாதகமாக
இருப்பதாகத்தானே பிறரை நினைக்கச்
செய்யும்?

தவிர, தன் அத்தையின் முடிவை,
வெறும் பயமுறுத்தலாக எடுத்துக்
கொள்ள வினாவால் முடியவில்லை. 'அவன்
பழுவையில் ஊறிப் போனவன். இந்தப்
புரட்சிகளை அவனால் எளிதில் ஏற்றுக்
கொள்ள முடியாது. தன் மருமகனாக
இருந்த ஒருத்தி இம்மாதிரிக் காரியத்தில்
ஈடுபடுவதை அவன் ஒருபோதும் சிங்க
மாட்டான். ஆதலால், தான் கிட்டைத்
துறந்தாலும்கூட அத்தை மாவத்துக்கு
அஞ்சி வேறு எங்கேயாவது போய்விடக்
கூடும்; அப்படிப் போனாக, போய்க்
கொள்ளட்டும். தன் குடும்பத்தைத்
தவிர்த்த முடியாது. தான் இனிமுகூட
அரைக் கிணறு தாண்டும் முயற்சியி
வேயே இருந்துகொண்டிருக்கக் கூடாது!'
என்று வினா ஏற்கெனவே முடிவுறுத்தி
வைத்திருந்தான். ஆதலால், இப்போ
ழுது கைவம்மாள், வினா அவ்விட்டிக்
வாழ்த்தால், தானும் தன் மகனும்
அங்கே வாழ முடியாது என்று மட்டும்
கூறியது அவளுக்கு ஒருவிதத்தில் ஆறுத
லாகத்தான் இருந்தது. எனவே சட்
டென்று அதைப் பிடித்துக் கொண்டு
அதற்காகத் தான் கிட்டைத் துறப்பது
போல் துறந்து விட்டான்.

வினா இப்படி கிட்டைத் துறத்ததால்
மற்றவர்களிடம் எத்தகைய எதிரொளி
எழுந்தது என்பதை இப்போழுது பாரக்
கலாம். சச்சிதானந்தத்தைப் பொருத்த
வரையில் அவர் உள்ளுற மிழ்ச்சியே
அடைந்தார். எங்கே வினா, தனக்காகப்
பின்பாக்கிச் சுத்தரத்தை கிட்டிக்கு
அனுப்பியிட்டு, தமக்கு இந்தத் தனிமை
வாழ்வுதான் கொடுத்ததுவைத்தது என்று

இருந்த வினாவோ கை அஞ்சிக்கொண்
டேதான் அவர் அவனிடம் தமது
கோரிக்கையை வெளியிட்டார். அதைக்
கூட அவர் வற்புறுத்திக் கூறவில்லை.
ஏதோ சாதாரணமாகப் புத்திமதி சொல்
வதுபோலவே சொன்னார். ஆதலால்
அதை வினா ஏற்றுக் கொள்ளாததில்
அவருக்கு மிழ்ச்சியே. அவர் வரையில்
மகள் எங்கே வாழ்த்தாலும் சரி, சமூகத்
தால் வஞ்சிக்கப்பட்ட வாழ்வைத் திரும்
பப்பெற்ற வாழ் வேண்டும் என்பதுதான்

தொக்கம். புஷ்பவனத்தின் தீவிரமான
முடிவைக் கண்டு அவர் சிறிது மனம்
கலங்கியதுண்டு. ஆனால் வினா அதை
எடுத்தெறித்துப் பேசி, அவர் ஏறுமாறான
துவடிக்கை ஏதேனும் எடுத்ததால் போலி
தில் உதவியை நாடுவதாக எதிர்ப் பய
முறுத்தல் கிட்டிடும், அத்தக் கலக்கம்
அவரை கிட்டிப் பறந்தோடி விட்டது.
ஒன். வினாவும் சுத்தரமும் தன் கண்
முன்வே இவ்வூரில்தான் வாழ வேண்டும்
என்பதுகூட அவர் கிருப்பமன்று; எங்கே
வாழ்த்தாலும் அவர்கள் இன்னவென்றி,
சமூகத்தில் ஏகென்றி வாழ வேண்டும்
என்பதுதான் அவர் பிரார்த்தனை.

புஷ்பவனமோ வினாவின் தீவிரத்தைக்
கண்டதும் அவர்ந்து போய் கிட்டார்.

“ஓ! ஒரு பெண்” பிள்ளையின் பேச்சை யும் ஓர் அரைப் பைத்தியத்தில் பேச்சை யும் கேட்டுக் கொண்டு நமது கீழ்ப்பை யெல்லாம் ஈறந்து இங்கே வந்து இத்தனை வந்தாடித்து விட்டோமே!” என்று அவர் மனம் வருந்தினார். அங்குக்குச் சட்டமும் தெரியாது, போலீசும் தெரியாது. ஆனால் அந்த இரண்டுக்கும் உடைத்து மக்களையு லாம் அடிமை என்பது மட்டும்தான் தெரியும். அவை இராகன் பாலில் இருந்தால் அவர் சொய்க் கூடியது ஒன்றுமே இல்லை. ஏன்? கொத்துக்கொக்கிட மகனுக்கு இல்லையென்று சொல்ல அவருக்கு உரிமை இடையாது. அவை டீர்லீசுமாக வந்தவையே யன்றி அவருடைய உய சம்பந்தமில்லை அல்லவோ. அவர், அப்பொழுதே, அங்கிலே, தமது தொல் கையை ஒப்புக்கொண்ட தனாராக இருந்தார். ஆயினும் தன்மானம் குறுக்கிட்டது. ஏற்கெனவே ஒரு பெண் பிள்ளையின் மூன்று நமது கீழ்ப்பை அடகு வைத்து விட்டு இங்கே வந்து அமைதிப்படுத்திய போதும்; இன்னும் இத்தகை தைலம்மார் மூன்று நமது கீழ்ப்பை மண் கலவி விட்டதைக் காட்டிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று அவர் தீண்ட பெருமூச்சு விட்டு விட்டு விட்டாடு நோக்கிக் கிளம்பி விட்டார்.

ஆனால் சசிதாஸந்தம் அவரைப் பின்பு தொடர்ந்து வந்து, “எங்கே மன்னிக்கக் கொடுக்க, தம்பி! இப்படி ஏதாவும் ஏற்படுகின்றதான் நான் வினாவிட்டே இந்தப் பேச்சையே எடுக்க மாட்டேன்” என்று தீண்டிக் கொண்டு, கொன்னேன். அவன் என்னைப் பேசுவே விடாமல் நம் கல்வாரி காலையடி ஒரு கொல்லியே அடக்கிட்டுப் போயிட்டான். எங்கேதான் தவறாக நினைக்கக்கொண்டிருக்க, தம்பி!” என்று சமாதான வார்த்தைகள் சொன்னார்.

புஷ்பவணத்துக்கு உன்னத வேளேகு விசாரம் உடைத்துக் கொண்டிருந்தது. இராகன் சொல்லும் காரில் தங்கி ஏதே பட்டி போதும் அவமானம் ஒருபுறம் இருக்க, தமது பாலுறுத்தலை வினா ஒரு கால் உண்மையென நம்பி, தம் விட்டு வாகனில் ஒரு போலீஸ் ஜனாரணக் காவல் போட்டு, அதன் மூலம் வேறு வாரார் தம்மைப் பார்த்து நகைக்கச் செய்து விடுவானோ என அவர் அஞ்சினார்.

அதனால் அவர் திண்டாடும் வந்ததும், நேற்று, “நம்... இனிமேல் தீக்க என்ன செய்ய இருக்கு நான் என்ன செய்ய இருக்கு. காலம் போற போக்குக்கு நான் ஒத்துப்போய்த்தான் ஆகனும். நான் சொப்பமாப் பேசிட்டுன். அத்தான்! அது ஒன்றையும் தீக்க மனசிலே வைக்கக் கொடுத்தேன் அப்போதையோ, கொலை-

கொலை போபந்தியே உதறிட்டேன். வினா, அதை தீயினாது தீக்கக்கிடப் படுத்துதல், அவ்வளவு தாடித்துக்குப் போக என்னும் பைத்தியம் படிக்கலை; கம்மா ஒரு கொல்லுக்குச் சொன் னேன்னு சொல்லுங்க. அதுக்காக அவன் போலீசாகாரண வேறே என் விட்டியே தீக்க வைக்க மாணத்தான் வாகனில் போடப் போனான்” என்று உதி விட்டு விட்டபெற்றுக் கொண்டார்.

“சமையாவது! நிவந்தியாவது! சட்டம், போலீஸ் என்ற இரண்டு பெயர்களின் மூன்று அவை பிட்டாகப் பறந்து விடலாம்? பறந்து சாதிரிவாக்கிடம் கொண்டுபோனும் இத்தகை சமையம், அதன் பிரதிநிதிகள் என்று மார்தட்டிக் கொள்ளுபவர்களுமே சண்டப் பிரசண்டம் பண்ணலாம். மறைமுகமாக வேண்டுமானாலும் இடை யூறிகள் விடுவதில்லாம். ஆனால் அவை எவையெனும் வெளிப்பட்டுச் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் அதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் அத்தகை சமையம் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் மறைத்து கொள்ள வேண்டியதுதான். ஏனோ, இதை நமது வாழ்விருந்த சமைய தரிசக் உணரவில்லை! அல்லது உணர்த்து தான் பார்த்தாங்கொல்லிவனாக இன்னும் கிடை அதுபடுத்தி வருகிறார்களா? அப்படி இருந்தால், அவர்கள் சமையத்தால் தக்கப்பட்டுச் சாக வேண்டியவர்கள் தாம்!” இத்தகைய நினைவுகள்தாம் புவி காகவந்த புஷ்பவணப் பகலாகத் திரும்பி யதைக் கண்டபோது சசிதாஸந்தத் துக்கு ஏற்பட்டது.

இவர்கள் விஷயம் இப்படி ஆயிற்று? இனி தைலம்மாணம் பார்ப்போம். அவருக்கும் வினா இப்படியாய்விற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மனசிலேயே! அவருக்குப் பிறந்தது முதலே தன்மையை ஒன்றுதான் குறிக்கோள். மகன் சுந்தரத்தைக் கவன குக அடைய ஆசைப்படுகிறான். அந்தப் பையன் விடைத்தால் நல்லதுதான் என் பதற்காகவோ அவன் அவனையும் வினா வைவும் பிரிக்கப் பாடுபட்டான். அது எப்பொழுது கைக்கு மீறிய காரியமாகி விட்டதோ, அப்பொழுதே அவன் சுந்தரத்தை ஒதுக்கி விட்டான். தான் ஒரு நிபந்தம் போட்டுக் கொடுத்துத் தானே வினா அதை திறைவேற்ற அனுப்பி, அது தனக்குப் பாதகமாக திறையேறி விட்ட உடனே அவன் அந்தக் கிட்டத் தகை கைவிட்டு விட்டான். இப்பொழுது அவன் கைப்பெய்வாய் வினாவின் துணி வரச் செயல் காரணமாகத் தன் மகனுக்கு மனமகன் விட்டாமல் போய்விட்ட உடனே என்பதுதான். அத்தகையவோ அவன் தனக்குத் தீயே புக்கிடமாக வினா

மெ இந்த விட்டை விட்டுப் போய்விட முன் வந்தான். நிச்சயமாகப் போகும் இருப்பான். ஏனென்றால் அப்படி வெளி யேறி விட்டால், அவனுக்கும், இந்தச் சம்பவத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று ஆகிவிடுமல்லவா? ஆனால் அப்படி வெளி யேறினாலும் தன் தம்பியை நம்பிக்கதான் அவன் காங்குகை நடத்த நிச்சயித்திருத் தான். மெ நாட்டின் கோபம் கொண் டவன்போல் பக்கத்தில் ஏதாவது ஓர் ஊரில் லாசம் செய்து விட்டுப் பிறகு, காலம் தன் சொபத்தைச் சமனம் செய்து விட்டதுபோல் தம்பியிடம் திரும்பி வந்து விட்டோ, அவ்வது ரகசியமாக அவனிடமிருந்து பண உதவி பெறலோ வேண்டும் என்பதுதான் அவன் எண்ணம். ஆனால் இப்பொழுது வினாபே வெளி யேறி விட்டான். 'இனிக் காலமில்லை. இப்பொழுது ஊரில் யாராவது ஏதாவது பெரிதும், "நாங்கள் என்ன செய்து? தடுத்துப் பார்த்தோம்; பங்களிசை, கசி, விட்டை விட்டுப் போய் என்ன அநி யாயம் வேண்டுமானாலும் பங்களிக் கொண்டிரு என்று கிரட்டி விட்டோம்" என்று மிக எளிதாகக் கூறி விடலாம் இல்லையா? தனி, தம்பி வேறு. இதன் காரணமாக, மாலாவின் கலியாணம் நின்று போகாது: அவன் திருமணத்தை நிறைவேற்றி வைப்பது என் போறுப்பு என்று வரக்கனித்திருக்கிறது. இனிமேல் மகளின் திருமண விஷயத்தைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. தம்பிக்குத் தரண்டுபோய் போட்டு, சுந்தரமும் வினாவும் திருமணப் பந்தத் தில் சூடுபடுமுன்பே அவன் திருமணத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும்" என்று இவ் வாறு ஓடின அவன் சித்தர்கள்.

ஆதலால் இதுவரை கூறிய மூன்று பேர்களும் வெளியே இந்தச் சம்பவத் தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களேயல் காட் டிக் கொண்டாலும், உள்மூல அதிசயமாக வேதனைப்பட்டு விடவில்லை, உண்மையில் வேதனைப்பட்டவர்கள் வேறு மூவர் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருத்தி மாலா. மாலாவை நாம் தெரிஞ் காலமாக மறந்து விட்டோம். சுந்தரத்தைப்பற்றிப் பிறிதெவரையும் தான் மனத்தால்கூட நினைக்க முடியாது என்று எதலம்மாளிடம் கூறிவிட்ட பிறகு அவளுடைய மன நிலையில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. தனது இளம் உணர்விலே அவளையே உறுதியாகக் சுந்தரத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்திருந்ததால் அவன், அவ னுக்கு அவன் ஒருவன்தான் தெய்வம். அந்தக் தெய்வச் சிவையை அவளுடைய மனத்திலிருந்து அகற்றவும் முடியாது: வேறொரு சிவையைப் பிரதிஷ்டை செய்ய

மமலா: அந்த நித் திருபே என் உறுதியாகரர் களில் அவர்தான் மரம் பளியு!
விமலா: அவர் களில் னுக்கு என்ன உறுது?
மமலா: என் கணவரி!

மோகன்: உள்ம னுக்குப் பணம் காட் டியில் வந்தடிக்கப் போவது!
மந்தன்: அப்ப டுக்குப் புரியுமா? யார் சொல்லும்க! பணத்துக்கு காட்டி அடிக்கப்போகிறது!

வும் முடியாது. அவன் உறுதியாக இருந் தான். மனத்து கொண்டால் சுந்த ரத்தை மனத்து கொள்ளுவது; இவ்வா லிட்டால் கன்னியாகவே இருந்து கயிரை விடுவது. அதற்காக அறியாள வழிகளில் அவன் வினாவிடமிருந்து பிரிந்து, காட்டா யமாகத் தன்னோடு இணைப்பதையும் அவன் விரும்பவில்லை, ஆயினும், தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்த நினைவிகள் தன்னிடமிருந்து சுந்தரத்தை இன்னும் அதிகமாகப் பிரித்து வினாவுடன் தெருவிட வந்து கொண்டிருந்ததைக் காணும்போது அவன் உள்ளம் சொல்லொண்ணா ஏமாற்றமும் வேதனை யும் கொள்ளத்தான் செய்தது.

உண்மையில் நமது அறுதாயத்துக்குரியவன் மாலா. வெகுசரித்தனமாக, தன் அக்காவின் சார்பில், தன்னை எந்திலிவிதும் விட்டுப் பிரியாத காதலரிடம் போக

கிடுகுட வளறு அவன் உதய சிக
சொற்கள், பாவம்! இப்பொழுது அவ
ளுடைய வாழ்வையே அல்லவா அடி
யோடு புறித்துவிட இருக்கின்றன! கந்த
ரத்துக்காக வினா விட்டைக் கூடத் துறக்
கும் அளவுக்கு வந்துவிட்டான் என்பதை
அறிந்த அன்று அந்தச் சூதுவாது அறி
யாத பரிவிடச் சூழ்ந்த என்ன எண்ணிக்
கொண்டான், தெரியுமா? "அதுதான்
விதியெல்லாம் அந்த மாற்ற யாரால்
முடியும்? ஆனால் சொந்தியை முருகா!
அக்காரனே அவருக்கு மகனவியாக இருக்
கட்டும்; எனக்கு அவரை நான்தோறும்
கண்டு கொள்ளமுடிக், அவர்களுக்கு ஒரு
வேலிக்காரியாக இருக்கும் பாகவியத்தை
யாண்டு அருள்புரி!" அந்தப் பச்சை
உள்ளத்தில் ஆழப் படுத்திருந்த காதலின்
மேன்மைதான் என்னே!

அடுத்ததாக வேதனையால் வெந்தவன்
மரகதத்தறிமான், பெண் என்ற முறை
யின் அவதூறு நம் அனுதாபத்துக்கு உரிய
வன்கான். ஒரு குடும்பப் பெண்ணின்
வாழ்க்கை தனது மக்களின் கபிச்சமான
தல்வாழ்வைக் காணும்போதுதான் நிறை
வெய்துகிறது என்றபோதில், ஒரே ஒரு
மகன்குப் பெற்று அவளை இப்படி அவல
வாழ்வு வாழ விட நேர்ந்தால் எத்தக்
தாயுள்ளத்தான் வெந்து போகாது?
அவள் கிராமாந்திரத்தில் பிறந்தவன்;
அக்கோயை வளர்த்தவன்; அக்கோயை
வாழ்க்கைப்படுத்தி தனது வாழ்நாளில்
பெரும் பருதியைச் செவவிட்டிருப்பவன்.
ஆதலால் கிராமாந்திரத்துப் பழக்கவழக்க
கங்குலம், அங்குள்ள நட்புறவைகளும்
அவளை அடிமைப்படுத்தி யிருந்ததில்
விடப்படுகிற, எனவே, "உன் மகன்
யாரையாவது மணந்துகொண்டு நல்
வாழ்வுகாணே வாறு வேண்டும்" அப்படி
வாழ்ந்தானே போகிறான்? என்று சமா
தானத்துக்கு அவன் மலிபக்கடிய நிலையில்
இல்லை. எப்பொழுது அவன் ஊர் வழக்
கத்துக்கு மாறான முறையில் வாழ்வை
அனுமத்துக் கொள்ளுகிறானோ, அப்பொ
ழுது முதல் அவன் அவளை இழந்தவிட்ட
தாகத்தான் கருத முடியும். அவ்வாற
வில்ல அவன் எல்லாவு முன்போடு பெற்று
விளங்கியதும், அது ஒன்றும் கிராமப்
பண்பின் கை விளர்ந்த அந்தத் தாயுள்
எத்தின் வேதனையைக் குறைத்துவிட
முடியாது. எனவே அவன் யாரையே
இது ஒரு மாத்திரை வாழ்க்கைக் குறை
தான், யாராவதும், எதாவதும் கடு செய்ய
முடியாத படுதண்டித்தான்.

அடுத்ததாக வேதனையால் வருத்திய
வன் நமது கிருவாளர் தானாவதிப் பீரின்.
வினாவு அவனும் எந்த நிலையிலும், எக்
காலத்திலும் மறக்க முடியாது. அவன்

எந்தவிதத்திலும் அவை அடைந்தே ஆம்
வேண்டும். அதற்காக அவன் போட்ட
திட்டங்கள் தாம் பயனளிக்கவில்லை யென்
தால், அதுபயம் திறைத்தவன் என்று
அவன் கருதியிருந்த கைவம்மான் போட்
டுக் கொடுத்த திட்டமும் அல்லவா மடு
தொய்வியுற்று விட்டது! இப்படி ஒரு
விபரீதம் நிகழும் என்று அவன் கண்கள்
கூடக் கருதியிருக்கவில்லை. அவன் மூக்
யொரு முயற்சியாகச் செய்துகொண்டே
வர, அவை அநாதையும் மேதும் மேதும்
விபரீதத்தைப்போய்வலவா ஏற்படுத்திக்
கொண்டிருக்கின்றது! புறப்பவனத்தைத்
தூண்டி விட்டுச் சச்சிதானந்தத்திடம்
யோய்ச் சத்தியிடச் செய்தால், நிச்சய
மாகச் சச்சிதானந்தம் அதனால் ரோசம்
அடைவார். அந்த ரோசம் அவரை
மகனிடம் கடுமைவாய் நடந்து கொள்ளச்
செய்யும். தனக்கு ஆதரவாக இருந்து
வரும் ஒரே நபரான தந்தையும் தன்
செய்ய ஆமோதிக்கவில்லை யென்றால்,
வினா அதைக் கைவிட்டு விடுவான். கந்த
ரத்தை விட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பி
விட்டு அவனை அடிபோடு மறந்தும்
விடுவான். பிறகு கைவம்மானின் உதவி
புடன் நாம் அவனைக் கைப்பிடித்து
விடலாம் என்று அவன் எண்ணியிருக்க,
இப்பொழுது என்னடா வென்றால்,
வினாவே விட்டைத் துறந்துவிட்டுச் கந்த
ரத்தோடு ஆல்பத்திலில் வசிக்க வந்து
விட்டானே! அப்படியானால் இனி அவர்
களைப் பிரிக்கவே முடியுமா?

இப்படியெல்லாம் வேதனைப்பட்டான்
தானாவதி. ஆனால் மற்றவர்களின் வேத
னைக்கும் தானாவதியின் வேதனைக்கும் ஒரு
மாறுபாடு இருந்தது. மாவாலும் மரகதக்
தம்மானும் இனித் தெய்வந்தான் தங்கள்
வேதனை தீர வகை செய்ய வேண்டும்
என்று நீரிதத்தார்கள். ஆனால் தானாவதி
தெய்வத்தை நம்பவில்லை! அவன் தனது
செய்வாக்கையே நம்பினான்; தனது திற
மைமையே நம்பினான். மேலே என்ன
செய்து அவர்களைப் பிரிக்கலாம் என்ப
தைத் தீரீரமாக ஆலோசித்தான். அந்த
ஆலோசனை எட்டென்று தான் காட்டிக்
கூடியதாக இல்லை. அது ஒரு முடிவை
யும் காட்டாமல் பல நாட்கள் அவளை
இழந்தது தனது. விட்டத்திட்ட ஒரு மாத
காலம் ஒடி விட்டது.

அந்த ஒரு மாத காலத்தில், வினாவும்
கந்தரமும் கடுப்பட்டிருந்த புரட்சிக்கெயல்
ணியெல்லும், அவர்களின் கார்த்தவர்களி
டையெல்லும் எத்தகைய கிளர்ச்சியை
உண்டாக்கினதென்று என்பதை அவன்
கர்மைவாகக் கவனித்து வந்தான்.
ஆனால், அந்த விஷயத்திலும் அவனுக்குப்
பெருத்த ஏமாற்றமே ஏற்பட்டது. சச்சி

ஸ்ரீ மருதநப் பிள்ளை டாக்டர் ஐ. இருக்குராலிடமிருந்து
மிக் தொழிலாளர் சங்கத்தின் மிகப் பொருளில் பெறுகிறார்

நிர்வாகிகள் - தொழிலாளர்கள் உறவிலே ஓர் அபூர்வ நிகழ்ச்சி

தென்னிந்தியாவின் திறந்த-மாவு மிக்மான செஞ்சரி பிளவர் மிக்ஸ் லிமிடெட்டின் ஈடரக்டர் ஸ்ரீ ஐ. மருதநப் பிள்ளை இங்கிலாந்திலும், ஐரோப்பாவிலும் வியாபார சம்பந்தமாக வெற்றிகரமாகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து திரும்பியதைப் பாராட்டு வதற்காக அக்டோபர் 29-த் தேதி செஞ்சரி பிளவர் மிக்ஸ் ஊழியர்கள், தொழிலாளர் தலைச் சங்கம் சார்பில், பெரம்பூர் மில்லில் ஒரு விருந்து நடத்தது. மதராஸ் சட்டசபை உபநாயகர் டாக்டர் ஐ. இருக்குரால் தலைமை வகித்து, மகிழ்ச்சிகரமான இச்சந்தர்ப்பத்தில் அமடவாணமாகத் தொழிலாளர் சங்க சார்பில் வழங்கப்பட்ட பரிசை ஸ்ரீ மருதநப் பிள்ளையிடம் அளித்தார்.

அப்பரிசுப் பொருள் செஞ்சரி பிளவர் மிக்ஸ் தயாரிப்புகளின் வர்த்தகச் சின்னமான லூராவின் முகப்பாகவும், மிக் கட்டிடத்தைப் பிள்ளையாகவும் கொண்டு வெள்ளியில் அழகான வெகிப்பாடுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

ஸ்ரீ மருதநப் பிள்ளை தமது பிரயாண அனுபவங்களையும், மேல்நாட்டுத் தொழிலாளர் கட்டமைப்புகளையும், நிர்வாகிகள் தொழிலாளர்களிடையே நிகவும் நட்புணர்வுபற்றி வெவ்வேறு மிகவும் விரிவாகப் பேசினார்.

டாக்டர் இருக்குரால் தமது தலைமையகரயில் செஞ்சரி பிளவர் மிக்ஸின் திறந்த நிர்வாகம், தயாரிப்புகளில் உயர்ந்த தன்மை, அதை அடைந்துள்ள புகழ்பெற்ற வெவ்வேறு குறிப்பிட்டதுடன் தொழிலாளருக்கும், நிர்வாகத்தினருக்குமிடையே நிகவும் மனப் புர்வமான உய்வுறவைக் கொண்டு தாம் மகிழ்ச்சி அடைவதாகவும் கூறினார். மிக் தொழிலாளர் தங்கள் நலனுக்காக ஒரு சங்கம் அமைத்தது, தங்களின் ஒருவரையே அகற்றித் தலைவராக அமைத்திருப்பதற்காகப் பாராட்டினார்.

தானத்தமும் புகிபனனமும் விவரத்தில் எறித்த கய்காக இருந்தார்கள். அவர்கள் மனப்போக்கை அளவிடுவதற்காக அவன் இரண்டொரு தடவைகள் தெற்குத் தெருவுக்கும் தஞ் தெருவுக்கும் போய் ருந்தான். "தம்பி! நீங்க சொன்னபடி நான் கஞ்சகமில்லாமல் துத்துட்டேன். அதன் பணம் இன்னும் மோசமாகப் போயிடுச்சு. சட்டம் பேசிட்டா, தம்பி, அதைப் போனது. இனிமே அதைச் செந்தியெல் முருகனுக்குப் பார்த்து ஒரு வழி கிட்டாத்தான் உண்டு" என்று உறுதிப்பார் புகிபனனம்.

சச்சிதானந்தமும் ஏறக்குறைய இப் படியேதான் பேசினார். "மேலான வங்க; சட்டம் அவங்க பங்கியேதான் இருக்கு. நாம் இனிமேல் ஒன்னும் செய்வதற்கு இல்லை!"

"சட்டம் கிடக்குதுங்க, கழுதை! உங்க மூக்குக்காக நான் பொறுத்துக்கிடுவேன்; ஆனால் ஊர்க்கைங்க பொறுப்பாய் கனா? அவங்கலும் இவங்கலின் மாநிலி துணிஞ்சுட்டாங்கலா என்ன செய்வாங்கன்னு சொங்க முடியாதுங்கலா? ஏங்க, சொங்குங்கலோன்; நான் சொங்குறது திசுத்தானா?" என்று அவரை மட்டி அச்சுண்டப் பார்த்தான் தானுவதி.

ஆனால் சச்சிதானந்தம், "அது என்னவோ தம்பி! ஊருக்குத் தங்கை நீங்க தான். அதனால ஊர்க்காரங்கலின் நீங்க தான் சமாதானப்படுத்தணும்" என்று பொறுப்பை அவன் தங்கையே மெத்தி விட்டார்.

தானுவதி ஊர்க்காரர்களின் நாடி வையும் சிறிது பிடித்துப் பார்த்தான். அவர்கள் ஒருவரும் இச்செயலை விரும்ப வில்லைதான். ஆயினும் சட்டமும் போலீசும் அவர்கள் வானையும் முடி கவத் திருந்தன. வேனியே ஒங்கொருவரும் குமுறிக் குமுறிய் பேசினர். "யாராவது நானு பேர்க்க இந்த அநியாயத்துக்குப் பதில் செய்வனும்" என்று எல்லாரும் உறினர். ஆனால் அந்த தாதுபொளிகில் ஒருவராக இருக்க ஒருவரும் தயாராக இல்லை. ஏன், அந்த அநியாயத்தைச் செய்து விட்ட வினாசின் ஆக்பத்திரியை வாகவது யாராவது புறக்கணித்தார்களா என்றால் அதுகூட இல்லை. அப்படி கழக் கப்படி நோயாளிகள் வந்து சிகிச்சை பெற்றார்க் கொண்டுதான் இருந்தனர்.

தனது தெருவினே, தனது வீட்டுக்குச் சில வீடுகளுக்கு அப்பால், தான் ஆன் வேண்டிய அழகி வேடுகுறையுடன் குய்மாசுமிட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் காணக் காணத் தானுவதியின் தெருக் கொதித்தது. இக்கி, அவனும் இவ் இதைப் பொறுக்க முடியாது. அவன்

அவன் எப்படியெனும் அடைந்தே ஆக வேண்டும். வினாசை மணியாக்கித் கொள்ளாத இந்தக் கட்டை இருந்தும் ஒன்றுதான்; செத்தும் ஒன்றுதான்.

ஒரு மாதத்துக்குப் பிறகு தானுவதி ஒரு தீவிரமான முடிவுக்கு வந்து விட் டான். சத்தரத்தன் ஒரேயடியாக ஒழித் துக் கப்பலிட வேண்டும்! அதற்கு இது தான் சரியான சத்தரப்பம். ஊர் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சத்தரத்துக்கோ, வினாசைகோ எது தேர்த்தானும், அந்தப் பழி ஊர்க் காரர்கள் மீதுதான் விருமையன்றித் தன் ஒருவனை மட்டும் யாரும் சபதமிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு அவன் தொடைதடுக்கின்றான இந்த ஊர்க் காரர்களின் நம்பிப் பணிகை. சிறை வாசத்துக்கு அஞ்சாத அனாதைய கையாட்களான செந்தியெனும் காலடி யினார்தான் இதற்குச் சரியான ஆட்கள். திட்டம் உருவானதும் தானுவதி உடனே செயல்பட்டான். கண்டிகப்படிக்கொண்டு புக்கனற்றாக காவனக்குச் சென்றான்.

ஆக்பத்திரிவிட்டியுக் வினாசும், சத்தர மும் சனமான காழ்வு காழ்த்து வத் தனர். ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தவிட்ட பெருமையினா, பெற்றோரைப் பிரித்த துயரமோ, எதுவும் அவர்கள் வதனத் தல் தென்படவில்லை. இன்ப-துன்பக் கிள் அநியாது கடன்களை ஆற்றும் கரிம வீரர்களைப்போல் அவர்கள் துலங் கினர். மெல் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அவர்கள் ஏற்கெனவே முடிவுறுத்தி வைத்திருந்தனர். தங்கள் பிரிவனும் அதிர்ச்சி அடைத்திருக்கும் பெற்றோர் களுக்கு உடன்ப இல்பென்ற அதிர்ச்சியும் அனிகைக் கூடாது. ஒரே மாதங்கள் இத் தினையில் சகோதர-சகோதரியாக இருந்து விட்டுப் பிறகு பறிவுத் திருமணம் செயது கொள்ளுவது. மன்னர் ஊர் ஊராகச் சென்று பிரசாரப் பணியில் ஈடுபடுவது என்பது அவர்கள் செய்திருந்த முடிவு.

சத்தரத்துக்கு ஆக்பத்திரியை ஒரு வேலையும் இல்லை. அவன் விருப்பப்படி அவனைத் தனது கம்பலுண்டராக வைத் துக் கொண்டு வேலை வாங்க வினாசின் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. தவிர, கம்பலுண்டர் தொழில் ஒன்றும் ஓர் இன்றினியர் தொழில் அல்லவே. காலை யில் வேலைக்காரன் இருவருக்கும் காப்பி தயாரித்துக் கொடுத்து விடுவான். வினாசின் ஆக்பத்திரி வேலைகள் பறி யெடு மணிக் முடியும். அதற்குக் வேலைக்காரன் ரயிலவே கட்டைகள் தோட்டிலிருந்து எழுப்பச் சாப்பாடு கொண்டு வந்து விடுவான். இருவரும்

சாப்பிட்டுவிட்டு மாலை வரையில் ஏதாவது படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; அவ்வது பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். பிற்பகல் டிபன்யும் நேறாட்டிலிருந்தே வந்துவிடும். பிறகு மாலை ஆஸ்பத்திரி வேலையில் வீணாகிவிடுவார்கள். கத்தரம் திட்டங்கள் ஏதாவது போட்டுக் கொண்டிருப்பான். இரவு எட்டு மணி அளவில் ஆஸ்பத்திரி வேலைகளை முடித்துக் கொண்ட பிறகு, வீணாகும், அவனும் காலார ஸ்டேஷன் வரையில் நடந்து சென்று, அப்படியே நேறாட்டில் இரவு உணவை முடித்துக் கொண்டு திரும்புவார்கள். இத்தான் அவர்கள் தினசரி நடைமுறை.

இந்த நடைமுறையில் ஒருவர் ஒரு சிறிது கொள்கை ஏற்பட்டது. அன்று வீணாகு உடல்தான் சரியாக இல்லை. வேலைக்காரனும் மட்டும் போட்டு விட்டான். ஆதலால் பகலில் கத்தரம் நேறாட்டிலுக்குப் போய், தான் சாப்பிட்டுவிட்டு, வீணாகுக்குச் சிறிது பத்திய உணவு தயாரிக்கச் செய்து வரவில்லாதான். இரவும் அவ்வாறே அவன் எட்டரை மணி சுமாருக்குக் கையில் 'செட்' டூன் ரயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து ஊருக்கு வரும் பாதையில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுது முன்னிருட்டுக் காலம். அதுவோ மரங்களிடந்தசாலை, வழியெல்லாம் ஒரே குழியிருட்டு. இருட்டி விட்டால் அந்த ரஸ்தாவில் போக்குவரத்து அடங்கிவிடும். கத்தரத்துக்குத் தனி வழி நடந்தோ, இம்மாதிரிச் சோற்று முட்டை தூக்கியோ பழக்கமில்லை. ஆதலால் உன்னுற ஒருவிதப் பலமும் சளிப்பும் ஏற்பட்டன. கை வேறு 'செட்' டூன் பளுவால் கனத்தது. ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே சில வாடகை வண்டிகள் நின்றன. அவற்றில் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து கொண்டு ஏறி வராமல்

போனேயும் என்று அவன் வகுத்தி கொண் முருக்கையிலேயே பின்னால் வண்டி ஒன்று வேகமாக வந்து கொண்டிருப்பதன் அறிஞியாக மாடுகளின் குளம்போசையும், சக்கரங்களின் கட-கடவென்ற சத்தமும் கேட்டன. இருட்டும் வண்டி எவ்வளவு தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது என்பதைக் காண முடியாவிட்டாலும், சத்தத்திலிருந்து அது மிக அருகில் வந்து விட்டதாக உணர்ந்த கத்தரம் நின்று விட்டான். அது காலியண்டியானால் திறத்தி, அதிலே ஊருக்குச் சென்று விடலாம் என்று அவன் நினைத்தான்.

அதற்குள் அவன் எதிர்பாராத சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. காலை ஓரத்து மரத்தின் மறைவிலிருந்து நாய்ந்து போன கையில் தடிக்குடன் அவனை நோக்கி வந்தனர். கத்தரம் என்ன-ஏது என்று கேட்பதற்குள்ளாகவே அவன் மண்டையிலும் உடலிலும் சட-சட வென்று அடிகள் விழுந்தன. கத்தரத்தின் தற்காப்பு முயற்சிகள் எதுவும் பயன் அளிக்கவில்லை. அவனுடைய அவதூறுகள் கண்டதற்குள்ளே அமுக்கிப் போயின. உதிரம் கொட்ட அவன் கீழே சாய்ந்து விட்டான். அந்த சமயம் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்த வண்டி அருகில் வந்து நின்றது. "ஏய்! பாரடா அது! பாவினா, பாவினா அடிக்கிறீர்கள்?" என்று வண்டியிலிருந்து ஒருவர் இறங்கி ஓடிவந்தார். குரலிலிருந்து அவர் சீர்தானத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றியது அவனுக்கு. இப்பொழுது தன்னை அடித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், தங்கள் தடிக்கான அவர்மீதும், வண்டிக் காரன்மீதும் பிரயோகித்துக் கொண்டிருந்ததை அவன் கண்டான். பிறகு அவனுக்கு நினைவு போய்விட்டது. மனிதன் திட்டங்கள் வகுக்கலாம். ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றுவது இறைவன் கையில் அல்லவா இருக்கிறது! (தொடரும்)

உலகத்தோர் உய்ய வழியாட்டும் என்னுள் பகவத் கீதை. இஃதற்குத் தேவந்த வினக்க வரைகண் மகாலாக்ஷியை ஸ்ரீ அரவிந்தர் வழங்கியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தர்

பகவத் கீதை - பேருரைகள்

(முதல் பத்தகம்)

தமிழாக்கம்: டி. கோதண்டராமன்

விடை ரூ. 3/-

கேடக்குமிடம்: ஸ்ரீ அரவிந்த ஆசிரமம், புதுச்சேரி

சோதனைத் திருமணம்

திருமணம் ஆகாத பெண்கள் குழுவிற்கு. திருமணம் ஆகாத ஆண்கள்..... குழுவிற்கும்! இந்த இயக்கத்தைப் பார்த்தால் மிகப் பட்டாகத் துமாரர். அதாவது திருமணம் ஆகாதவர், உலகத்தில் எத்தனையோ பேர் தங்களை திருமணம் செய்துகொள்ளப் போவதில்லை என்று மேலுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் உள்நுழைத் திருமணம் செய்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனால் மிஸ்டர் மட்டா என்ற அந்தக் கொடியவன் போக்க முடிவாக, உண்மையாகவே அவர் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர் 'சென்சடிமெண்ட்ஸ்'—உணர்ச்சி வசப் பட்டவர் என்பது மட்டும் அல்ல; திட்டவாட்டமான 'மோஷியா எகாமிக்' அதாவது பரஸ்பரப் பொருளாதாரக் கொள்கை படைத்தவர் என்பதும் ஆகும். திருமணம் செய்துகொள்ள அவர் மறுப்பதற்கு ஆணித்தரமான தர்க்கங்கள் வேறுபேருதல் புரிந்தன.

ஆனால் இதனால் மட்டும் என்ன பலம்? தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் வாரியம் மிஸ்டர் பட்டாவுடைய வார்த்தைகளில் பெருத்த தம்பிக்கை வளப்படுவதில், அவர் மனத்திற்குப் பிடித்த பெண்ணைக் கிடைக்கவில்லை என்பார் ஒருவர். 'கோர்ட்டிங்' புகழ் ஏற்ற தருணம் கிடைக்கவில்லை என்பார் இன்னொருவர். 'தங்க பறவைகளாக கணியில் வந்து விழவில்லை' என்பார் மற்றொருவர். இங்ங், இங்ங் இதைக் காட்டிலும் பெரிய காரணமாக ஏதோ இருக்கிறது. ஆழத்தில் அழுத்திக் கிடக்கும் அந்தச் சிதம்பர ரகசியம் என்னவோ என்று சொல்லுவோரும் குறைவில்லி யிருந்தனர்.

தாளகடையில் நெகச் நெகத் திருமணப் பேச்சு வறுக்கவே தொடக்கி விட்டது.

வழியில், டிராயிங், பங்கிங், பூங்கா கில், அதாவது கண்ட கண்ட இடங்களில் எத்திக்க நேரும் போது, 'ஏன் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை?' எனக்குத் தெரிந்து ஒரு நல்ல பெண் இருக்கிறாள். உங்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவள்!' என்றால் வாய் பவர் பவலிதமாய்ப் பேசித் திருமணத்திற்கு கொண்டு வந்து

பெண்கள் குழுவைவாழ்பவர். இம்மாதிரி பேசுபவர்களைப்போலம் கேட்டுக்கொண்டு மிஸ்டர் பட்டாகர் மிகவும் திக்ஞுக்காடியப் போய் விட்டார்.

உ இவற்றிலிருந்து விடுபட மிஸ்டர் பட்டாகர் ஒர் உபாயம் செய்தார். இனி வருபவர்க்கு கிபம் எதிர்ப் பேசிக் பேசக் கூடாது. பெண்களைப் பற்றிய புகழ் மொழிகளைக் கேட்பதில், ஏதாவது ஒரு குற்றம் கண்டுபிடித்துக் குறைவதில் தட்டிக் கழித்தவிட வேண்டும் என்பதே ஆகும் அது. அதனால் வாராவது திருமணப் பேச்சை எடுத்தால், "சரி! இப்பொழுது அவரை காலியமா வீடுக்குமேன். அடுத்த மாதம் முதல் ஞாபித்தக்கியமவ என்று காலியில் தாங்களாக வாரியங்கள். சாக்காசமாகப் பேசுவோம்" என்பார். எவ்வோருக்கும் இதே பதிலை சொல்லி வந்ததனால், ஒவ்வொரு மாதமும் முதல் ஞாபித்தக்கியம கிளியில் காலியப்பொழுது திருமணப் பேச்சிலேயே தீர்த்து வந்தது. ஒருவர் ஒரு பெண்ணை எத்தந்ததால் காணாமல் வானில்கட்டுமே, மிஸ்டர் பட்டாகர் எப்படியோ ஏதாவது ஒரு குறைகண்டுபிடித்து அவளை மடக்கிவிடுவார். பணம், காப்பித்தக்க வரிசில்லாமல் அவள் தனிக் குனிந்து விடுவாள். அதன் பவனாகத் திருமணப் பேச்சு பேச்சாகவே இருந்ததே பொழிவ் செவ்வாகப் பரிணமிக்கவில்லை, மாதத்தில் ஒருநாள் பொழுது விழுவி வந்தது என்பவோ உண்மையானது. ஆனால் மற்ற மூப்பது, நாட்கள் ஆனந்தமாகப் பொழுது போய் வந்ததே, போதாதா? அநோடு, திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஆசைவல்லா மற்போன பொழுதிலும், மாதத்தில் ஒன்று தாள்கு மணி நேரமாகவது திருமணப் பேச்சாகவே வழிந்ததும், ஒருவிதத்தில் இன்பம் தந்ததேயொழிபத் துன்பம் தரவில்லை.

இதேபோல ஒருநாள் ஞாயிற்று மீஸ்டர் பட்டாசரிக்கு அதுவரை அறையில் சில தேர்ச்சி பெற்ற தரகர்களும் சில தேர்ச்சிபெறாத தரகர்களும் கூடிவிருந்தார்கள். மீஸ்டர் பட்டாசரி பணியாளிக் கூப்பிட்டு எவ்வாறுக்கும் தேர்தல் கொண்டு வருவாது உத்தரவிட்டார். பாக் கேட்டிலிருந்து சிகரெட்டுகளை எடுத்து எவ்வாறுக்கும் எதிரே நீட்டினார். தருணம் அறிந்து ஒருவர் துணிந்து மீஸ்டர் பட்டாசரிக்குப் பைக் கொடுத்தார்.

"இதோ பாகங்கள், மீஸ்டர் பட்டாசரி! அவற்று நான் ஒரு பெண்ணைப் பற்றிக் கொள்கிக் கொண்டிருந்தேன், அவளுடைய புனைப் படம்தான் இது!"

"மூக்கு சப்பட்டையாயிருக்கிறதே! இம் மாதிரி மங்கோலிய 'ஸ்டப்' பெண்ணை எண்குழப் பிரிப்பதில்லை! எவ்வளவு, இவன் பெண்டாள்!" என்று மீஸ்டர் பட்டாசரி.

"புனைப்படத்தில் சரியாக உருவம் வரவில்லை. நீங்கள் நேரிலேயே ஒருநாள் பெண்ணைப் பார்க்க பாகங்கள், மீஸ்டர் பட்டாசரி!"

"இதற்குத் தேவை என்ன? புனைப்படத்தைப் பார்த்ததேமதான் ஒருநாறு புரிந்து விட்டதே!"

"அப்படியானால்.....?"

"இனி இதைப் பற்றி அதிகம் வளர்த்த வேண்டாம். மற்றவர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களோடு பேசவேண்டும்!"

"இன்னொரு பெண்ணும் இருக்கிறான். அவன் புனைப்படம் தற்போதுதான் கைவசம் இல்லை. அவன் பாட்டனாரை இரங்கினான்!"

"செராமப் சரி! அவனைப் பற்றி அடுத்த மாதம் பேசிக் கொள்வோம்!"

இன்னொருவர் புனைப்படம் ஒன்றை எடுத்துக் காட்டி, "இந்தப் பெண்ணை உங்களுக்குப் பிடிக்கலாம். கொஞ்சம் கவனித்துப் பாரும் உன், முகத்தில் எவ்வளவு வெள்ளைப் பால் மும், குறுகுறும்பும் தாண்டவமாடுகின்றன!" என்று கூறினார்.

"ஆனால் உதடுகள் தேவைக்கு மீறிப் பெரிதாகவும் தடிமனாகவும் இருக்கின்றனவே!"

"இல்லை, புனைப்படத்தில் பார்க்க அப்படி இருக்கிறது. நானே நேரில் பெண்ணைப் பார்த்திருக்கிறேன். மிகவும் அழகான உதடுகள், ஆரஞ்சுக் கண் போல!"

"ஆனால் கண்யோ, பலாக்கண்யோ, எது அப்படி சிறுத்தாலும் எனக்குப் பிடிக்க வில்லை!"

"அப்போ...."

"உங்கள் கேணை வருத்தத்தட்டை நிராசரிக்க வேண்டி யிருக்கிறது!"

"சரி, அப்படியானால் இதைப் பாகங்கள். இன்னொரு புனைப்படம் இது!"

"இன்று புரப்பதற்கில்லை. அடுத்த மாதம் பாகங்கள், பார்க்கலாம், மற்றவர்களும் காத்திருக்கிறார்கள், பாகங்கள்! அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டாமா நான்?"

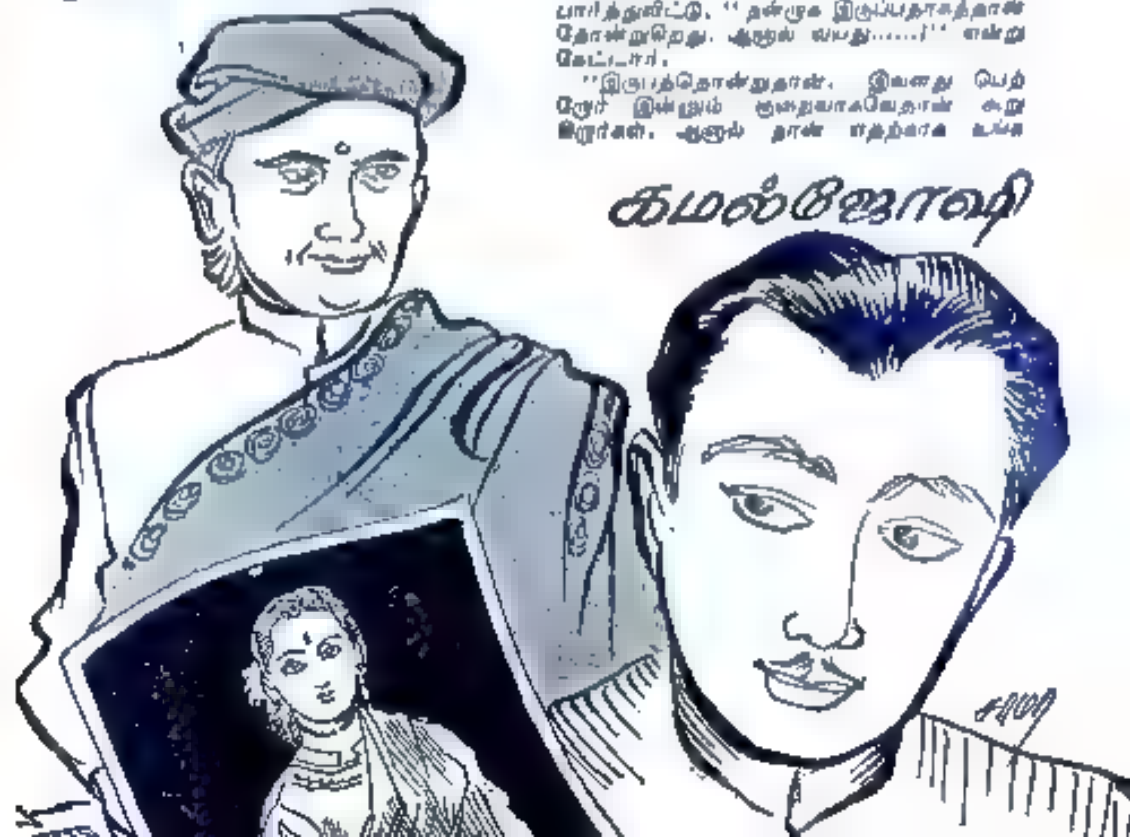
"அப்போ சரி, நமஸ்காரம்! அடுத்த மாதமே பார்க்கிறேன்!"

"இந்தப் படத்தைப் பாகங்கள், அழகா வில்லை! உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை?" என்று மூன்றாமவர்.

மீஸ்டர் பட்டாசரி புனைப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, "நன்றாக இருப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால் வயது.....!" என்று கேட்டார்.

"இருபத்தொன்றுதான். இவளது பெற்றோர் இன்னும் குழைவாகவேதான் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நான் எத்தனை உங்க

கமலஜோஷி

விடம் போய் சொல்ல வேண்டும்? இதைப் பிப்ரவரிக்கு இருபது நாளாய் இருபத்தொராவது வரையில் ஆரம்பமாகிறது!"

"என்ன? இருபத்தொரு வயதானது? உங்கன் நான் எங்கேயாவது புல் மேயப் போயிருக்கிறதா, என்ன?"

"ஏம், என்ன ஆயிற்று?"

"நான் இருபத்தொரு வயதில் பெண்ணை மணப்பேன் என்று எண்ணுகிறீர்களா? எனக்கு வயது என்ன, தெரியுமா? இருபத்தெட்டு!"

"இருபத்தொரு வயதில் பெண் இருபத் தெட்டு வயதில் பிள்ளையை மணந்து கொள்வதில் ஏன் தாமதம்? உங்களைக் காட்டிலும் ஏழு வயதானபேர் பிள்ளைகள்!"

"வயது வித்தியாசம் இவ்வளவு அதிகமீடுத் தால் மனம் ஒன்று சொர்து!"

"இந்தப் புதிய விஷயத்தை இவ்வளவு தான் முதன் முதலாக உங்கனிடம் கேட்கிறேன். என் மனைவி உங்களைக் காட்டிலும் பதினாறு வயது சிறியவள். இருபது வருஷங்களாக நான்கள் ஒன்றுக்கு நான் இருக்கிறேன், தலைகூட தரைக்கு விட்டது!"

"ஒன்றாக இருப்பது மட்டும் மனம் ஒன்று சொந்ததற்கு அதனாட்சி ஆகாது. மனம் ஒத்து விட்டால், ஒருவர் கிரிவலாந்திலும், இன்னொருவர் ஆஸ்திரேலியாவிலும் இருந்தால்கூட ஒன்றும் தவறாக ஆகாது!" என்று மிஸ்டர் பட்டாசன்.

"என்ன தெரியும் எனக்கு? உங்கனைப்போல் அழிய எனக்கு இல்லை. நான் பழைய காவத்து மனுஷியன் ஆயிற்றே! அப்போ,....."

"ஒராய் சரி, வணக்கம்!"

"இப்பொழுது பெண் இருக்கிறாள். அவள் வயது ஒதுபெண் உங்களுக்குச் சமமாக இருக்கலாம்!"

"அடுத்த மாதம் யாருங்கள், வேறு ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்று?"

"சரி, வணக்கம்!"

"இதோ யாருங்கள். இதைப்பெண்ணை உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இரண்டு வயது இருபத் தெட்டு ஆகிறது!" என்று வேறு ஒருவர், "என்கு!"

"ஒரு மணக்குப் பதிலுண்டு சொர்!"

"அப்போ சர்ப்பட்டு வராது, என் என்கு ஒரு மணக்கு இருபத்தெட்டு சொர்!"

"அது சரி என்குமேன் என்ன ஏற்படப் போகிறது?"

"என்கு குதாவையிருக்குமானால், அவ குதாவை மணத்தில் தன் கூடல் வதுவையும் என்குமேன் பற்றி 'இப்போயிரித கூடல்-செயல்' அகாவது குதாவை மணப்பாக்கை ஏற்பட்டுகிறது. தங்களைச் சிறியவனாகவோ, மிட்டு அத்துவனாகவோ எண்ணப்படுவான தில் ஏற்பட்டு விட்டால், அப்போ காதலோ கூடல், குதாவது, அப்படி ஏதாவது உடம்பானால் அது பயமாயிருக்கலாம், அவ்வது பத்திராக இருக்கலாம். காதலான ஒருநாளும் இருக்க முடியாது, அதற்கு....."

"அது சரி, பெண்ணைப் பருமனு யிருப்பது தவ்வதா? ஒவ்வியா யிருப்பது தவ்வதா? எவ்வியாரும் ஒருவறையான மெல்லிய உடம்படைத்த பெண்களைத்தானே விருப்பு இருக்கன்? இந்தக் காவத்து நாகரிகமே மெல்லியவனாக இருப்பது ஆகிற்றே!"

"நான் இந்த ஒப்புக்கொள்ள 'முடியாது!'"

"சரி, அப்படியானால் திவ்விய ஒரு பெண் இருக்கிறாள், நல்லபருமன், தடிமன்; பாரக் கிறீர்களா?"

"இந்த மாதம் இல்லை, அடுத்த மாதம் வரலாம்!"

"சரி, வருகிறேன், வணக்கம்!"

"இதோ யாருங்கள். இதைப் பெண்ணை உங்களுக்குக் கூட்டாய் பிடிக்கும், எம். ஏ. பால் செய்கிறார்களா. நல்ல பருமனாகவும் இருக்கிறாள்!" என்று ஐந்தாமல்.

"அப்போ ரெபொலுஷன் இல்லை!"

"ஏம்?"

"ஏன்? நானே பி. ஏ. தான் பால் செய்கிறார்களா. என் மனைவி எம். ஏ. பால் இருக்கக் கூடாது!"

"இதில் என்ன கெடுதல்? பெண் ரொம்ப தல்லவா, விவசாயவம் வாய்த்தவன், தாம் எம். ஏ. பால் செய்கிறார்களும் என்ற காரணம் அளவாக்குச் சிறியம் விடவாது. பெண் பார்த்திருக்கலாம் (தெரியும்)!"

"பெண் எப்படி யிருந்தாலும் இந்தக் கல்வானம் தடைபெறுவதற்கில்லை."

"காரணம்?"

"கணவன்-மனைவி இருவரும் ரெபொலுஷன் செய் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால், அவர்களிடம் அப்பு அரும்பு முடியாது!"

"நீங்கள் பேசுவதெல்லாம் வேடிக்கைவாத தான் இருக்கிறது. இந்தமாதிரி வேறு யாரும் பேசி தான் கேட்டதில்லை!"

"எங்கிருந்து கேட்டீர்களாம்? மனைவன் இந்த உண்மையை உணர்ந்தபொழுதிலும், யாராவது இதை ஒப்புக் கொள்கிறார்களா? தன் பிழையை தில் திறந்துகொண்டிருக்க உணர்வு ஒன்றுக்கொன்று தலைகால் தெரி யாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்!"

"என்ன, எல்லாருமே அப்படித் தவறு செய்கிறார்களா?"

"ஆமாம்! பெரும்பாலும் எல்லாருமே இந்தத் தவறாகச் செய்கிறார்கள்!"

"நீங்கள் எல்லாம் தெரிந்தவரைப் போல் அடித்துப் பேசுவது....."

".....நன்றாகில்! அவ்வளவுதானே? நீங்களும் வீண் தாக்கம் புரிவதுகூட பரவ ஒன்றும் இல்லை."

"நான் தாக்கம் புரியவில்லை, ஆனால் தாக்கம் மறு பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஏதாவதில் பெண் பிழையும் தல்லவன், தாங்கினோ ஆகல் போர்டு ககரிகியில் தெரிய பி. ஏ. அவ் விட்டது பி. ஏ. இவ்விடத்து எம். ஏ. அவைக் காட்டிலும் குறைவானதல்ல. அதற்கு.....!"

"மெல்லிக்கவும், நான் பேசுக வளர்த்த கிரும்பவில்லை. எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றும் விட்டுவிடுங்கள்!"

"சரி, அந்தப் பெண் பிடிக்கவில்லை என்றும், விட்டுத் தள்ளுவீங்கள். இன்னொரு பெண் எனக்குத் தெரிந்து இருக்கிறாள் அவள் வேறும் பி. ஏ. தான்!"

"இன்று இவ்வளவுதான். புதுப் பெண்ணைப் பற்றி அடுத்த மாதம் பேசுவீங்கள்!"

யாநா

உதாரண: தேர்பெருந்தோர் விதுவாறு போன
காலம் முதல் அறிவியல்பாடு அதுவரை. திரவமா
யென எவது போதும் அங்கு அகத்தோர் மணி
விடை உதவியெய்வார்.

உருபு

Source: *U.S. Census Bureau*.

QUANTITY-DISK   NAME & ADDRESS

[illegible]

© 2004 Blackwell Publishing Ltd

தமிழக அரசின் சட்ட அமைச்சு (சட்ட அமைச்சு) விளக்கம்
126 அமைச்சு அமைச்சு அமைச்சு

தேவாரிசில் இ. அ. அ. ஸ்கூல்களில் 8/127, மதுரை, திரு. சே. க. - 6

“நானும் ஒரு பெண்ணைப் பற்றித் தான் தங்களுக்குத் திரைம் கா வந்திருக்கிறேன். ஒருவேளை தங்களுக்குப் பிடித்தாலும் வீடுக்களாம். பெண் பார்க்க எப்போதுது வந்திருக்கிறீர்கள்?” என்று ஆரம்பித்தார் ஆளுமலர்.

“பெண்ணின் வகுமானம் என்ன?” என்று கேட்டார் மின்டர் பட்டாசு.

“பெண்ணின் வகுமானமா?”

“ஆமாம், அவளுக்கு மாதம் என்ன வருமானம்?”

“அவளுக்கு வருமானம் ஏதும் இல்லைவே! ஆம், அவள் அங்கா சம்பாதிக்கிறாள்...”

“மன்னிக்க வேண்டும். நான் அவள் தந்தையின் வருமானத்தை அறித்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை, நான் அவள் அப்பாவுடைய உயர்வைச் செய்து கொள்ளப் போகிறேன்?”

“மேல்தான். பெண் உத்தியோகமோ, தொழிலோ எதுவும் செய்யவில்லை. ஆனால் அவள் தந்தை தங்க வரதட்சிணை தருவார். உங்களுக்கு எத்தனை ரூபாய் வேண்டும், கொடுத்துக்கொள்!”

“ஹட், நான்சென்னைக்கு டாக்டர் எனக்கு எதற்கு வரதட்சிணைப் பணம்? நான் என்ன பிச்சைக்காரனா?”

“அதற்குச் சொல்வதில்லை. என்னைத் தம்பாத்தும் செய்யுகொண்டு விட்டார்களே! நீங்கள் என்னை என்னித்து விடுங்கள். உங்கள் கெடாமையே பொருளை நான் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நான் கொஞ்சம் அறியக் கூடாது யாராவது!”

“கண்ணன் மனைவி இருவரும் தனித்தனி யாகச் சம்பாதிக்க வேண்டும், சமமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்: அப்படியாகவே எல்லாம் உணவாக யான் அங்கு ஏற்பட்ட முடிவாகு.”

“அப்போது நான் இன்னொரு பெண்ணை அறிவேன், ஹேட், ஹேட் வகுமானம் ஆகியவற்றில் இவ்வளவு செய்து வருகிறான். தங்களை விருப்பித்து அவளுக்கு என்ன உயர்வை என்று சொல்லி வருகிறேன்!”

“இன்னொரு பெண்ணை அடுத்த மாதம் வரை காத்திருக்கலாம்!”

இதன்போல் எத்தனையோ பேருக்குப் பதில் அளித்துவிட்டு மின்டர் பட்டாசு அதாவது அன்றையிருந்து எழுந்து உயர்வை போய் விட்டார். ஒரு மாதத்துக்குத் திரும்பப் பென்ட் ஒத்திப் போய்விட்டது.

அடுத்த மாதத்தில் முதல் மூன்று வந்தது. உயர்வைத் தாங்கள் அதுவரை அன்றையிருந்து இருக்கிறார்கள். உயர்வை நடத்த மின்டர் பட்டாசு அந்தக் கிழைப் பேசுகிறார். எல்லோருக்கும் வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டுத் தம் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

முன்போலவே, ஒவ்வொருவராகத் தங்களைத் தங்கள் விஷயத்தை எடுத்துரைக்கவாயினர். மின்டர் பட்டாசு அவர்களைச் சமீபமாகச் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு குறையை எடுத்துரைத்துத் தம்பிக்கையிலுள்ள செய்தி விட்டார். எல்லோரும் போன பிறகு கடைசி ஆசாமி, “அப்பப்பா! உங்களைத் திருப்பிப் படுத்தவருமேன்மையாக மாற்றுவது முடியாத பொய்யிருக்கிறதே!” என்றார்.

மது டாக்டர் மேயுத்த சத்தம் கேட்டு, டாக்டர்! ஏதோ வேறுதல் தன் கேட்டே, டாக்டர் என்ன ஆகா? டாக்டர்! கடைசி ஆயுதங்கள்.

“தங்களை என்ன வேண்டுமானாலும் கொள்கிறீர்கள் கொள்ளுங்கள். அவருக்குள்ளே அவருடன் ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம், அதுவும் உயர்வான விஷயம், பாருங்கள்!”

“மேயுத்தா...”

“கண்ணன் - மனைவி இரட்டைப் மூதலாளி தொழிலாளி போன்றதல்ல, வாய்க்கணக்காரர் கடைக்காரர் போன்றதல்ல. டாக்டர் தொழிலாளி போன்றதுமல்ல.”

“ஆமாம் இல்லையென்கிறீர். இல்லையென்பதில் தான் உங்களைப் முறையாக ஆதரிக்கிறேன்.”

“ஏனெனில் எனக்கு வயதும் குறைவில்லை. இவ்வளவு தான் மூன்று மூன்று கல்யாணம் செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். நான் பதாநாயகம் போன்றவருக்காவது உயர்வான முடித்தும் கைத்திருப்பியே.”

“அதற்குத் தான் தங்களை என் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. நான் சொல்வதன் கருத்து என்னவென்றால், எதுவும் ஒரு உயர்வை இவ்வளவு விட்டால் அந்த உயர்வை முடிவாகு.”

“சரியாகச் சொன்னீர்கள். நமக்குத் தங்களுக்கு நானும் இரட்டை கணிகை மனைவி இருக்கிறேன். உங்கள் இன் ஆன் ரென் பேசுங்கள் - “என்ன முறையாகியும் சமமாக இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்பார் இவ்வளவு இவ்வளவு இருந்து கொண்டு இருக்கிறேன். கண்ணன் மனைவி என்னுடன் இயக்குதல் இருக்க வேண்டும்!”

“தங்களை முதல்தான் சரியாகப் புரிந்து கொண்டீர்கள். தங்களை இப்போது என்ன சொன்ன விஷயமென்கிறீர்கள்?”

“சரி! மிகவும் வேகமாக இருந்து ஒரு பெண் இவ்வளவு இருக்கிறேன். எல்லா விஷயங்களிலும் தங்களுக்குத் சமையலாளிகள். இவ்வளவுத் குறைவும் இல்லை; அதுவும் இல்லை!”

“அப்படியே? வயது என்ன?”

“இருபதேழு வருஷம் மூன்று மாதம் ஆறு தான் ஆகிறது. இன்னொரு வயது சரியாக இருந்தால்!”

“எனது?”

“ஒரு மணிக்கு இருபத்தைந்து மணி ஒரு தொகுதி!”

“மடிப்பு?”

“பி. ஏ.”

“சுருமானம்?”

“மாதம் ஐந்துறு ரூபாய்!”

“எப்படி?”

“அவன் தன் கத்தைக்கு ஒரே அருமந்த மகன். அதனால் அவன் கத்தையில் வருமானம் அல்லுண்டபய்தானே?”

“சரி, பார்ப்பதற்கு எப்படி இருக்கிறான்?”

“புனைப்படமே இருக்கிறது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!”

“டார்ஸலுக்குத் தவறாகத் தோன்றவில்லை?”

“உங்களுக்குத் சம்மதம்தானே?”

“ஆச்சரியம்!”

“ஏது ஆச்சரியம்?”

“முற்றிலும் சமந்தமான வயது, சமந்தமான படிப்பு, எடைகூட ஒன்று. அருமானம் கூடச் சமையற்சாக்குகிறது! வேறுக் கவையங் பொருத்தமாயில்லை? அதனால் ஓர் எண்ணம் தோன்றுகிறது. இறமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை எவர்க்கு முடிபுற இருக்கிறதில்லை! இப்பொழுதும் விடைவாது. இருக்கிறதும் விஞ்ஞான ரீதியாக ஒரு சோதனை செய்து பார்க்கலாமா என்று தோன்றுகிறது. எவ்வாறு முறைகளிலுள் சமையற்சாக்க வேண்டும் என்ற முறைப்படி நடக்கும் இறமணம் எத் தகைய எண் அளிக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அல்லவா?”

“ஆமாம்! ஆமாம்! விஞ்ஞான ரீதியான சோதனைகள் உத்தேசித்து மக்கள் உயிரோடு கூடத் தியாகம் செய்துள்ளார்கள். நீங்கள் ஒரு சாதாரணத் திருமணத்தானே செய்து கொள்ளப் போகிறீர்கள்!”

“சரி, எவர்க்கு அவதாரம் கொடுங்கள். போகிறதற்குச் சொய்கிறேன்!”

“தாராளமாக, அப்புறமே கத்திக்கிறேன். நான் வருட்டோமா? நான் வரமா?”

“டென் டென் வந்தவர் போய் விட்டார். மிஸ்டர் பட்டாசா! சொசைட்டியில் ஆழத்தார், கடைசியில் சோதனை செய்து பார்த்தே விடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். டென் பார்த்துப் பட்டாசு முடிந்தது. தூதகத்தைப் பார்த்து வயது ஒப்பீட்டிப் பார்த்துக் கொண்டார். உயரவய் போவதும் சாக்ஸில், டோர்க் டெட்டில் உள்ள தாளுக இளங்கி எடை தெரிவிக்கிற வத்திரத்தில், எடைஎவையும் சரி பார்த்துக் கொண்டார். அதாவது டென் டென் வந்தவர் சொன்னதெல்லாம் எழுத்தில்தான் இருந்தது. சொன்னார்க்குச் சொல் உண்மையாகவே இருந்தது. அதனால் டென் பட்டாசா ரிங் சோதனைப் பானதற்கு எவ்விதத் தடை யும் ஏற்படவில்லை.

நீங்கள் நானில் நல்லோராவதில் முடிந்ததும் விமரிசையாக முடிந்தது. பட்டாசா தம்பதிகள் ஓராண்டு வரை, பம்பாய், புது, மதுரை, எதனிதாம் என்று பல இடங்கள் சுற்றித் தேன் நிலவுப் புலனைகளை முடித்துக் கொண்டு திருமணமான இரண்டாவது ஆண்டு முதல் நான்தான் தங்கள் சொந்த கைக்குத் திரும்பி வந்தனர். திருமணமான இரண்டாவது ஆண்டின் முதல் தான். என்னை - மனைவி இருவரும் மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதந்தனர். மானி நேரம் இருவரும் சுவாத்தமாக அமர்ந்து இனிமையா

கப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஓர் ஆண்டு ஒரு நாளாக ஒடிவிட்டது. காதலர்களுக்கு. ஆதரிச அன்பிலே மூடி ஆதரிச தம்பதிகளாக வாழ்ந்த அவர்கள் ஆனந்தத்திலும் அன்பிலும் எவ்வளவு வந்தாரும் மறந்திருந்தார்கள்.

“நாம் அன்பு செலுத்துவதுபோல் மற்றத் தம்பதிகளும் அன்பு செலுத்துவார்களா?” என்று கேட்டார் மனைவி.

“அது எப்படி. முடியும்? நம்மைப்போல் மற்றத் தம்பதிகள் - மனைவிமா? எங்கே எவ்வாறு விஷயத்திலும் ஒருமாதிரியா இருக்கிறார்கள்?” என்று மனைவி பதிலளித்தாள்.

“ஆமாம், ஒரு சில கண நேரத்துக்கு, எனக்கு அம்மை போட்டு நான் அங்கு இருந்து விடுவதாக வலத்துக் கொள்ளுங்கள்...”

“எதற்கு அம்மை போட வேண்டும், எதற்கு நீ அங்கு இருக்க வேண்டும்? அப்படியே ஆளுதல்! அதனால் என்ன பொந்தாக ஆகிவிட்ட போகிறது அம்மை கேட்டுவிட்டதாம் போகிறது? நம் அன்பு முற்றிலும் பூர்ணமான தயவனா?”

“சரி, நான் உங்களைப் போல் சொல்லி ஏமாற்றி விடுகிறேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்...”

“நீ எந்தக் காலத்தில் ஏமாற்றும்போதிலும்? அப்படியே ஏமாற்றி விடுவதாய்க்கான் என்னை முடிவுமுடிவிட்ட போகிறது? உம் கேலி! பிச்சை மூட்டை கட்டி வை!”

“கேலிக்கீஸ், வேறுக்கை இல்லை, எனக்கு இப்பொழுது கயறு இருக்கொன்றுதான் ஆகிறது. நம் அன்பு...”

“அதுதான் அன்பு முன்பே ஏற்பட்டது இல்லை!”

“ஆனால்...”

“அவர்களுக்கு இடம் இல்லை, நாம்தான் அன்பு கொண்டு விட்டோமே!”

“முற்றிலும் பரிபூரணமாகவா?”

“ஆமாம், ஆமாம்!”

“இப்பொழுது விஷயம் தாம் பி. ஏ. நான் சொல்லுகிறேன்!”

“அதற்கென்ன? பரவாயில்லை!”

“இன்னும் ஒரு விஷயம் என் எடை விஷயங்கூட ஏற்பட்டதாம்...”

“எவர்க்குக்கூட இது விஷயமாக எத் தகையோ தடவை கத்திக் கழுத்தது. ஆனால் மார்ப்கெட்டிலிருந்த எடை இவற்றின் சரி யானதுதானே?”

“சரியானதுதான். ஆனால் என் மடியில் பத்து ரூபாய் மூன்று பஸ் எடைக் கல்லை ஊசித்து வைத்திருந்தேன்!”

“என் மடியிலா?”

“ஆமாம், கடைசியாக இங்கொரு விஷயம். எனக்குத் தம்பி பிறந்திருப்பதாக இன்று கடிதம் வந்திருக்கிறது. அதனால் எனக்கு வருமானம் எதுவும் இல்லை!”

“சரி, அதற்காக என்ன?”

“அதாவது என்னை உங்கள் கழுத்தில் கட்டி விட்டார்கள் ஏமாற்றி. அதனால் நம் காதல் பிரயோசனமில்லையல்லவா?”

“யார் சொன்னது? உடைப்பில் போடு இந்த இன்பரீதியாடிக்காய்மென்கள், பொருளை தாரச் சுத்திரம் என்னவற்றையும். போ, போ! எழுந்திருந்து போய்ச் சூடாக ஒரு கப் காப்பி போட்டுக் கொண்டு வா, போ!”

அமிர்தாஞ்சனம்

வலி உண்டாக்கும் உபாதையை
ஆபத்தான நிலைவருமுன் போக்குகிறது

அமிர்தாஞ்சனம் வலியை போக்குவதோடு அப்படி
அறம் மூல காரணத்தால் தீவிரமாக அது தோற்ற
தெருக்கெதிரை அறநி கம்பலா தோற்ற மூல காரண
மீண்டும் ஏற்படுத்தா தருகிறது.
ஒவ்வொரு மூலையும் தீவிரமாக அமிர்தாஞ்சனம்
உபயோகிக்கவேண்டிய நேரத்தில் ஒரு பாட்டில் தெரி
தளர்வரை தருகிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் விநியோகம்: 4 பக்கம்-1 கனகத்தா-1 புது டெக்

பின்னப்பின் ரோடஸ்வால்

இந்த அற்புதமான துணி இரவு நேரங்களில் உங்களை வெதுவெதுப்பும் பரவவும் பதில்வேளையில் இதழ்களையும் இருக்க உதவுகிறது.

காட்சஸ்வால் லிசேஷ் மதிப்புடையது. இது உடைத்த உடை கம்பளியும் பருத்தியும் கலந்து அதி இசைக்கூடியது. உட்கிரக முகத்தில் தவிர்த்தப்படாது.

நீடித்து உழைப்பதுடன் என்றும் வெங்காயமாக இருக்கிறது.

இது முக்கியமாக குழந்தைகளுக்கு ஏற்றது. சில வெங்காயமான எருத்தாத்தகட்ட உருத்தாத்த.

இது திடீரென்று மூலம் சீராகக் காணப்படுகிறது. உட்கிரக அசைக்கிறது.

இது காட்சஸ்வால் பரக்கிறேன். இதற்கும் எந்த பரிசுரைகளும் ஏற்றது.

காட்சஸ்வால் துணியை விடவுடையே கலவை செய்யலாம்.

காட்சஸ்வால் கருவாசென உத்தியாகும்.

பலவித உடை துணிகள் மிதிண்ட துணி.

நெகல் துணி, டாட்டா கைன் இவற்றிலிருந்து உருவாக்கும் மிகுந்தமான கவிராப் பொதுவாகும்.

காட்சஸ்வாலுக்கு 400 ஏதாவும் இல்லை!

அதிகம் குவிக்கிறது புதுவாக்க ரினலியின் அங்குலாலையை அணிபவர்கள். அழகிய பரவர்திறங்கள்!

இந்த உடை நேரங்களில் குழந்தைகளை வெதுவெதுப்பும் பரவவும் உதவுகிறது.

குழந்தைகள் கவிராசையும், கலவையும் தன் பூரண கவர்தும் கொண்டுள்ளது.

உருவாக்கும் திறமையான காட்சஸ்வால் துணி உடை இந்த காட்சஸ்வால் அகிட்பாசும் காணப்படும் அனுமதி பெற்ற கடைகளில் இருந்து கடைகளைக் கிழித்து வாங்கவும்.

பெங்களூர் உருவாக்க காட்சஸ்வால் உடைகள் கிழித்து கவிராசும் கிழித்து அனுமதியும் காட்சஸ்வால் உடை காணப்படும் ஏதேனும் கடைகளில் (புதுவாக்க) கிழித்து.

நாட்டு வைத்தியம்

சீதாரதி

128 கர்ண நாடம்

ஆகவே, கர்ணநாடம் என்றதும் அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை முதலில் தெளிந்த பிறகு அதற்குத்தக்க சிகிச்சையை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

கர்ணநாடத்துக்குள்ளே கர்ணங்கடையில் மிக முக்கியமானவை என்று மூன்று வகைகளைத் தெரிவித்தாயிற்று. அவை

1. அடிக்கடி ஏற்பட்ட கர்ண நோகல் களைச் சிகிச்சை செய்யாமல் உபேகித்த தின் விளைவு.

3. பொருகு, பொட்டு, கரப்பான் போன்றவைகளின் மூலமோ - வேறு வழி யாகவோ காதினுள் வந்துற்ற காளான்... காளான் பண்டை.

3. ஆன்மபலாபி கன் என்னும் (கிருமி நாகினிகளால்) கட்டுரெட்டோ மைளின் போன்ற - அவ்வது வெறும் சூயிலுவேதாலாகட்டமே - மருந்துகளைச் சேலிப்பதால் என்பவை.

இவற்றுள் மூன்றாவது இனத்தைச் சேர்ந்த கர்ணநாடத்துக்குள்ளே சிகிச்சை யைச் சொல்லியாயிற்று.

காதில் ஏற்பட்ட காளான் பண்டை யின் விளைவான கர்ணநாடத்தில், முதலில் பொட்டு, பொருகு, கண்டு, கரப்பான் போன்றவை தலைில் இருப் பின் அவற்றைப் போக்குவது அவசியம். இவற்றுக்கான சிகிச்சைகளை ஏற்கெனவே மிக விஸ்தாரமாகவும் கட்டுரில் விளக்கி ஆயிற்று. (தயவுசெய்து பழைய பிரதி களைப் புரட்டிப் பார்க்கவும்.)

காதினுள்ளே காளான் பண்டைக்குக் காரணமான பொட்டு, பொருகு, கண்டு கரப்பான்களைக் குணப்படுத்துவதில் மட்டும் போதுமா? காதினுள்ளே காளான் பண்டைகள் எப்படிப் போக்குவது என்பதிரீகளா? சொல்லிடுவன்.

1. "போரால்குறாள்" என்னும் மருத் தில் ஒன்றிரண்டு சொட்டுகளைக் காதில் விட்டுப் பஞ்சினும் நுடினும் போதும். இக்காளான்கள் கண்டோடு வகலாசை ஏறி விரும்.

"ரெக்டிபைட் ஸ்பிரிட்" என்னும் போதை தரும் மதுவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த திரவத்தில் சித்திதளவு போரிக் ஆலீட் என்னும் மருத்தைக் கரைத்ததுதான் போரால்குறாள் எனப்படுவது. இங் கிலி மருத்துகள் விற்கும் 'ஷாப்'புகளில் இது கிடைக்கும். ரிஜிஸ்டர் செய்யப் பட்ட டாக்டரின் சீட்டிருந்தால்தான்

இது கிடைக்கும். மற்றப்படி இது கிடைப்பது கூடி னம், மதுவிலக் குச் சட்டம் அமு

துக்கு வத்ததின் விளைவாக, இந்த மருத்துக்கும் ஒரு 'கிடைக்காமை' வந் துள்ளது. கிடைக்காமை - அல்லது கிடைத்தல் அரிது என்னும் நிபந்தனையுடைய. மருத்து இவ்வாமைவாயில்.

பார்க்கப் போனால் ஏராளமாக உள்ள எத்தப் போகுன்தான் எனதில் கிடைக் கிறது என்கிறீர்களா? அப்படிச் சொல் வாதிர்கள். இருக்கும் பொருள்களை விட்டுத் தள்ளுங்கள். பொருளை இங் காத வரப்படுத்தல், வறட்டுப் போக இவை வேண்டிய மட்டும் கிடைக்கின்ற னவே! கிடைக்கு இந்தபோரால்குறாளைச் சித்தி காதிில் விட்டதும் ஒர் எரிச்சல் ஏற்படும். பிறகு மருத்துப் புட்டினவைக் கண்டவுடனே தெருவிராமல் பூசிய பாலைக் கண்டதும் ஒடி ஒளித்துக்கொண்ட கதைவாலிவிடும். ஆகவே சிறியதொரு பஞ்சத் திரிசைய இம்மருத்தில் அளவொடு தாகத்து. அநிக் படி எள்ளளவையுள் போக்கிவிட்டுக் காதினுள் வைத்துப் பஞ்சினும் நுடினும் போதும். நேரிக் காதில் இதை விடவேண்டாம்.

ஸ்பிரிட் ஆனதால் காற்றுப்பட்டால் எப்படியும் உலர்ந்து விடுமே. அப்படிக் காற்றோடு கைக்கும்போது இந்த 'ஸ்பிரிட்' குக் காற்று பட்டாரோ போதும்; காளான் விலகும்.

3. சோழி-பலகாறை - கௌரி என் னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படுந் பொருள் ஒன்று கண்டாயினா? அதில் ஒன்றை அடுப்பில் குக் கவும். மற்று டோய்க்கி ரிந்து. இது 'டப்' என்று வேடிக்குவிடும். இந்த இதை அடுப்பி லிருந்து எடுத்து ஆறியதும் கொட்டித் துவைத்துக் கொள்ளவும். இந்தப் பல காறை பற்பத்தில் 1. ஒரு சிட்டிகை வளவைக் காதிவிட்டு அதன்மேல் சில தடவிகள் எதுமிச்சம் பழ ரணத்தைக் காதில் விடவும். மனமனவென்று கற்றுப் போங்கும். பரப்பல வேண்டாம். இதனும் காதில் குடோ, எரிச்சலோ எதுவும் உண்டாகாது. பிறகு தலையை மறுபுறம் சாய்த்துக் காதில் விட்ட மருத்துகளைக் கவிர்த்துக் களைத்து-பஞ்சி னும் துடைத்துச் சுத்தஞ் செய்யவும். இதனையும் காளான் மானும்.

3. டப்டு துளர் என்று ஒரு மருத்து. கக்கு, மிகு விதற்கும் மருத்துக் கடை களில் கிடைப்பது. மானிக் போன்ற சோறசோறப்பான ஒரு சாதனத்தை "இதுதான் கடத்துரை" என்று சிலர் கொடுப்பார்கள். இது கற்பவகை -

காமரத் தரைக்கீழ் தேய்த்துக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யப்பட்டுநான் உறவும். சேனைக் கிழங்கைப்போல் பெரிய பெரிய வெளுத்த அல்லு நிறிது அழுக்குப்பட்ட வெண்ணை மீறமுள்ள - கெட்டியான பொருள் வேறென்று உண்டு. இதைத் தான் கடல்நுரை என்று தெரிந்து வாய்க் வேழம். இந்தக் கடல் நுரையையும் காலில் ஒரு கிட்டியைவிட்டுக் காய்ச்சில் சில துளிகளையும் அதன்மேல் விட்டால் மனமாவென்று பொருள் அடங்கும். பிறகு போசெ தெரிவித்த விதம் காணாத் சுத்தம் செய்யவும். இதுதான் காளாங்கன் நேரம்.

4. கூராதைவர் என்று ஒரு மருத்து. இதைச் செய்துகொள்வது சிறிது சிரமம். அவசியமும் இல்லை. நாட்டு மருத்துவன் செய்து ஏற்கும் இடத்திலிருந்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். இந்தத் தைவத்தில் ஒன் திரண்டு கொட்டு காலில் விட்டுப் படுகின்றால் நுரையும் போதும். நனை கோறும் உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற நிர்வகித்தால் இல்லை. ஏற்குறால் கூராதைவர் மருதால் போரலிக்கறால் மறு நாள் கூராதைவர் என்று இப்படி உபயோகித்து வந்தால் காலக்கிரமத்தில் காளாவின் தொல்லை தொலைவும்.

5. அதிவிடயம், வெருங்காயம், சே குப்பை, காவ்க்காட்டை, ஸ்வரீஜிக் கூராயம், கக்கு, பரிந்து, திப்பிலி இவற்றை கலக்கலாக அரைத்துக் கொண்டு எண்ணெயும் காய்சும் சேர்த்துக் காய்ச்சி வதவத்தில் ஸ்வரீஜினைச் செய்து மேற்கொள்ள விகம் விட்டு வந்தாலும் நல்லதுதான்.

இவ்விதம் வந்துற்ற காளாங்கக் கிராம முயலுவதோடு, இக்காளாங்ககாரல் உற்பட்ட விநயனையும் போக்க வேண்டும். கரத்தினால் பறவும் வளிகை போக்க காளாங்கன் உறிஞ்சிக் குடிப்பதனால் உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே காளாங்கன் சிற்றாழ்வாடாடிக் காலில் சேரும் போக்கு கொட்டங்கிறதென்று விளக்கியது நினைவுக்குரிய. இந்த வறட்டினால் போக்கி - தெய்வப்படை மண்டாக்கி வரத்திலை சீர்த்ததைச் சாணந்து செயலிக்கு உபயோகித்துள்ள சத்தம் கிற்கும்?

அதற்காக, கிச்சரி நீவிக்குச் சிறிது கூரப்பயா வைத்துக்கொண்டு அல்லது மாஷை வைத்துக்கொண்டு உச்சியிட்டுத் தேய்த்து ஊறிப் பிறகு அதையே தலைக்குத் தடவி முடி சீலிக் கொள்ளவும், கலக்கு நுலம் விட்டுக் குளிக்கவே கூடாது. திச்சரி தேய்த்து வரும் எண்ணெய் சேர்ந்து சேர்ந்து முடியெல்லாம் பழம்புளிபோல் ஒட்டிப் படித்து நூற்றம் எடுக்கத் தொடக்கி விடுமே! அப்படி

ஆகாமல் இருக்க அன்றாடம் அதிகப்படியான வைத்துக்கொண்டு கந்தைத் துணி யால் துடைத்துக் களைந்து விடுவது நல்லது. அப்படியும் திராத்தாருமாலும் 10 - 15 நாளைக் கொஞ்சம் இதே வைத்தல் மேலும் கொஞ்சம் தலைக்குத் தேய்த்து, ஊழலம் உட்கோ வெந்நீரில் தலை குனிந்து-சரத்தைத் துவட்டிக் கந்தை நாகிச் சாம்பிராணிப் புளக காட்டிக் காயவைத்துக் கொள்ளவும். இவ்வாறு தலைகுனிப்பது அடிக்கடி செய்யக்கூடாது. மற்றும் நடிப்பது, திச்சரி கழர்த்துவரை யில் குளிப்பது போன்றதெல்லாம் வெத்திரேதான் எடுக்க வேண்டும். எப்பிடுவதெல்லாம் கூடாக இருக்கும் போதே ஏற்றம் வேண்டும். பீர்க்கல் காய், கரைக்காய், தக்காளி போன்ற நன்வெள்ளை காய்கறிகளும் மீண்டும் அபத்தியமாகும். ஆனால் கிணர்கள், களி யாண்டி புளகிக்காய் இவை இரண்டும் தவறாமல் எவ்வாறாயும் அபத்தியமல்ல, கழறுத்த காற்று கொள்ளக்கூடாது. வேகமாகச் செல்லும் மோட்டார்-ரயில் வண்டிகளில் பரயானை செய்து செய்யும் போதும் "சுரிச்" என்று முகத்தில் அடிக்கும் காற்றைத் தவிர்ப்பது அவசியம். மருக்கக் கூடாது. காலில் படுத்து அடைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், தலைவில் - காய்கறியும் மறைத்து "மயன்" கட்டிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று போன்ற சூதாக்கங்கள் நல்லதல்ல.

ஆன்மக்களானால் தலைமுடியைக் கூடு பாஷ அளவு குறைத்து வைத்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியம். "அமெரிக்கக் கார்ப்" என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு முட்டிக்குப்போல் மண்டிக் கிடக்கும் முடியுள்ள கலியக் கல்காதரங்களுக்குத் தலையில் உச்சியிலும் கைலம் முடிக்க முடியும் தலைக்கே போதாதே! ஊறிட என்ன நிற்கும்? மேலும், இந்த முடி கூடப் படியவைத்து முடி சீலிக் கொள்ள வேண்டிவென்று கொஞ்சம் தண்ணீரைத் தலைவில்... அது கூட்டுவ கூடாது. ஆகவே தான் "ஸம்ஸா கிராப்" செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்தது.

இத்ததைவங்களில் ஸ்வரீஜி இவ்வாறு உபயோகிப்பதால் கரத்தினால் தெய்ப்பு ஏற்படும். வறட்டி நீங்கும், காணாதம் குவமாகும்.

அவசியமானால் மூன்று முறைகள் மட்டிக்க காய்ச்சிய கூரப்பயா வைத்து உபயோகிக்கலாம்.

ஆமாம்! இந்த கூரப்பயா - மாஷை வைத்துக்கொள்வதுச் செய்யுதல் என்னிதரீதானா?

மேலும் - கர்ணாதத்தில் உச்சுக்கு ஒன்றும் மருத்து வேண்டாமா என்று கேட்கிறீர்களா?

மந்திரமும்
மகாமந்திரமும்

முன்னர்

[illegible]

அது தான் உங்கள் மனநிலை. உங்கள் மனநிலை உங்கள்
 போனபோது விட மாறி நோய். நோய் ஏதே
 கிருந்தது. அல்ல மிகத்து. 'என் ஸுய?'
 என்று கேட்டான். 'நெய் போது? சண்டை
 மிகுந்தான்' என்று சொன்னான். 'சண்டை போது?
 உயர்வுக்குப் போகுதுமே!' என்று கேட்டான்.

இது கூடத் தெரியாதா? நம் ராஜாவுக்கு இன்னொரு ராஜாவுக்கும் "மணமு"கன்.
"நம்ம ராஜாவுக்கு ரோயல் ஸ்காலர்ஷிப் போர்டு. எப்பவுச் சண்டை சிண்டை நிகழ்ந்த முடியும்." என்று அனுதாபத்துடன் கிப்து தான். "கபத்தியமே! ராஜாவா சண்டை போட்டாயா? முக்கிய மந்திரி சிப்பாஸ்கன் து

திருட்டி, "தேசாபிமானவிக்ஷோ தாட்டுத்து
மதிதும் மக்களுக்குக் கலசமும் போன்ற வீரர்
கனம். ராஜாநிராஜனுக்காகத் துணித்து உயிர்
எடுத்துக்கொள். எதிருத்து கொடுத்துக்கொள், பொருள்
வெடுத்துக்கொள், நீர்த்து அடைத்துக்கொள். அமரர்
ஆளுகை" என்று ஏவுவார். அவர்களும்
துணித்து மன்னனுக்காக உயிர் துறப்பார்கள்.
பின் சமயம் எதிருதல் வெடுத்துக்கொள்"
என்று திரை விளக்கியிருக்கம்.

“சிபோயர்கள் சேத்தாள் அபிரி திவா ஏன் ஏற வேண்டும்!” என்று அவளுக்குப் புரிவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் போலுமையால் கடிவையாகப் பது வார்த்தைகளைச் சொல்லி வருவதையும் அஞ்சிப் பேசுவதால் அவளுக்குப் பரிசுப்போலிவந்ததால் சேய்தது. கடைசியில் கண்டு விட்டியது வந்தகமாகக் கிடைக்கும் அபிரியின் பரிசுத்தம் நமது.

இரு தாய் அக்கப்பக்கத்தாய் "என் கிறாய்
 நாலாய்ப் தொதுமாக இளைத்து விட்டாய்?
 சாப்பாட்டுக்குக் காணவில்லையா? அதிகக் கஷி
 கேட்பதற்கு என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.
 அவள் தன் பழையாணவிலும், "துவாய் விடா
 வாடி ஏதிரிட்டுட்டா. சப்பாணம் காணவில்லை.
 மகனுக்கு அளவையிறு. எனக்கு அதுவுமில்லை"
 என்றாள். "அதுமாதம் கிரித்துக் கொள்ளுவிட
 "அவ்வப்பகுதி"யே" என்று ஏன் இவ்வளவு
 கேட்கவில்லை என்று திடுக்கிதேன். கொஞ்சம்
 சே. 4.4க்கு தகுதிதான் போ" என்றால், அவள்
 அவளை மனமார காதலித்தப் போலிக் கடை
 ஏன் கடை தெருவுக்குப் போனாள். அதற்கு
 பாவம், கிள்ளக் கடைபோ போதுமானதாக
 இருந்தது. யிசையாதி றாக்கிதும். அதிகமாக
 கஷி விட்டா.

ஒரு நாள் கனடக்காரன் "யானை இறந்தி
யெதுவதாகியோடு திரீஇரான்? காரடு மய்கெட்"
என்ற பேட்டலன்.

“என்னை கார்ட்டு ஸ்டாட்” என்று.
“என்னை கார்ட்டு வான்னுல்” என்று. “நீங்கள் கார்ட்டு
தான். இது என்னை கார்ட்டு கன்களும் என்னை
தான்” என்று அதன்மேல் கொண்டுள்ள கன்களும்
கார்ட்டு. கார்ட்டு கன்களும் கார்ட்டு கன்களும்
கார்ட்டு கன்களும் கார்ட்டு கன்களும் கார்ட்டு கன்களும்

தெய்வம் என்ற அழகு மிக்க ஒரு பெண்மணி
பெரிய பத்திரிகை, "அதேன்ஸ் ஸ்பாட், புரிய
விக்காய்" என்றன. அந்த நிலை திருவங்க
பொருளமரபுடன் சிக்கலில் கூறினார். அவள்
தன் உயிர் வேறு எங்குள்ள எதிர்பாரை
விடும் போல், "ஐயோ, தேன் வாய்ந்தாள்மே
வாங்கிக் கொடுங்கள்" என்று வேண்டிக் கொண்
டாள். பிறகு விட்டால் மிஞ்சியிருந்ததை
வேண்டாம் போனார்க்கே கஞ்சி காண்பித்திடுமா
தரார் தன் மனநிலை மாட்டாததான். ஆனால்
அது காணாமல் போகவே, அவள் அவளுடைய
கண்ணாடிக் கண்ணாடி கண்டிப்பில், 'பா' வந்
தால் பத்திரிகை பற்றித் திடீர்ப் சம்பவங்களை
அந்தக் கண்ணாடி அவள் கெடுக்கப் போகக்கூடும்
பற்றித் தோல் துடிக்க, தம், மற்றத் திருவங்க
டம் விடுவாரும்தவறாமல், தாங்களே சென்றனர்,
"இன்னமும் சீட்டுவதற்கில்லை, சீட்டுவதற்கில்
லை" என்று தாம் எண்ணினார்.

கடைசியில் உணவுப் பங்கிட்டுத் தீட்டு வந்து
சேர்த்தது. ஆறாம் மாதம், 1943-ம் ஆண்டு
கடைபிடித்த சோஷல் ஸ்வஸ்தத் தின்று
பரிசுல தோது. சேலு அழியில் சேகரித்துப்

புதுக்கல் வைத்துத் திவ்யம்தான் உண்டு. ஆனால் இப்பொழுது கிழவர்க்கு அந்தக் கவலை வந்தான் ஏன்? நினைச் சொற்களில்: உடலில் வறுமையில்; நோயில் காட்டியது. வேலைக்குச் செல்லவில்லை எனில் காவலில்: பங்கிடு எல் லாவது சூழ்ந்திருந்தால் என்ன?....மகன் தத் தாரியாய்த் திரிந்தான்.

ஒரு நாள், தெருக் கோடிச் சூப்பைத் திரைப் புவிக்குத் தவிர்ப்பென்று. பித்தகிர் மோதிரம் ஒன்று முக்கியவாளுக்குக் கிடைத்தது. அதை மணலால் பளபளப்பாகத் தேர்ந்தான். உடனே கறுத்த பெருத்த பயங்கர உருவம் ஒன்று தென்பட்டது. ஆனால் வைபவ் பவந்து மூர்ச்சை பொடவியில். பழைய மோதிரங்கள், பழைய விளக்குகள் வலையருக் களில் மராய் மரிகளில் முக்கியவாய் புவி. ஆகவே அவன். "மோதிர முத்திரையே" கட்டிவிட்டது. கடப்பாய் அச்சவாய்" என்று கேட்டான் சோசரித்தான்.

"கேட்டவன் செல்லியோ?" என்று அதுவத் துக் கொண்டது பூதம். இப்பொழுது இத லிடம் என்ன கோ. உலேண்டும் என்று சொல் லிக்கொண்டே வைபவ் தெற்றியைச் சலித்து போவிகையாலும். "ஏவல் புரிவது என் கலி விதி; பன்னிக்கடப் பின்பிப்போல் தெள்ளிக்கு விட்டவாற்ப்பது அகல்; ஆனால் நீ விருவன் தாய்; "தூரீ" கொடியி னிட்டு விடுகிறாய்; மூதலில் விட்டுக்குச் செல்வோம். மருத்தெயில் காற்றைப் பார்த்து நீ பேச வது எவர்க்கு நானாக இருக்கிறது" என்று கூறின பூதம்.

"அதுவும் நியாயத்தான் நீ நல்லவன்; பூதத்தைக் கண்டு துணங்க ஏன் அந்த இரவுகள்?" என்று முக்கியவாய்.

"உண்மை, பங்கிடு கொண்டது நான் வலாய்" என்று முக்கியவாய்.

விட்டுக்குச் செல்லுதல் வைபவ் மறுபடி யும் "கனம்...என்ன கேட்கட்டும்?" என்று யோசித்தான்.

பூதம் அதுவத் துக் கொண்டு. "இதென்ன திரைத் தொல்லை" நல்ல பின்பிப்பானும் மூதலில் அம்மாவைக் கருத்து கேட்பான்" என்று எடுத்துக் கொடுத்தது.

தாய் குறுக்கிட்டு. "மோதிரம் எத்தனை காலம் உண்டு இரண்டு மூன்றுதான் என்னால் மருந்து விடக்கூடும், பின்பித்துக் கிடந்தால் பின்புடி பார்த்துக் கொள்ளலாம்" என்று யோசனை கூறினான்.

அதற்குப் பூதம், "வேறு யாராவது கேட் டிருந்தால் இதைச் சேன்றிக்குப் பதிலே சொல்ல மாட்டேன். உங்களைப் பார்த்தால், என் அன்பார்ந்த அத்தனையபே உரித்து வைத்தாற் போலிருக்கிறது. ஆகையால் சொல்லி விடுகிறேன். ஆவிரம் சட்டினை விட்டாலும் கொண்டு செலுத்தத்தான் வேண்டும்—தலைவிதி" என்றது.

உடனே அவன். "என் மகனுக்கு நல்ல சாப்பாடும் எனக்கு ஏதாவது மருந்து கிடுத்து கொடுத்ததாயும்" என்று மரியாதையுடன் கூறினான் கிழவி.

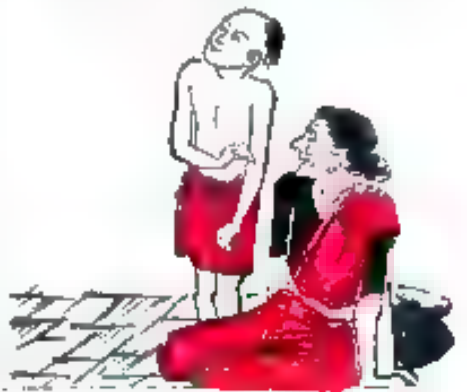
நேஷன் காலத்தில் நாட்டு அரசன் கூட (பிறர் முன்னிலையில்) சாப்பிடத் தயங்குவான். அப்படிப்பட்ட நிறத்த உணவு மூக்கியலுக் குக் கிடைத்தது. தாய்க்குக் கடக்கடக் கருதி,

முதல்தரமான பால், தாராளமாகச் சர்க்கரை எல்லாம் கிடைத்தன. "உங்கள் நோய்க்கு மருந்தும் இதுதான், கிருந்தும் இதுதான், கிருந்தும் இதுதான்!" என்று சொல்லிப் பூதம் பகபகவென்று கிரித்தது.

இப்படியாகத்தானே பல நாட்கள் இப்ப மாய்க் கழிந்தன. கடைவிலும் மருதான் உண வும் பங்கிடு புரிசோதகர்கள் கதவைத் தட்டி வென்று தட்டி. "யாராருள்ள? கிட்டைப் புரிக்கட்டும்" என்றார்கள்.

வந்தது கிளை. கடைவிலும் பெல்கடப் பதிவு செயல்படாமல் புத்தம் புதிதாக இருந்தது கிட்டு. தெனியோ பழைய கேதி. அவர்கள் சந்திதகத்துடன் விட்டைச் சோதனை போட் டார்கள்... சாக்குச் சாக்காக அவிசி, கொதுமை மாலு, பங்கிடுகள், ரகவ வலையறு! மூலகனில் வாநாங்கொட்டை, முந்திரிப் பருப்பு முதலான குழியங்கள்! கழிகளில் மெய்ச் சட்டிகள், தேய் லாடிகள்! என்னுடிக் குதிரியில் ஓர் அங்குலம் எண்ணெய் மிதக்க ஆவக்காய் கனையான்... பரிசோதகர்களின் கால்களிலிருந்து மூலம் அருளியாய் பெருகியது. வெகுகிர் வெகுகென்று அரிவிளையப் பார்த்த துமி அது கருப்பு மார்ப்கெட்டு ஏரக்குதான் வந்து தெளிவாய்த் தெரிந்தது. காலும் மகனும் 'மூர்ச்சை, முன்றியோ'வென்று கூவித் தொன்றுகிற தென்றனை. அக்கம் பக்கத் தான். "நான் அன்னத்திக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன்" என்பதைத் தவிர்ப்பாய் அறிவித்தார்கள்.

முக்கியவாளுக்கு தெய்வில் அடைபட் டிருப்பது பிடிக்கவில்லை, அமுதவண்ணம் இருக்கிறான் என்பதைக் காணல் சிக்கிரமில் நிழலியானவன் அரசனைப் போட்டி காண விருப்பிக் காவலாளியில் காவல் விடுத்தான். அவனும் இரங்கி அவனைக் கொறு மண்டபத்துக்கு அழைத்துக் செல்லும். கிரி வி மன்னன் மூல் புறப் போல் விருந்து, "அருக ரட்சகனை, ஏழாழ்க்கு அடைக்கலமே, நாய்கள் ஒரு தட்டும் செய்வதில்லை; மோதிரத்தில் மத் திர சக்தியால் உயிர் வாழ்கின்றோம். வேண்டு மானால் பாருங்கள்" என்று பிரஸாபித்து, மோதிரத்தைத் தேய்த்து "ஒன்றாத்தாமன் மால்சோவா மாம்பழம் ஒரு கூடை!" என்று கட்டிவிட்டான். கிடைப் மாத்தத்தில் சோசன் மாம்பழம் கிடைக்குமா? இருக்கிறதாய், தொப்பென்று ஒரு மாம்பழக் கூடை வந்து

காஞ்சப்பேட்டை : என்ன ஸ்ரீராம காவியம்! உலகம் பரிசுது மண்ணிருந்தி அந்த ஓட்டகலாசா ஓர் இடத்தில் கொடுத்தால் அவர் தலை மேல் உலகம் விட்டு விட்டிருக்காவிட்டாலும் இப்போதுமே! சாமி பொய் கல் இல்லை! ஓன் விட்டு விட்டிருக்காவிட்டாலும் கொடுத்த இடத்தில் வைத்தால்!

விழுந்தது, பழங்கலில் பொன்னிறமும் மணமும் சாப்பிடுவதை மறக்கிறேன்.

அரசன் "அதெல்லாம் சரி, கிழவி! எந்தார் விதிவை ஏன் மீறினாய்? அதன்மையால் முன்பு குற்றம்?" என்று அடட்டினான்.

"எவர் வாங்க உணவையும் தாங்கள் திருடவில்லையே, அரசே! வாங்கன் பண்டங்கள் வாங்காத வரை பிறருக்கு நன்மைதானே!" அரசனாகக் கரிமாவை விடை தோன்றவில்லை.

ஆகவே, அதெல்லாம் முப்புக் கொள்ள மாட்டேன். நீ சொந்த குற்றம், ஆனால் குறிவா மூடக் கிழவி, உன் மகனே அதியாக் கிழவன். ஆனாலும் உன்னை மன்னிக்கிறேன். நீ அந்த மோதிரத்தை என் விடம் கொடுத்துவிடு. உன் குழியத்தை நான் காப்பாற்றுகிறேன்!" என்றான்.

மந்திரிகள் ஆமோதித்தனர். கிழவியோ, "இது தங்களுக்கு எதற்கு அரசே! தங்கலிடம் தான் அம்பாரி அம்பாரியாகக் குவித்திருக்கிறதே!" என்று கிழந்த கயக்கத்துடன் ஆட்சேபித்தான்.

அரசன் தனத்தேர்வை துடிக்க, "உன் அநியாய பிரசங்கத்தை மெய்யாக இருக்க வேண்டாம். நீ கார் கேட்பதற்கு?" என்று அடட்டி, "அம்பாரி அம்பாரியாகக் குவித்திருந்தால் பட்டாளம் பட்டாளமாகத் திண்ணக் காத்திருக்கிறது. படியளப்பவனாக கவலையோ தெரியும்! சேலே தன் கவிதையில் மேல் அல்லவா சொல்கிறது?" என்று தன் மனத்தில் உலகத்தை உதிர்ந்துவிட்டான்.

கிழவி திணைத்தான். சிப்பாய் லாஸ் விடு தப்பிவை அவன் பார்த்திருக்கிறான்; குப்புறப் படுத்தி காத்திருக்கிறான்; பார்த்ததில்லை.

சமயத்தில் இருந்த கிழவியாக இவராக சிப்பந்தியாக உணவுப் பொருள் விவரங்களையும் கவலை கொண்டனர். கிழவியோ "ஸ்ரீராம மன்னிக்கவும். 'குடிசை' யி் செலுத்த வேண்டும்; சிற்றரசர்கள் கவலை கட்டவேண்டும்.

மும்: ஆனால் கவலைப் பொருள்படும் கவலை வதும் மகா பாபம்!" என்று கோவிலில் கதை வாசிக்கும் புராணிகள் அடிக்கடி சொல்வார். நான் மோதிரத்தைத் தந்து கிழவியை கொள்ளாட்டேன்!" என்று தலைமேலே வந்தவன் போல் நடந்தான்.

உத்திரவாகுந்தர்களுள் வணிகர்களும் கை கட்டி "கேளும், கேளும்!" என மெய்கினர். அரசன் வெட்டி, "எனக்குத் தெரியாதா, என்ன? நீ உண்மையிலேயே நல்லவனா இருக்கிற உண்மையிலேயே தந்திரமாய் நடக்கிறாயா என்று சொல்கிறேனே தவிர, கெடுதல், மோசனங்கள் உலகத்தில் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? அதுமட்டும்தான். புறம் ஒன்று பேசல் தெல்லாம் ரொம்பத் தப்பு! சரி, நீ மன்னுடன் விட்டுக் கொடுக்கலாம். அந்தக் கடை இப்படியே இருக்கட்டும்!" என்று தீர்ப்புக் கூறினான்.

எல்லா மந்திரிகளும் விவரப்பாடுகளும், 'நமது மன்னர் மகா மெதாவி. மிக நல்லவன். இப்படி உத்திரவாகுந்தர். வாழ்க நம் மன்னர்! வாழ்க நம் தாடு!' என்று ஆரவாரித்தனர். மாயப்படுத்தின வாசனையை உறிஞ்சினர்.

விட்ட அடைந்ததும் கிழவி புத்தகத்தை வர வந்தாள். "இத்தனை நாட்கள் உயிர்மீட்டுதல் பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு வந்துவிடுவோம். இப்போதுமே பிற ஒரு கடை விவரம் - இவரின் சொத்துக்குக் காணும் அளவுக்கு உணவுக் கடைக்கு உடம்பில் பணம் கொடுத்துவிட்டு, பிறர் ஆசையைப் பின்பும் இந்த மோதிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு மாயமாய் மறைத்து போய்!" என்ற கருத்துக்கிணங்க வேண்டிக் கொண்டான்.

புத்தகம் அதன் படியே போதுமான அளவு ஆரோக்கியமும் சக்தியும் அவளுக்கு அளித்தது. மோதிரத்தைப் பத்திரமாய் எடுத்துக் கொண்டு மிழ்ச்சியுடன் மறைத்தது.

புத்தகம் திரைசென்று போன்றியபோது கூட அவ்வளவு தெரியவில்லை. அது கடைபிழைதவாக மறைத்ததும் மூக்கல்வாவுக்குத் தூக்கி வாசிய் போட்டது. திண்ணம் புரிந்து பதற்றம் சற்றுத் தணிந்ததும் அவன் தாடிடன் "வாங்க வாங்க!" என்று சண்டை பிடித்தான். ஆனால் தாய் அகற்றும் அதுகாலையுடன் உணவு தளாரித்து, அவனுக்களிக்கவே அவன் மனம் குவியத்தான்.

மந்திர மோதிரம் மறைத்ததைக் கேள்வி யுற்ற அரசனும் அமைச்சரும், "நல்ல வேளை! என் சக்தியுடன் கைவிடப் போய்ச் சொத்து விடவில்லையே!" என்று சொல்லிக் சமாதானம் அடைந்தனர்.

கண்ணாடிகளில் "நல்ல வேளை! பொய் வாங்கியதை ராஜ்யம் விதிவாக முப்பத்தம் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லையே!" என்று மறைத்தைச் செவ்விக் கொண்டு துதானிகங்களுக்குக் கொப்பம் பெரு மனதும் களிப்பினதும் சொல்கிறார்.

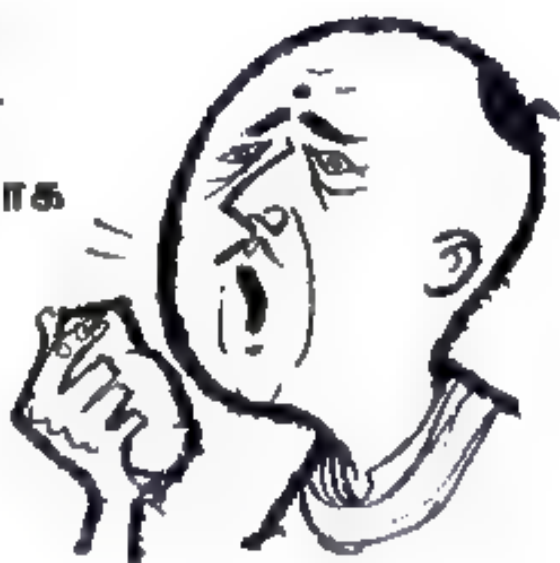
உணவுப் பருகி இவராகத் தனித்தனியானவர், "இவ்வளவு தும் கணக்குகள் பிரசங்கித் இருக்கும், ஒரு கிழவி எப்படி நம்மம் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டாள்!" என்று என்னி நாற்காலியில் காத்திருக்கிறோடு பற்ற நைத்தான்.

ஆனால் ஒருவராவது உலகத்தைக் காக்கும் மகா மந்திரம் போல் இவ்வளவு உதவியல்ல. நன் உணவுப்பு" என்று படிப்பினைவை அளித்தது. கிழவியைப் பாறாட்ட நன் கரவிலை.

இருமல் தொல்லையா !

ஸெப்ரால்
சாப்பிடுங்கள்
அது உடனடியாக
நிவாரணம்
அளிக்கிறது

'ZEPHROL'
Trade mark brand

ஸெப்ரால் காப் ஸிரப்

தயாரிப்பாளர்கள் மே ஆன்ட் பேக்கர் லிமிடெட்,

விநியோகஸ்தர்கள்

மே ஆன்ட் பேக்கர் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

பம்பாய்   கல்கத்தா   கொழும்பு
மதராஸ்   புதுச்சேரி.

படித்துப் பாருங்கள்

Sports and Pastime Annual 1959

உணர்ந்த கவிப்பு நீண்டவும், ஒவ்வொரு நேரத்தை உல்லாசமாகக் கழிக்கவும் ஏற்பட்டவை விளையாட்டுகள். இவற்றை உயர் கல்யாணம் என்கிறது. அவைகளுக்கு வாழ்க்கையில் முக்கியமான இடம் அளித்தால் மட்டும் போதாது என்று கருதி, உலகளாவிய மதாண்மையும் கொடுத்து, ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் இவ்வழியை வகுக்கிறது. 'கம்போர்ட் அண்டு பாஸ்தைம்' என்னும் பிரபல ஆங்கில வாரப் பத்திரிகை,

இதனுடைய 1958-ம் ஆண்டு விசேஷ மலர் மற்ற வற்றை அனுபவித்துக்கொள் போயியே உலகமும் கருத்துயர்வும் கொண்டு பிரகாசித்திருக்கிறது. விளையாட்டு உலகில் இவ்வாண்டுவிசேஷ நிகழ்ச்சிகளைக் கவனித்துப் பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம். உலக அளவில் இந்தியாவுக்குப் பெருமை தேடித் தந்தவன் டென்ஸன் ஆட்டக்காரர் ஒருவர். ஒரு காலத்தில் பற்றிய கட்டுறா மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. 'கிரீக்கெட்' கோஷ்டத் தலைவர் இந்நகரேயென்பது நுணுகியவர்களுக்கும் திறமை களையும் ஆஸ்திரேலிய கிரீக்கெட் ஆட்டக்காரர் ஐராக் கிப்செக்டன் ஒரு கட்டுறாவில் வெறு சமமாக எடுத்துரைக்கிறார். அந்நிலை தலைவர் பக்கம் இந்நகரேயென்பது அவசியம் என்று அவர் குறிப்பிடுகிறபோது வாழ்க்கையில் வெற்றிக்கு மட்டும் அக்காமல் விளையாட்டும் வெற்றிக்கும் கட இதன் பலன் எவ்வளவு வேண்டியிருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது. அமெரிக்காவின் 'டென்ஸன்' விளையாட்டின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி, அரசியல் விவரம் களை விவாதிக்கும் அதே திறமையுடன் இரு கே. பாராமன் ஒரு கட்டுறாவின் ஆரம்ப கிறார். 'டென்ட் கிரீக்கெட்' தலைவரின் விளையாட்டுச் செய்தி விவரப்பரமார் இரு எம். கே. குருநாதன் குகிரமாக ஒரு கட்டுறாவின் விவரம் களைக்கிறது. எப்போதுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் அரசியலில் உள்ள போட்டியு போல் விளையாட்டிலும் உள்ள ஏற்றத்தாற்று களை ஒரு கட்டுறா விவாதிக்கிறது. பிரபல ஆட்டக்காரர்களான பி. பி. எச். மே. (இங்கிலாந்து டென்ட் கோஷ்டத் தலைவர்), கந்தாபா, (மெற்கித்திய டென்ட் ஆட்டக்காரர்) டி. கே. கெல்கவாட், (இந்திய கிரீக்கெட் கோஷ்டத் தலைவர்) முதலியோர்களைப் பற்றி வர்ணம் படங்களுக்கும், மற்றும் இதர கோஷ்டப் படங்களுக்கும் மனங்கூர் கோவை பலிக்கின்றன. திறப்படை உலகத்துக்கும் உலக இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. 'மோகம்-ர ஆலாம்' என்னும் படத்திலிருந்து சில காட்சிகளும், 'மான் லிண்டா, ஷுனா, ராஜேந்திர குமார், பிரதிப் குமார் ஆகிய இந்திய நட்சத் திரைப்படங்களில் வர்ணம் படங்களுக்கும் மனம் அளிக்கின்றன. இவ்வற்றை ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் அனுபவித்துக்கொள் கிறார்கள்

கம்போர்ட் அண்டு பாஸ்தைம் விசேஷ மலர் என்ன வகைகளிலும் முதலில் திறந்தது. வாசகர்களுக்கு ஒரு நல் கிறித்து.

ஆசிரியர் கம்போர்ட் அண்டு பாஸ்தைம் : கந்தாபா கிஷ்டன், மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2 மின் : கு. 1-25. —எம். எஸ். விவசாயி

புனைப் பிளையிடு

இராமாயணக் கதைரீயில் ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு சிறந்த உட்பெயர்நாடு துணுக் கத்தைத் தன்னைக்கே கொண்டிருக்கிறது. 'கம்போர்தைம்' என்னும்போது உலகமே குறித்து திறந் தொடரால் கம்புக்குள் திறப்பு. அதுபோல் ஏதே வாசியிடு ராமாயண மென்ற தொடரும். 'இராமாயணதாரம்' — என்ற பெயரோ காவியதாயகணு இராம னுடைய அவதாரச் சிறப்பைத் தாங்கி திற்தது. 'இராம கதை'. 'இராம காவிய' என்ற பெயர்களும் கூடக் காவியத் தலைவரின் பெருமைகளையே புகல்கின்றன.

தெய்விகத் தொடர்பும், மூலமான அடிப் படை உலகமையை விளக்கும் ஆற்றலும், வாய்த்த செருகு அழகிய பெயரும் இராம காவியத்துக்கு இருக்கிறது. ஆசிரியர் 'மாசி' அவர்கள் தாரணன் விளையாட்டு என்னும் அத்தச் சிறப்பு வாய்த்த பெயரைத் தேர்ந்து வைத்து, தம் துணுக்கு இடபுருக்கிறார்கள்.

“நாரணன் விளம்பாடு எவ்வாறு
பாரதமுடையது”

ஆணன் எவ்வாறு செவ்வாறு
அறிந்தவான் விளம்பாடு”

என வரும் பழைய பாடல்கள் என்று காட்டிக்
கம்பன் எவ்வாறுவது திறன் ஆய்ந்து காணும்
தம் நூலுக்கு “நாரணன் விளம்பாடு” என்று
பெயரிட்டிருக்கிறான் “மாசி” அவர்கள்.

“மாசி” என்பதும் பெருக்கும் புருத்த
கொண்டிருக்கும் மதனா தமிழ்நாடு நான்கு
நிலை ஆகியிருக்கிறது. மானிக்க
வாசகம் அவர்கள் இவ்வாறு கதை கண்டு
நிலைப்பதில் நேராகவும் பாடத்தவர். அது
தற்கு மேற்பட்ட ஒரு ஒரு தனிப்பட்டவர்க்கு
கம்பன் எவ்வாறு எவ்வாறு, இராமாயணம்
எவ்வாறு நவீனமும் கதை குறிப்பும் திறமையும்
இடைவிடாமல் எழுமாறு எழுதிவருகிறது.
பொருத்தமான இடங்களில் ஆகிய மொழியில்
விருத்தம், வடமொழியிலிருக்கும் மேல்
வெளிகள் காட்டப் பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்
மொழியிலுள்ள வேறு வேறு இவ்வியல்வையில்
விருத்தம் தவிரவும் எழுத்துக் காட்டுகின்ற
ஆகியவர்கள் கவனம்செய்கிறார்கள். இவ்வியல்
தான் இராமாயணம் பாகத் தொடக்கத்தில்
“ஒரு கவிஞனாட்டம்” என்ற தலைப்பிலும்,
மூன்றாம் பாகத் தொடக்கத்தில் “புத்த
காண்டத் தொழுவாய்” என்ற தலைப்பிலும்
ஒரு பெரும் பகுதியை எழுதினாட்டமாகச்
செய்தி ஆராய்ந்து விளக்கும் தொகையில்
—பாப்பு முறைமை ஆகியவர்கள் காண்
கிறோம். ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் கம்பனாட்டம்
கவிதை மூலக்கவிதை தவிர பகுதியிலும்
தடுதடுவெ தத்திருக்கிறது. ஆகியவர்கள்.

“குற்றமற்ற மனிதன் உவ்வியை காண
முடியுமா?” என்ற கருத்தை ஆராய எழுத்
தெ இராமாயணம் என்று காண்பதில் முன்
கில் கருத்தை முடிபுரை உதி விளக்குவது
இந்த நூலுக்கே மனிதரே கவனத்தாற்
பெயர் தொடர்வதற்கு. கம்பன் உத்தர
காண்டம் பாடல்களின் காரணமாக கற்பு
புறம் கருத்தையும் தூய் இறுதியில் ஆகியவர்கள்
குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆகியவரும் தமது நூலை
முடிக்கும் மக்கள் திருச்சிவியாடு திறை
வெற்றியிருக்கிறது. உத்தரகாண்டம் பற்றிச்
சொல்லும்போது, பழையதில் “உத்தர ராம
சரிதம்” பற்றியும் சிறிது குறிப்பிட்டு விளக்கித்
திருக்கலாம். நான் திரும்ப எழுதின பனமொழி
மேற்பொருத்தமும், கவனமாக சொல்லும்
மூன்றாம், ஆராய்ச்சி நுண்ணமும், தம்மை
விவரத்தில் ஆய்ந்துவந்தனர். இவ்வியல் கதை
மூலக்கவிதை ஆகியவர்கள் புகை செவ்விய நூல்
களில் “மாசி” அவர்களின் “நாரணன் விளம்பாடு”
என்று, தன்னாறு பகை அன்
வள்ள இதை நூலில் விளக்க இராமாயணம் மூலம்
தான் என்று அறிவிப்போது மேலும் விவரமாக
இருக்கிறதல்லவா? நூலில் பனமும் புகை
பயன்பெற வெண்டுமென்ற ஆகியவர்கள் ஆர்வ
மும், பெருத்ததன்மையிலும் இதற்குக் காரண
மாயும். இந்த ஆர்வமும், பெருத்ததன்மையும்
பாராட்டுக்குரியன.

இடைக்குறியிடம்: “தமிழ்நாடு” அதுவரை
ஆண்டாள்புறம், திருப்பரங்குன்றம் நோடு,
மதுரை. —க. வ.

எவ்வாறுவது எழுதினாட்டம்.

செவ்வாறுவது எழுதினாட்டம், எழுதினாட்டம்
யும் செவ்வாறுவது எழுதினாட்டம் இதை நூலில் பன
பொருள் பற்றிய எழுதினாட்டம் தொகுப்பாகச்
செய்திருக்கிறார்கள் ஆகியவர்கள்.

உவ்வியில் காணப்படும் எழுதினாட்டம்,
கொடுப்பொழியுக்கும் ஆகியவர்க்கும் பன
தொகுப்பிலும் உவ்விய எழுதினாட்டம்
ஆராய்ச்சி உவ்வியவரும் தமக்கும் புலப்படுத்த
முக்கியமான. சரித்திரம். தொகுப்பில்
ஆராய்ச்சி, கவி, கவி, இவ்வியல், பன
பாடு ஆகியவற்றில் ஆகியவர்க்கு எத்தனை
ஆய்ந்த பனமும் இருக்கிறது என்பது தெளி
வாய் புலப்படுகிறது! ஆகியவர்கள் மக்களின்
உவ்வியிலே தமது புகை கொண்டிருக்கி
றார்கள் என்பது இந்தத் தொகுப்பிலிருந்து
தமது விளக்குகிறது. அதன் சிறப்பாகப்
பயன்படுத்தி கொண்டிருப்பதையும் காண்
கிறோம். ஆனால் எவ்வாறு குறிப்பிடுவதையும்
மொழிக்கு குறிப்பிடுவதையும் “ஒரு சிவனாய் பன”
வெறுக்கும் விளம்பாடும்” என்ற இவர்கள் பாடு
படுகிறார்கள் என்பதை நன்கு அறிவோம் என
டைய வென்றும்.

தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான தந்தையர்
இவ்வியல்வையில் பற்றிச் சரிவாகத் தெரிந்து
பொருளில்வது என்று இப்பொழுதுள்ள எழுத்
தாள்களுக்கு ஒரு குறை இருக்க வருகிறது.
இது உவ்வியை என்பதை இந்தத் தந்தையர்
புறமுள்ளவர்கள் சிற தவறாகக் காண்க
செய்கின்றனர்.

கவனம்செய்த சரித்திரம் எழுதியவர்கள் எழு
தையர் என்பது எவ்வாறுவது தெரியும்.
ஆனால் ஆகியவர்கள் கவனம்செய்த சரித்திரம்
எழுதியவர்கள் மாதவையா என்று (38-ம் பக்கத்
தில்) குறிப்பிட்டுள்ளது. பெருக்கதை என்றும்
புதிதான எழுதினார்கள். க. வ. நூல்களாகக்
கொண்டும் காணப்படுகிறது. அவர்கள் எப்
பொழுது புதிதம் எழுதினார்கள், அதன் பெயர்
என்ன என்பது ஒருகால ஆகியவர்க்கு தெளி
வாய், கவனம்செய்த க. வ. நூல், புதிதம்
எவ்வாறு இவ்வாறே எழுதியிருக்கிறது. சிற
கதை எழுதினதவர் பெயர் என்று அதன்
விகிதையில் காணப்படுகிறது.

இவ்வாறுவது பனக்குப்பொது தந்தையர்
கவன் பிள்ளை சரி பனக்கவிதை என்று
தொகுக்கிறது.

பெருக்கிவர்கள் டாக்டர் மா. இராமாயணம்
தான் சிறந்த தமிழ்நாடு பன நூல்களில்
ஆகியவர்கள். “எவ்வாறுவது எழுதினாட்டம்”
என்ற இந்தத் தொகுப்பில் அவர்க்குப்
பிரசார தொகையிலிருந்து இவ்வாறுவது
தெரிந்தது. உவ்வியைவது என்பதற்குப் புலப்
படக்கவிதை: கருத்துக்கும் அடப்படக்கிதை.

தமிழ் தனக்குவெ உவ்விய இவ்வியலும் தவறும்
மதுமன்க்கிதை தமிழில் காணப்படும் ஒவ்வியம்
தன்மையும் இவ்வாறு தமிழ் கடைபிட்டு இவ்வியல்
கவனம்செய்த பனக்கவிதை இவ்வாறு தவறு முறை
யிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

இடைக்குறியிடம்: கவனம்செய்த பனக்கவிதை,
செவ்வாறு. விளக்க. 2. —ஆ. வி.

பளபளப்பான
நீண்ட கரும்
கூந்தலழகுக்கு...

இராஸ்மீக்

பர்ப்பூம்ட்

கோகனட் ஹேர் ஆயில்

இப்பொழுது அழகான இப் புதுமாதிரி சோவில்

சேர்த்து அகலது கவ்விகை

மணத்துடன் கொண்டுவருது.

ECHO-4A-50 TM

சாட்டிதான் இராஸ்மீக் டீ. சாட்டிதான்
இந்தந்தான் சாட்டிதான் இராஸ்மீக் டீ. சாட்டிதான்

ஹங்களுக்கும் - சினிமா

நட்சத்திரங்களின் சொக்குமெழில் மேனி!

பத்திர மாதிரி மேனி பெழிலே பெண்மைக்கு அழகித் தந்த ஐயுறு கூறுகிற: "எனது மேனிவழங்காக நான் உபயோகிப்பது மணங்கமழும் விக்ஸ் டாப்ஸெட் சோப். மென் மயான செழிப்பும் வாய்த்த அதன் துளையை நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். அதுவே சருமத்துக்கு மிக நல்ல சோப்." விக்ஸ் சோப் உங்கள் அழகுராதனமாகவும் விளங்கட்டும்.

ஐய, வெண்மையான விக்ஸ் டாப்ஸெட் சோப்

சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுதான் ஐய்